An. et vol. XXXXII 22 Maii - 9 Iunii 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 7-8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Conto corrente con la Posta

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: In sollemni canonizatione Beati Antonii M. Claret, p. 369 ac Beatarum Virginum Bartholomaeae M. Capitanio et Catharinae V. Gerosa, p. 417 – Homiliae, p. 370, 418 – Constitutiones Apostolicae, p. 373, 421 – Litterae Apostolicae, p. 378, 425 – Epistulae, p. 389, 435 – Allocutiones, p. 395, 441.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 398. Decretum, p. 444 – *S. C. de Propaganda Fide*: I. II. Decreta, p. 445. III. Provisio Ecclesiarum, p. 447. IV. Nominationes, p. 448 – *S. C. Rituum*: Decreta in causis beatificationis et canonizationis Servorum Dei, p. 399. Variationes in rubricis Pontificalis Romani, p. 448.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica*: Decretum, p. 404.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni – S. C. dei Riti: Congregazioni varie – Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze – Necrologio, pp. 406-416, 456-463.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·L

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis: In Italia, Lib. 800
In Europa, Lib. 2000; extra Europam $ 4

Pretium unius fasciculi: In Italia, Lib. 75
In Europa, Lib. 180; extra Europam $ 0,35

Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXII, n. 7 - 22 Maii 1950)

ACTA PII PP. XII

In sollemni canonizatione Beati Antonii Mariae Claret, Archiepiscopi

pag.

I. Proclamatio 369
II. Homilia 370

Constitutiones Apostolicae

I. Zamboangensis (Davaënsis). *Satius haud dubie.* - A dioecesi Zamboangensi provincia civilis « Davao » selungitur et nova exinde Praelatura nullius Davaënsis erigitur. - 17 Decembris 1949 373
II. Pacensis in Bolivia (Corocorensis). *Quod christianae plebis.* - Archidioecesis Pacensis in Bolivia territorium dismembratur et nova erigitur Praelatura nullius Corocorensis. - 25 Decembris 1949 375

Litterae Apostolicae

I. *Quae omnes gentes.* - Ecclesia B. Mariae Virgini, in loco « Csiksomlyo » intra fines Albae Iuliensis dioecesis dicata, Basilicae Minoris titulo ac privilegiis cohonestatur. - 23 Februarii 1948 378
II. *In Sancta Ecclesia.* - Sanctus Casimirus, Confessor, totius iuventutis Lithuanae praecipuus apud Deum caelestis Patronus confirmatur. - 11 Iunii 1948 380
III. *Quandoquidem.* - Beata Maria Virgo ab Immaculata Conceptione, vulgo « Domina Nostra de Lanka » appellata, totius ditionis de « Ceylon » Patrona caelestis declaratur. - 11 Iunii 1948 382
IV. *Trecentesimum annum.* - Titulo ac privilegii Basilicae Minoris ditatur Ecclesia paroecialis Deo in honorem Desponsationis B. M. Virginis, Viennae in Austria, dicata. - 27 Augusti 1949 384
V. *Catholicas studiorum.* - Foederatio catholicarum studiorum Universitatum constituitur. - 27 Iulii 1949 . . . 385
VI. *Romanorum Pontificum.* - Aedes aeternae Sapientiae dicata, intra Romanae Studiorum Universitatis saepta Sanctae Sedis sumptibus extructa, Studio Urbis pro catholico cultu donatur. - 22 Martii 1950 387

Epistulae

I. *Peragenti tibi.* - Ad Excmum P. D. Franciscum Beretti, Archiepiscopum tit. Leontopolitanum in Pamphilia eundemque Collegii Sancti Spiritus Commendatorem, quinquagesimum annum ab inito sacerdotio implentem. - 10 Decembris 1949 389
II. *Neminem profecto latet.* - Ad Revmos P. Kilianum Lynch, Priorem Generalem Ordinis Fratrum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo et P. Silverium a Sancta Theresia, Praepositum Generalem Fratrum Discalceatorum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo: septimo exeunte saeculo ab institutione sacri Scapularis Carmelitarum. - 11 Februarii 1950 390
III. *Vix undecimus.* - Ad Revv. Patres Sodales Societatis Iesu, qui in commentarios conscribendos « La Civiltà Cattolica » incumbunt: saeculo exeunte ab ipso commentario inito. - 12 Martii 1950 391
IV. *Inter graves.* - Ad Emum P. D. Nicolaum Protodiaconum Sancti Nicolai in Carcere Tulliano S. R. E. Cardinalem Canali, Paenitentiarium Maiorem, eundemque Pontificiae Commissionis Statui Civitatis Vaticanae moderando Praesidem, quinquagesimum a suscepto sacerdotio annum feliciter explentem. - 21 Martii 1950 393

Allocutio

Ad docentes et alumnos Universitatum Studiorum et Scholarum e Gallia Romam peregrinantes. - 10 Aprilis 1950 395

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 398

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Curien.* - Decretum introductionis causae Servae Dei Mariae Teresiae Scherer, Confundatricis et primae Superiorissae Generalis Congregationis Sororum a Caritate S. Crucis ab Ingenbohl e Tertio Ordine Sancti Francisci. - 11 Decembris 1949 . 399
II. *Quiten.* - Decretum de *Tuto* pro canonizatione B. Mariae Annae a Iesu de Paredes, Virginis. - 5 Martii 1950 . 402

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

Decretum. De precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis. - 30 Ianuarii 1950 404

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 406
II. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* 406
III. Segreteria di Stato: *Nomine* . . . 406

(*pro Indice fasc. 8, v. pag. III*)

An. et vol. XXXXII 22 Maii 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

BEATI ANTONII MARIAE CLARET, ARCHIEPISCOPI, IN BASILICA VATICANA DIE VII MENSIS MAII A. MDCCCCL HABITA.

Ad postulationem instanter, instantius, instantissime factam, per Advocatum Sacri Consistorii, a Viro Eminentissimo Clemente S. R. E. Card. Micara, Praefecto S. Rituum Congregationis, Revmus D. Antonius Bacci, ab Epistulis ad Principes, Sanctitatis Suae nomine, haec respondit:

Catholica gaudeat Hispania, sanctitatis numquam sterilis terra. Novo fulgore eius e caelo sidus novum renidet, suamque lucem ceterorum siderum splendoribus inserit. Antonius Maria Claret iam in eo est ut sententia falli nescia declaretur Sanctus. Habent opifices, sacerdotes, Episcopi, habent in eo omnes praeclarum, quod imitentur, exemplum.

Tum vero Summus Pontifex, sedens, ex Cathedra Divi Petri sollemniter pronunciavit:

Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et

divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio; Beatum Antonium Mariam Claret, Episcopum, Confessorem, Sanctum esse decernimus et definimus ac Sanctorum Catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illius memoriam quolibet anno die eius natali, vigesima quarta nempe octobris, pia devotione recoli debere. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus ✠ Sancti.

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

Cum vitam sancti caelitis Antonii Mariae Claret intenta recolimus mente, nescimus utrum magis miremur eius animi candorem, quem inde a tenera aetatula, quasi lilium inter spinas, summa cura summaque diligentia illibatum servavit, an eius caritatis ardorem, quo compulsus omne genus miseriarum relevare enitebatur, an denique indefatigabilis eius apostolatus studium, quo die noctuque permotus, et instantibus precibus pro aliorum salute Deo admotis, et itineribus susceptis innumeris, et concionibus divinum spirantibus amorem tantum contulit ad privatos ac publicos evangelico spiritu reformandos mores.

Cum adulescens textoriam artem factitabat, ut sui patris obtemperaret voluntati, ceteris officinae operariis ita christianae virtutis exemplo praelucebat, ut omnium admirationem commoveret; ac vixdum poterat a fabrili labore vacare ac conquiescere, ad sacram confugiebat aedem; ibique, vel ad Augusti Sacramenti aram, vel ante Virginis Deiparae imaginem, precando contemplandoque dulcissimas traducebat horas. Divinitus siquidem provisum erat ut, antequam ad altiora proveheretur, opificibus etiam imitanda ederet praeclara probitatis sanctitatisque specimina.

Post aliquot autem annos, quod in votis semper habuerat, ut nempe se totum Deo manciparet, id, variis superatis difficultatibus, divina opitulante gratia, tandem aliquando efficere potuit. In sacrum suae Dioecesis seminarium adscitus, sedulo studioseque curavit ut doctrinam alacri cura addisceret, ut statutis disciplinae normis diligentissime obtemperaret, utque potissimum supernis donis animum ornaret suum, ac vividam Iesu Christi imaginem loquendo agendoque in se referret. Itaque feliciter evenit ut, emenso studiorum curriculo, ac sacris insignitus ordinibus, in apertum apostolatus campum strenuus miles prosiliret, non humanis, sed divinis opibus armatus; atque inde a sacerdotalis muneris initio salutares fructus ederet uberrimos. Quo quidem in obeundo sacerdotali munere, hoc sibi peculiari modo proposuit, quod ad suorum temporum necessitatibus occurrendum putabat aptissimum. Cum cerneret nempe, vel ob passim diffusam divinorum praeceptorum ignorantiam, vel ob taedium quoddam caelestium rerum in multorum animum irreptum, christianam languescere pietatem, templa deseri, ac civium mores summo cum detrimento pessumdari, peropportunum iniit consilium sacras suscipiendi expeditiones, quas missiones vocant, ut in variis urbibus, oppidis, pagis per statum dierum spatium conciones ad populum haberet.

Quibus quidem in habendis concionibus, divina, qua fervebat, caritate eius vultus radiabatur; ac tam vehemens ex ore, ex imo pectore erumpebat eloquium, ut adstantes non raro permoveret ad lacrimas, et — quod potius est — ad melioris sanctiorisque vitae propositum sincero ex animo eliciendum. Itaque factum est ut salutaris quaedam magis quam emendatio, renovatio morum haberetur, quam ipse, mirandis signis Deo donante patratis, efficaciter confirmabat.

Cum autem eius sanctitatis fama latius cotidie propagaretur, dignus habitus est, cui Archiepiscopale munus committeretur, in Cubana insula exercendum. Qua in insula, quamvis gravissimas experiretur difficultates perpetuoque subsequentia impedimenta, non laboribus tamen asperrimis, non periculis

omne genus deterritus, quod in Hispania bonus Christi miles fecerat, id optimus atque intrepidus Pastor peragere enisus est.

In patriam subinde revocatus, cum a sacris Reginae confessionibus esset, eiusque consiliarium ageret, nihil aliud pensi habuit, quam ut augustae paenitentis saluti aptiore quo posset modo prospiceret, Ecclesiae iura defenderet, catholicae religionis profectum omni ope promoveret.

Quod autem saluberrimum propositum iam diu inierat, condendi nempe Missionalium Sodalitatem, Immaculato Deiparae Virginis Cordi dicandam, id tandem non modo ad effectum deducere potuit, sed ita confirmare ac sapientissimis munire legibus, ut per Hispaniam, per ceteras fere omnes Europae Nationes, ac per longinquas etiam Americae, Africae, Asiae regiones decursu temporis felici cum successu eadem Sodalitas propagaretur.

Haec sunt, Venerabiles Fratres ac dilecti Filii, praecipua Sancti huius Caelitis lineamenta eiusque incepta presse breviterque descripta. Ex iisdem luculenter patet quam excelsa virtute, quam impenso apostolatus studio S. Antonius Maria Claret enituerit, et quam ubera ediderit in proximorum salutem beneficia. In eum si opifices, si sacerdotes, si Episcopi, si universus denique christianus populus intueantur, habent profecto omnes cur praeclaris eius exemplis permoveantur, atque ad illam, pro statu cuiusque suo, christianam assequendam perfectionem excitentur, ex qua solummodo perturbatis hisce rerum condicionibus opportuna remedia oriri possunt, ac meliora tempora adduci.

Id impetret a Divino Redemptore ab eiusque Immaculata Matre Sanctus novensilis; id esto sollemnis huius celebrationis optatissimus fructus. Amen.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

ZAMBOANGENSIS
(DAVAËNSIS)

A DIOECESI ZAMBOANGENSI PROVINCIA CIVILIS « DAVAO » SEIUNGITUR ET NOVA EXINDE PRAELATURA NULLIUS DAVAËNSIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Satius haud dubie animarum regimini consulitur, si nimis amplum cuiusvis dioecesis territorium dividatur et nova exinde dioecesis erigatur, alteri vigilanti concredenda Pastori. Quo motus consilio, venerabilis Frater Aloisius Del Rosario, hodiernus Episcopus Zamboangensis, ab Apostolica Sede postulavit ut a latissimo suae dioecesis territorio civilis provincia vulgo *Davao* seiungatur, in Praelaturam *nullius* constituenda. Nos vero, praehabito favorabili voto venerabilis Fratris Aegidii Vagnozzi, Archiepiscopi titularis Myrensis et in Insulis Philippinis Delegati Apostolici, pro certo habentes hoc ad fidelium bonum et christianae religionis augmentum cessurum, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Consistorialibus Negotiis praepositorum, consilio, precibus illis annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, apostolicae potestatis plenitudine, a praefata dioecesi Zamboangensi totum territorium seiungimus, quod infra provinciae civilis *Davao* fines continetur, ac novam in eodem territorio Praelaturam *nullius* erigimus et constituimus, cui nomen erit *Davaënsis*. Sedem autem novae istius Praelaturae in urbe *Davao* statuimus et paroecialem ecclesiam, Deo in honorem divi Petri Apostolorum Principis dicatam, ibi exstantem, ad praelatitiae ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, cum omnibus iuribus et privilegiis, quae ad praelatitias eiusmodi sedes et ecclesias spectare dignoscuntur. Novam insuper hanc Praelaturam *nullius* Davaënsem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Nominis Iesu

seu Caebuanae, eiusque Praelatum metropolitico iuri subiicimus Archiepiscopi pro tempore Nominis Iesu seu Caebuani. Praelatis autem Ordinariis eiusdem Praelaturae omnia tribuimus iura, honores, privilegia et gratias una cum adnexis oneribus et obligationibus, quae ad iuris tramitem ad eos pertinent. Quod vero ad Praelaturae regimen, administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque id genus attinet rite servari iubemus quae sacri canones praescribunt. Quod autem clerum peculiariter spectat, statuimus ut, simul ac hae Litterae Nostrae ad exsecutionem demandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime degunt. Mandamus denique ut documenta et acta, quae novam hanc Praelaturam respiciunt, ad huius Curiam, in archivo diligenter adservanda, a dioecesis Zamboangensis Cancellaria quamprimum trasmittantur. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, in exsecutionem mandanda, quem supra memoravimus Delegatum Apostolicum in Insulis Philippinis deputamus, vel eum, qui in exsecutionis actu Delegationi Apostolicae praeerit, eidemque necessarias et opportunas tribuimus facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et ipsi onus imponimus ad S. Congregationem Consistorialem, cum primum fas erit, peractae exsecutionis actorum exemplar authenticum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse ac fore volumus et decernimus, non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut

harum Litterarum transumptis, vel excerptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae praesentibus Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo nono, die decimaseptima Decembris mensis, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Pro S. R. E. Cancellario
F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr. A. I. Card. PIAZZA
S. C. Consistorialis a Secretis.

Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVIII, n. 74. – Al. Trussardi.

II

PACENSIS IN BOLIVIA (COROCORENSIS)

ARCHIDIOECESIS PACENSIS IN BOLIVIA TERRITORIUM DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAELATURA NULLIUS COROCORENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod christianae plebis regimini animarumque saluti aptius et utilius esse videatur, id ut sedulo praestemus studio, Nos admonet supremi apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, divina dispositione fungimur. Lubenti itaque animo, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, praehabito venerabilis Fratris Ioseph

Burzio, Archiepiscopi titularis Gortyniensis, in Bolivia Nuntii Apostolici, favorabili voto, precibus annuere censuimus venerabilis Fratris Abelis Isidori Antezana y Roias, Archiepiscopi Pacensis in Bolivia, qui ab Apostolica Sede poposcit ut suae archidioecesis amplissimum territorium dismembretur et Praelatura *nullius* exinde erigatur, rati id in maius fidelium spirituale bonum et religionis augmentum cessurum. Quare, suppleto quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a praefatae archidioecesis Pacensis in Bolivia territorio quatuor civiles provincias separamus, videlicet vulgo *Pacajes, Sicasica, Loayza, Inquisivi* et territorium ita distractum in novam erigimus et constituimus Praelaturam *nullius,* cui nomen erit *Corocorensis* ex urbe *Corocoro* in *Pacajes* provincia exstante. Ad novam itaque hanc Praelaturam *nullius,* intra fines illarum civilium provinciarum contentam, paroeciae et vicariae quae sequuntur pertinebunt: e « Pacajes » provincia: *Corocoro, Calacoto et Charana, Achiri et Berenguela, Chaquiaviri, Callapa, Santiago de Machaca, Topohopo;* e « Sicasica » provincia: *Sicasica, Ayoayo, Calamarca, Umala, Carahuara;* ex provincia « Loayza »: *Luribay, Sapahaqui, Caracato, Yaco, Araca;* ex « Inquisivi » provincia: *Inquisivi, Cavari, Suri et Circuata, Quime, Ichoca, Lanza et Caluyo.* Huius Praelaturae *nullius* sedem in urbe *Corocoro,* a qua ipsa mutuatur nomen, constituimus atque Praelati Ordinarii cathedram in ecclesia paroeciali figimus, Deo in honorem B. Mariae Virginis in Caelum Assumptae dicata, ibi exstante, quam propterea ad Ecclesiae Praelatitiae gradum et dignitatem evehimus una cum omnibus iuribus et privilegiis oneribus et obligationibus sedibus et praelatiis Ecclesiis de iure propriis. Praelatis item pro tempore istius Praelaturae omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem huiusmodi Praelati ad iuris tramitem fruuntur, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Insuper Praelaturam Corocorensem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Pacensi in Bolivia illiusque Praelatos metropolitico iuri subiicimus metropolitanae illius Ecclesiae Archiepiscopi. Quod autem attinet ad Praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera ceteraque huiusmodi, rite servari mandamus quae sacri canones praescribunt. Volumus porro, ut quam primum fas erit, seminarium, modo saltem minus, constituatur, ex quo electi iuvenes Romam, in Collegium Pium Latinum Americanum mittantur, ut sub

fere oculis Nostris in spem Ecclesiae instituantur. Quod autem clerum peculiariter spectat, statuimus ut simul ac hae Litterae Nostrae ad exsecutionem demandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime degunt. Mandamus denique ut omnia documenta et acta, quae novam hanc Praelaturam *nullius* respiciunt, ad huius curiam ab archidioecesis Pacensis curia quamprimum transmittantur, in archivo diligenter adservanda. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem praefatum Nuntium Nostrum in Bolivia, vel eum qui in exsecutionis actu eidem Nuntiaturae praeerit, deputamus eidemque necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum et illi onus facimus ad S. Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar quamprimum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse ac fore volumus et decernimus, non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, vel excerptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae praesentibus Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario

attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo nono, die vicesima quinta Decembris mensis, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Pro S. R. E. Cancellario
F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr. A. I. Card. PIAZZA
S. C. Consistorialis a Secretis.

Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*
Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVIII, n. 79. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIA B. MARIAE VIRGINI, IN LOCO « CSIKSOMLYO » INTRA FINES ALBAE IULIENSIS DIOECESIS DICATA, BASILICAE MINORIS TITULO AC PRIVILEGIIS COHONESTATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae omnes gentes honore Se esse celebraturas, Divino Spiritu afflata, praenuntiavit, Beatissima Virgo Maria in plurimis per orbem Templis, artificio et cultu commendatis, re vera ita colitur ac laudibus effertur ut praeter Deum nemo potius. In quibus annumeranda est Ecclesia, Eius nomine dedicata in loco qui « Csiksomlyo » vernaculo usu appellatur atque in Transilvaniae finibus est positus. Hanc quidem Aedem, in cuius ministerio Fratres Franciscales iamdiu impigri versantur, fortissimus ille vir et egregie factorum gloria cumulatus, Ioannes Hunyadi, postquam infensissimas Turcarum copias anno MCCCCXLII admirabili victoria profligavit ac fudit, ut pro tanto beneficio, quod haud immerito caelitus arbitrabatur impertitum, dignas persolveret gratias, a fundamentis excitavit; tempore vero progrediente, haec Ecclesia, utpote Christiano nomini adversantium incursibus obiecta, saepius eversa est ac pessumdata, tamen saeculo XVIII religiosorum sodalium, quos diximus, industria et alacritate, refecta ac producta et denique anno MDCCCLXXVI consecrata.

Nova ergo pulchritudine ac forma affluens, apud Christifideles inclarescebat amplius, qui peregrinantium more eo catervatim accedere consueverunt. Attamen terrae motu anno MCMXL quassum et perculsum, idem Templum ex parte collapsum est ruinis, quo tristi casu Catholicam aeque ac religionem alienam profitentes, communi dolore sunt commoti; qui vero omnes iniqua aetate illa nequaquam sunt deterriti quominus mira quadam animorum conspiratione pecuniam conferrent ad Aedem illam in melius reparandam, quod opus anno MCMXLII ad finem est perductum. In eadem hac Ecclesia singularem habet populi venerationem durateum signum Virginis Deiparae, quod ab hostium rabie jugiter servatum est incolume, ut historiae prodiderunt; Dei Genetrici, hoc expressae Simulacro, titulus « Mater Admirabilis et Auxiliatrix contra haereses » adiectus est, cum praeclara victoria, e novatoribus parta, ab Ea recte ac iuste repetatur. Haec insuper Imago, cuius speciem probant maxime, cicatrice in genis est notata ex ictu, uti ferunt, a Tartaro quodam ei illato. Ceterum Aedes structurae genere quod « Barocum » appellatur simulque elegantem redolet antiquitatem, insignis est sacrisque ritibus praestat atque ornamentis. Pluries per annum et imprimis festo die Nominis Beatissimae Virginis Mariae, Christifideles admodum frequentes Templum hoc adire solent ut Caeli Reginae preces adhibeant Eiusque opem flagitent et implorent. Neque desunt piae sodalitates, a Decessoribus Nostris rite ibi constitutae, quae ad sanctioris vitae valeant exercitationem. Quibus omnibus perpensis, Superior Provincialis regionis illius Franciscalium humiles supplicationes, Venerabilis Fratris Albae Juliensis Episcopi atque Ordinis memorati Procuratoris Generalis commendatione suffultas, nomine etiam procerum ac populi Catholici, Nobis deprompsit ut Ecclesiam, in loco « Csiksomlyo » exstantem, honore ac titulo Basilicae Minoris augere dignaremur. Nos autem ex animo cupientes ut, qua adiuvante externi hostes devicti sint ac perditi, Eiusdem Matris Mariae praesidio spirituales etiam a gente illa queant superari, utque Templo eidem plus accederet splendoris atque pietatis incrementi, vota huiusmodi libenti animo censuimus excipienda. Ideoque, consiliis cum Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, initis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam, Beatae Mariae Virgini in loco « Csiksomlyo », intra fines Albae Juliensis Dioeceseos, dicatam, ad dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, additis omnibus privilegiis liturgicis quae titulo eidem rite competunt. Contrariis quibus-

libet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Februarii, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri nono.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. Montini
Subst. Secr. St.

II

SANCTUS CASIMIRUS, CONFESSOR, TOTIUS IUVENTUTIS LITHUANAE PRAECIPUUS APUD DEUM CAELESTIS PATRONUS CONFIRMATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — In Sancta Ecclesia iampridem ea invaluit consuetudo ut Romani Pontifices nationibus vel particularibus coetibus Caelestes apud Deum Patronos constituerent qui eis praelucerent tamquam conspicua christianae vitae exempla atque, in calamitosi huius saeculi discrimine positis, praesentes adessent et opitularentur. Id praesertim turbulenta hac aetate nostra summum obtinet momentum, qua, post luctiferi belli rabiem, inter alias et Lithuanam gentem, praecipueque adulescentes eius atque iuvenes, immani ruina videmus conflictari: optimos quosque e sobole eadem, cum armis recens concurreretur per totum fere orbem, strenue decertantes, pro aris et focis vitam profudisse vel, in opus damnatos, in longinquas et inhospitales regiones esse avectos; alios ad stipendia in alienis exercitibus merenda vi coactos, non sine magno fidei periculo morumque integritatis; alios, qui in patria permanserunt, impiorum illecebris et incitamentis circumiri, praesertim eos qui in peculiaribus ephebeis artium disciplinis instituuntur, quo communismi, quem vocant, falsis doctrinis subtilius imbuantur; alios denique, quorum plurimi percensentur, extorres patria in Europae,

Americae Meridianae, Australiae regionibus vel aliis in locis vitam transigere debere. In tanta ergo calamitate, qua maior in tota Lithuanarum rerum memoria exstat nulla, huiusce populi iuventus, antiquae fidei haud immemor, Sanctum Casimirum, Regis Poloniae eiusdem nominis tertii filium atque Ditionis Lithuanae Ducem, cuius cultus iamdudum apud eam est vulgatus, ardentiore veneratione prosequitur et observantia. Hoc in lectissimo adulescente, qui vix viginti quinque annos natus vitam omni sanctitudine complevit honestatem, Apostolicae Sedis religionisque Catholicae fidus amor luculentissime enituit, adeo ut schismatum venena in patria impigerrime conaretur abolere. Totus etiam erat in colenda Deipara Maria, quippe qui vel mortuus, chartulam in qua carmen in Eius laudem conscriptum legebatur, manibus tenens sit inventus. Eximio quoque praeconio extollendus est Sanctus Casimirus quod totius vitae spatio ab omni turpitudinis caeno servavit se immunem, dignus sane qui iniquis his temporibus, quibus castimoniae virtus nullis non impetitur artibus, Lithuanae iuventuti tamquam nobile et certum exemplum merito ac iure proponatur. Quibus omnibus perpensis, huius gentis Praesules, nomine etiam plurium civium, supplices ad Nos preces per Venerabilem Fratrem Vincentium Padolskis, Episcopum Larandensem, detulerunt ut Sanctum Casimirum iuventutis Lithuanae praecipuum Caelestem Patronum declarare benigne dignaremur. Nos porro, tam acerbum casum huius populi maximeque illorum ex eo qui primaevo adhuc vigent flore iuventutis, ex animo commiserantes, ut cultus erga memoratum Dei Famulum magis in dies augeretur uberioresque apud eos sanctitatis atque superni solacii fructus edere posset, huiusmodi vota libenti animo censuimus excipienda. Quapropter, audito quoque Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, Sanctum Casimirum Confessorem totius iuventutis Lithuanae praecipuum apud Deum *Caelestem Patronum* confirmamus, constituimus ac declaramus, omnibus et singulis honoribus ac privilegiis liturgicis adiectis quae praecipuis coetuum Patronis competunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam,

secus, super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Junii, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. Montini
Subst. Secr. St.

III

BEATA MARIA VIRGO AB IMMACULATA CONCEPTIONE, VULGO « DOMINA NOSTRA DE LANKA » APPELLATA, TOTIUS DITIONIS DE « CEYLON » PATRONA CAELESTIS DECLARATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quandoquidem, ut ait S. Bernardus, « Deus totius boni plenitudinem posuit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab Ea noverimus redundare », coetus complures ipsaeque nationes Eam sibi Caelestem Patronam adoptant, ut tot tantisque huius saeculi procellis iactati, sospites consistant et optata quiete donisque aeternis perfruantur. Quod etiam christiana plebs Taprobanes Insulae, recentiore aetate « Ceylon » nuncupatae, in qua Evangelium enixa Fidei praeconum opera sat diu annuntiatum, feliciter provehitur, erga Almam Virginem singulari devincitur pietate Eiusque se tuitioni fidenter committit, haud parum Nobis gaudii affert ac solacii. Quin, centum annorum spatio transacto, ex quo religiosi sodales e Congregatione Oblatorum Mariae Immaculatae labores missionales in hac Insula subierant, christiani iidem, tam iucundae memoriae ergo, totius regionis conventum agere decreverunt, in quo Intaminatae Virginis laudes omnium animorum consensione celebrarent. Quo igitur Eius cultus apud illos magis vigesceret et firmaretur, magnopere expedire visum est Archiepiscopo Columbensi eiusque Suffraganeis ut Virgo Immaculata totius Provinciae praecipua apud Deum Patrona, Nostra auctoritate ac sollemni more Ecclesiae additisque liturgicis privilegiis, declararetur. Re enim vera, cum, tumescente novissimo bello, Iaponensium impetus in Taprobanen Beatissimae Matris Mariae tutrici manu, ut non immerito creditur, esset praecautus, rec. mem. Ioannes Maria Masson, tum temporis Columbensis Praesul, iam die XV mensis

Februarii anno MCMXLVII totam Insulam apud specum « Tewatta » Virgini Immaculatae voluit devotam Eamque, pro domestica consuetudine titulo « Dominae Nostrae de Lanka » honestatam, praecipuam elegit apud Deum Patronam. Cum igitur Venerabilis Frater Thomas Beniamin Cooray, Columbensis Archiepiscopus, eiusque Suffraganei humiles ad Nos preces detulissent ut huic piae electioni omnem vim et effectum auctoritate Nostra tribuere dignaremur, libenti animo censuimus votis huiusmodi obsecundare, simul ominantes ut Eadem Virgo Mater fideles, quos diximus, ab omnibus rebus adversis tueatur et in posterum ac custodiat. Quapropter, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno atque Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, Beatissimam Virginem Mariam, sine ulla peccati labe conceptam atque « Dominam Nostram de Lanka » secundum morem vernaculum vocatam, memoria tamen deficiente monumentorum, praecipuam totius Ditionis de « Ceylon » apud Deum Patronam confirmamus seu declaramus et constituimus, omnibus et singulis honoribus ac privilegiis liturgicis adiectis quae praecipuis regionum Patronis rite competunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Junii, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

IO. BAPT. MONTINI
Subst. Secr. St.

IV

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DITATUR ECCLESIA PAROECIALIS DEO IN HONOREM DESPONSATIONIS B. M. VIRGINIS, VIENNAE IN AUSTRIA, DICATA.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Trecentesimum annum ab obitu Patris sui Legiferi Iosephi Calasanctii et ducentesimum ab eiusdem in Beatorum coelitum album adscriptione Sodales a Scholis Piis, hac Alma in Urbe potissimum et in Hispania, Sancti Iosephi nobilissima patria, necnon in variis nationibus et civitatibus ubi ipsi Calasanctiades commorantur, maxima sollemnitate et effusa laetitia celebrare contenderunt, et Nosmet Ipsi multimodis et celebrationum sollemnitatem augere et laetitiam cum Religiosa Familia de Ecclesia optime merita participare voluimus. Ut autem duplicis anniversarii perennis exstet et grata memoria nec non uberiores colligantur in futurum bonitatis fructus, ipsi Religiosi Sodales, religionis, pietatis, artis et christianae adolescentium institutionis opera et monumenta ad suas ecclesias et domos excitanda curaverunt. Hac ratione dilectus filius Gulielmus Gärtner a Sacris Cordibus, Delegatus Provincialis Scholarum Piarum in Austria, Nos enixe rogavit ut Ecclesiam Paroecialem ad S. Mariam Fidelem, Vindobonae, titulo et privilegiis Basilicae Minoris decorare dignaremur. Retulit enim Nobis idem orator Clericos Regulares Pauperes a Matre Dei Scholarum Piarum abhinc annos ducentos et quinquaginta Vindobonensi in urbe firmum suum domicilium posuisse et abhinc annos ducentos Austriae Religiosam memorati Ordinis Provinciam uti Viceprovinciam proprio coepisse iure frui. Sacra, quam diximus, aedes, Deo in honorem Desponsationis Beatae Mariae Virginis dicata, vulgo ad S. Mariam Fidelem vocatur, ibique, prout dicitur, invocatio « Virgo Fidelis », quae postea in usum Ecclesiae universalis transiit, Litaniis Lauretanis prima vice addita est. Templum ipsum architectura, artis operibus, sacrae supellectilis copia et pretio, inter alia illustris urbis Austriae Capitis, quasi gemma renidet et decem millium Christifidelium communis est domus eorundemque spiritualis vitae veluti cor et centrum. A Decessoribus Nostris, recolendae memoriae, Benedicto XIII primum et Pio XI denuo, id est anno Iubilaei MCMXXV, Sacrosanctae Nostrae Patriarchali Archibasilicae Lateranensi memorata ecclesia quasi filia est aggregata et ad eandem, antiquis temporibus, complures fideles, peregrinorum more, convenire consueverant. Quod si, ob temporum iniquitatem et rerum adiuncta, haec

pia christianae plebis consuetudo decidit, spes arridet fore ut, aucta Ecclesiae ipsius dignitate, denuo ad ipsam confluant frequentes et devoti cives et peregrini, Beatissimae Virginis Fidelis opem impetraturi. Quae cum ita sint, cumque preces Nobis oblatas firmet et augeat grave suffragium Dilecti Filii Nostri Theodori S. R. E. Presbyteri Cardinalis Innitzer, Archiepiscopi Vindobonensis, easdem exaudire ultro libenterque decrevimus. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam Paroecialem Deo in honorem Desponsationis Beatae Mariae Virginis, communiter Sanctam Mariam Fidelem nuncupatam, Viennae in Austria exsistentem, ad dignitatem Basilicae Minoris evehimus cum omnibus honoribus ac privilegiis quae eidem titulo conveniunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Augusti, in festo S. Iosephi Calasanctii, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis diplomatibus expediendis

V

FOEDERATIO CATHOLICARUM STUDIORUM UNIVERSITATUM CONSTITUITUR

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Catholicas studiorum Universitates, insignes doctrinae sacrae altiorumque humanarum disciplinarum sedes, Sancta Mater Ecclesia, divinae veritatis magistra ac tutrix, per totum

fere orbem condidit, ne, tot repentibus erroribus, tot scholis cum Dei religionisque neglectu vel contemptione institutis, studiosa discipulorum soboles deciperetur et ingentia pateretur animarum detrimenta.

Eadem ergo provida Mater abhinc quindecim praesertim lustra, quibus ad defectionem a Summa Veritate improbe et infense est incitatum usquequaque, omni ope enixa est ut haec scientiae rectique cultus plantaria quam maxime promoveret, virtutibus christianis informaret atque, supremo suo magisterio firmiter inhaerentia, iurium Dei vindicandorum valida efficeret praesidia hominumque tenebris obvolutorum perfugia salutis.

Igitur hae Catholicae studiorum Universitates, inter tot temporum ac rerum difficultates a Sancta Sede excitatae, tardius quidem quod ad numerum, augescebant ac maiores in dies colligebant vires, adeo ut iam totum terrarum orbem rutila luce collustrent; haud secus ac « granum sinapis... quod minimum quidem est omnibus seminibus; cum autem creverit, maius est omnibus oleribus et fit arbor ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius » (Matth. XIII, 32).

Maximis ergo hisce studiorum domiciliis tam feliciter propagatis, perutile visum est ut eorum magistri et alumni in communem quandam consociationem coalescerent, quae, Summi Pontificis, utpote omnium Patris et Doctoris, auctoritate suffulta, collatis consiliis iunctaque opera lumen Christi impensius diffunderet ac dilataret.

Quocirca factum est ut anno 1924 duodeviginti Athenaea Catholica, fel. mem. Pio Pp. XI, Decessore Nostro, probante amplissime ac benedicente, foedere sociarentur eo consilio ut eorundem Rectores una cum professoribus aliisque ab ipsis delegatis, sollemnes conventus per temporis intervalla agentes, ea pertractarent negotia quae ad praecelsum eorum finem communiter provehendum maxime utilia forent et accommodata.

Nunc vero, immanissimo confecto bello, inter ea quae ad pacem caritatemque inter homines conciliandam ac firmandam conferunt, perquam opportunum habendum est, si omnes totius orbis Catholicae studiorum Universitates in magnam foederationem conveniant.

Quibus omnibus mature perpensis, Venerabilis Frater Noster Iosephus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Pizzardo, Albanensis Episcopus ac Sacrae Congregationis de Seminariis studiorumque Universitatibus Praefectus, precibus Nos adiit ut memoratam Athenaeorum Catholicorum foederationem constituere dignaremur. Nos autem, qui nihil antiquius habemus quam ut bonis studiis uberiora addamus incrementa

et doctrinae Catholicae latiorem ubique pandamus viam, huiusmodi vota libenti animo censuimus excipienda.

Itaque praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostra atque de Apostolicae potestatis plenitudine, *Catholicarum studiorum Universitatum foederationem* erigimus et constituimus, quae complecti valeat Athenaea quae vel Sancta Sedes ipsa per orbem canonice erexit erigetve in posterum, vel tamquam ad normam Catholicae institutionis directa eique plane conformata aperte agnoverit, omnibus privilegiis, iuribus et officiis personas, ad quas pertinet, cumulantes simulque definientes ut ea ipsa foederatio statutis regatur quae a Sacra Congregatione Seminariis studiorumque Universitatibus praeposita, fuerint approbata. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Haec edicimus, statuimus ac declaramus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Iulii, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis
GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis diplomatibus expediendis

VI

AEDES AETERNAE SAPIENTIAE DICATA, INTRA ROMANAE STUDIORUM UNIVERSITATIS SAEPTA SANCTAE SEDIS SUMPTIBUS EXTRUCTA, STUDIO URBIS PRO CATHOLICO CULTU DONATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanorum Pontificum, Decessorum Nostrorum, vestigiis insistentes, iuvenes, Academiarum tirones, peculiari prosequimur amore omnique ope contendimus ut, dum in studiis versantur, ad doctrinam accedat pietas virtutumque exercitatio. Quocirca non mediocri cum gaudio Nostro evenit ut ab hac Apostolica Sede et a Romana Studiorum Universitate die XXX mensis Iunii, anno

MCMXLVII, feliciter sit constitutum intra fines eiusdem Universitatis excitari Aedem Aeternae Sapientiae dicandam, quae tam doctoribus alumnisque, quam civibus pateret Romanis. Hae pactiones, testibus quoque pluribus clarissimis tum e Civitate Vaticana tum ex eodem Athenaeo viris, a desideratissimo Filio Nostro Raphaële Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Rossi, nomine Sanctae Sedis Nostraque auctoritate, nec non a dilecto filio Iosepho Caronia, doctore, tum temporis Romanae Studiorum Universitatis Rectore Magnifico, subsignatae fuere. Nobis proinde, qui religionis instituta, memorias ac monumenta antiquissimi Romani Athenaei a Sapientia nuncupati non ignoramus, in quo paucis ante saeculis conspicuum exstructum est, Francisci Borromini ingenio atque opera, in spirituale magistrorum ac discentium commodum Sancti Ivonis Oratorium, opportunum visum est, anno praesertim quo Contardum Ferrini, olim in Italicis Studiorum Universitatibus professorem, inter Beatos Caelites Nosmet Ipsi sollemniter rettulimus, piis enixisque precibus annuere, quas Nobis praeceptores et alumni novi Athenaei Romani adhibuerunt. Quapropter in animum induximus sacram Aedem, Nostris sumptibus ex memorata conventione nunc erectam, eidem ipsi Studio Urbis in perpetuum donare. Eam igitur, pactionis eiusdem tenore cultui tantum Catholico in perpetuum destinatam, dilecto filio Iosepho Cardinali, doctori, hodierno Rectori Magnifico, hisce Litteris Nostris publice tradimus. Idem vero aedificium, in honorem Aeternae Sapientiae intra Romanae Studiorum Universitatis saepta dicatum, plane confidimus in verum iuvenum bonum provehendum ita esse cessurum, ac per se ipsum eorundem animos sic perculsurum ut, dum in disciplinarum pervestigationem optimaque studia, sicut eos condecet, incumbunt, ii adigantur ad ea exquirenda quae ad superna ac caelestia trahunt, Aeternam testantur Veritatem mentesque ad Deum convertunt, omnium « scientiarum Dominum ». Haec edicimus, statuimus, decernentes hasce Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter seu ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Martii, anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

EPISTULAE

I

AD EXCM̃UM P. D. FRANCISCUM BERETTI, ARCHIEPISCOPUM TIT. LEONTOPOLITANUM IN PAMPHILIA EUNDEMQUE COLLEGII SANCTI SPIRITUS COMMENDATOREM, QUINQUAGESIMUM ANNUM AB INITO SACERDOTIO IMPLENTEM.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Peragenti tibi propediem annum a suscepto sacerdotio quinquagesimum feliciter plenum, temperare Nobis non possumus, quin gratulationes Nostras atque fervida omina iucunde exhibeamus. Compertum enim habemus animarum studium, quo in diuturna tua sacri ministerii perfunctione semper enituisti, initio quidem in Congregatione Mariana a Caravita nuncupata, in primordiis tui sacerdotii admodum florenti, deinde paroeciale munus obeundo, primo in ecclesia Sancti Angeli in Foro Piscario, tum brevi tempore in Sancti Nicolai in Carcere Tulliano, postea complures annos in Sancti Laurentii in Lucina, denique hodie in Basilica Patriarchali Sancti Petri in Vaticano. Praeterea iam longo temporis spatio, tamquam Vicariatus Urbis delegatus alia pietatis geris officia apud Romana valetudinaria. Nos igitur, Venerabilis Frater, qui te in flore ipso aetatis condiscipulum habuimus, quique nuper peculiare benevolentiae Nostrae testimonium praebuimus, quum te ad archiepiscopalem dignitatem proveximus, de sacerdotali munere tam diu utiliterque peracto ex animo tibi gratulamur, omnia fausta felicia prospera a Deo adprecantes. Caelestis interea remunerationis conciliatrix et nuntia peculiarisque Nostrae caritatis testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Venerabilis Frater, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die X mensis Decembris, anno MDCCCCXXXXIX, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

II

AD REVM̃OS P. KILIANUM LYNCH, PRIOREM GENERALEM ORDINIS FRATRUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO ET P. SILVERIUM A SANCTA THERESIA, PRAEPOSITUM GENERALEM FRATRUM DISCALCEATORUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO : SEPTIMO EXEUNTE SAECULO AB INSTITUTIONE SACRI SCAPULARIS CARMELITARUM.

PIUS PP. XII

Dilecti filii, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Neminem profecto latet, quantum ad excitandam catholicam fidem moresque emendandos conferat amor erga Beatissimam Virginem Dei Matrem, iis praesertim devotionis significationibus, quibus prae ceteris et mentes caelesti doctrina illustrari et animi in christiana vita excolenda exacui videntur. Hisce est in primis accensenda Sacri Scapularis Carmelitarum devotio, quae, sua ipsius simplicitate omnium ingenio accommodata, inter Christi fideles cum salutarium fructuum incremento quam latissime pervulgata est. Quapropter laeto admodum animo intelleximus, septimo vergente saeculo ab institutione istius Scapularis Deiparae de Monte Carmelo, fratres Carmelitas, quum Calceatos tum Excalceatos, consilium iniisse, ut sacra sollemnia in honorem ipsius Beatae Mariae Virginis summo studio concelebrentur. Quae quidem pia incepta, pro constanti Nostro erga almam Dei Matrem amore proque etiam Nostra in Confraternitatem ipsius Scapularis a puero cooptatione, perlibenter commendamus, iisque uberem bonorum copiam a Deo ominamur. Neque enim agitur de re parvi momenti, sed de vita aeterna capessenda ex ea, quae traditur, promissione Beatissimae Virginis : agitur videlicet de summo omnium negotio deque modo ipsum tute peragendi. Est quidem Sacrum Scapulare, veluti habitus Marianus, protectionis Deiparae signum et pignus ; sed ne putaverint hac veste induti pigritia vel socordia spirituali se esse salutem aeternam adepturos, monente Apostolo : « cum metu et tremore vestram salutem operamini » (Phil., II, 12). Omnes igitur Carmelitae, qui, sive in claustris primi et secundi Ordinis, sive in tertio Ordine regulari vel saeculari, sive in confraternitatibus, ad unam Beatissimae Matris familiam peculiari amoris vinculo pertinent, sibi habeant in memoriali ipsius Virginis speculum humilitatis et castitatis ; habeant modestiae et simplicitatis breviarium in ipsa vestis ingenua structura ; habeant potissimum in eadem veste, quam die noctuque induunt, eloquenti symbolo significatas preces, quibus divinum implorant auxilium ;

habeant denique illam consecrationem sacratissimo Cordi Virginis Immaculatae, quam nuper quoque impense commendavimus. Nec desinet profecto piissima Mater, ut filii sui, in Purgatorio admissa expiantes, quam primum, ipsa quidem apud Deum intercedente, iuxta traditum illud, quod vocant, Privilegium Sabbatinum, aeternam patriam consequantur. Superni interea praesidii auxiliique in auspicium, inque peculiaris Nostrae caritatis pignus, Apostolicam Benedictionem vobis, dilecti filii, universoque Carmelitarum Ordini amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XI mensis Februarii, in Apparitione Beatae Mariae Virginis Immaculatae, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

III

AD. REVV. PATRES SODALES SOCIETATIS IESU, QUI IN COMMENTARIOS CONSCRIBENDOS « LA CIVILTÀ CATTOLICA » INCUMBUNT : SAECULO EXEUNTE AB IPSO COMMENTARIO INITO.

PIUS PP. XII

Dilecti filii, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Vix undecimus elapsus est annus, ex quo in ipso limine Nostri Pontificatus litteras vobis olim amplissimas et benevolentissimas dedimus, quibus nonagesimi anni cursum a commentariis vestris feliciter inchoatum gratulabamur ; ac iam nova Nobis causa occurrit, qua vos hisce litteris alloqui quodammodo iubemur, tanto gravior tantoque sollemnior quanto rei ipsius natura facile demonstratur.

Considerantibus enim Nobis quam raro factum sit ut commentariorum vita in hac humanarum rerum vicissitudine plenum aevi centenarii curriculum emetiatur, ut prope unicum potius quam singulare munus omnipotentis et benignissimi Dei huc provecti celebrare possitis, peropportunum visum est ut, plurimis undequaque vobis gratulantibus ac faustissima quaeque adprecantibus, apostolica vox ipsa accedat, quo magis magisque manifestum omnibus pateat, quam intento animo quantoque studio haec Apostolica Sedes operam vestram prosequatur.

Neque propositum Nobis est ea omnia hic commemorare quae passim his diebus a plurimis viris, nec tantum catholicis, sunt de vobis merito praedicata ; qua integritate et constantia commentarii vestri sinceram sui naturam primaevamque formam hactenus servaverint ; quo studio, qua

II

AD REVMOS P. KILIANUM LYNCH, PRIOREM GENERALEM ORDINIS FRATRUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO ET P. SILVERIUM A SANCTA THERESIA, PRAEPOSITUM GENERALEM FRATRUM DISCALCEATORUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO : SEPTIMO EXEUNTE SAECULO AB INSTITUTIONE SACRI SCAPULARIS CARMELITARUM.

PIUS PP. XII

Dilecti filii, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Neminem profecto latet, quantum ad excitandam catholicam fidem moresque emendandos conferat amor erga Beatissimam Virginem Dei Matrem, iis praesertim devotionis significationibus, quibus prae ceteris et mentes caelesti doctrina illustrari et animi in christiana vita excolenda exacui videntur. Hisce est in primis accensenda Sacri Scapularis Carmelitarum devotio, quae, sua ipsius simplicitate omnium ingenio accommodata, inter Christi fideles cum salutarium fructuum incremento quam latissime pervulgata est. Quapropter laeto admodum animo intelleximus, septimo vergente saeculo ab institutione istius Scapularis Deiparae de Monte Carmelo, fratres Carmelitas, quum Calceatos tum Excalceatos, consilium iniisse, ut sacra sollemnia in honorem ipsius Beatae Mariae Virginis summo studio concelebrentur. Quae quidem pia incepta, pro constanti Nostro erga almam Dei Matrem amore proque etiam Nostra in Confraternitatem ipsius Scapularis a puero cooptatione, perlibenter commendamus, iisque uberem bonorum copiam a Deo ominamur. Neque enim agitur de re parvi momenti, sed de vita aeterna capessenda ex ea, quae traditur, promissione Beatissimae Virginis : agitur videlicet de summo omnium negotio deque modo ipsum tute peragendi. Est quidem Sacrum Scapulare, veluti habitus Marianus, protectionis Deiparae signum et pignus ; sed ne putaverint hac veste induti pigritia vel socordia spirituali se esse salutem aeternam adepturos, monente Apostolo : « cum metu et tremore vestram salutem operamini » (Phil., II, 12). Omnes igitur Carmelitae, qui, sive in claustris primi et secundi Ordinis, sive in tertio Ordine regulari vel saeculari, sive in confraternitatibus, ad unam Beatissimae Matris familiam peculiari amoris vinculo pertinent, sibi habeant in memoriali ipsius Virginis speculum humilitatis et castitatis ; habeant modestiae et simplicitatis breviarium in ipsa vestis ingenua structura ; habeant potissimum in eadem veste, quam die noctuque induunt, eloquenti symbolo significatas preces, quibus divinum implorant auxilium ;

habeant denique illam consecrationem sacratissimo Cordi Virginis Immaculatae, quam nuper quoque impense commendavimus. Nec desinet profecto piissima Mater, ut filii sui, in Purgatorio admissa expiantes, quam primum, ipsa quidem apud Deum intercedente, iuxta traditum illud, quod vocant, Privilegium Sabbatinum, aeternam patriam consequantur. Superni interea praesidii auxiliique in auspicium, inque peculiaris Nostrae caritatis pignus, Apostolicam Benedictionem vobis, dilecti filii, universoque Carmelitarum Ordini amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XI mensis Februarii, in Apparitione Beatae Mariae Virginis Immaculatae, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

III

AD. REVV. PATRES SODALES SOCIETATIS IESU, QUI IN COMMENTARIOS CONSCRIBENDOS « LA CIVILTÀ CATTOLICA » INCUMBUNT : SAECULO EXEUNTE AB IPSO COMMENTARIO INITO.

PIUS PP. XII

Dilecti filii, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Vix undecimus elapsus est annus, ex quo in ipso limine Nostri Pontificatus litteras vobis olim amplissimas et benevolentissimas dedimus, quibus nonagesimi anni cursum a commentariis vestris feliciter inchoatum gratulabamur ; ac iam nova Nobis causa occurrit, qua vos hisce litteris alloqui quodammodo iubemur, tanto gravior tantoque sollemnior quanto rei ipsius natura facile demonstratur.

Considerantibus enim Nobis quam raro factum sit ut commentariorum vita in hac humanarum rerum vicissitudine plenum aevi centenarii curriculum emetiatur, ut prope unicum potius quam singulare munus omnipotentis et benignissimi Dei huc provecti celebrare possitis, peropportunum visum est ut, plurimis undequaque vobis gratulantibus ac faustissima quaeque adprecantibus, apostolica vox ipsa accedat, quo magis magisque manifestum omnibus pateat, quam intento animo quantoque studio haec Apostolica Sedes operam vestram prosequatur.

Neque propositum Nobis est ea omnia hic commemorare quae passim his diebus a plurimis viris, nec tantum catholicis, sunt de vobis merito praedicata ; qua integritate et constantia commentarii vestri sinceram sui naturam primaevamque formam hactenus servaverint ; quo studio, qua

religione, germanam doctrinam catholicam professi sint et huius Sanctae Sedis iura acriter defensitaverint; quam merito laudem illam sibi semper ab omnibus conciliaverint, quam sanctae memoriae Pius X Decessor Noster olim eis ominatus est, ut scilicet « omnes ephemeridum sincere et integre catholicarum scriptores exemplum in eis sibi propositum haberent ». Iuvet profecto tot doctorum virorum memoriam repetere, vel qui huius operis fundamenta firma primum moliti sunt, vel qui subinde, sive scriptorum collegio adlecti, sive tamquam validi adiutores vobiscum cooperantes, per longam annorum seriem scribendo hoc inceptum amplificaverunt, quorum scilicet laudes haud interierunt, quippe qui multi in sua quisque provincia facile summi exsistimati sint, ac fructus laborum luculentissimos quasi uberrimam segetem rerum et doctrinae omnis generis in quadrigentis fere commentariorum voluminibus conditam omnes mirantur. Nobis praeterea gaudio est accipere vos quam primum amplissimum ac bene digestum indicem typis proposituros esse in publicum, ut omnibus ea promptior et facilior pateat consulentibus.

Laudes et plausus ob tot tantaque sapienter scripta feliciterque gesta a nullo Decessorum Nostrorum sunt vobis desiderata, quae hic iterum volumus confirmare; at praeteritis meritis nuper non minoris laudis aliud accessit, cum novos erroris surculos late e mala stirpe « totalitarismi » quem dicunt, erumpentes magna sedulitate et industria retudistis et resecuistis, et nedum vos ipsos ea labe infici passi sitis, at ceterorum animos impigra opera immunes servare vel purgare studuistis; quo quidem felicissime factum est ut nullum doctrinae caput vel mutatis temporibus abdicare visi sitis, et Deo bene iuvante in omnium ephemeridum et commentariorum obitu, unici prope superfueritis, et ab omnibus denique viris, qui mentis praeiudicatae non essent, observantiam et honorem et quasi admirationem vobis conciliaveritis.

Viget igitur et viriditate quadam intactae iuventutis commentariorum vestrorum vita pollet, nec post centum annorum spatium senescere tandem exsistimari potest, ut ipse lectorum numerus praedicat, qui non maior vel florentissimis primaevis annis extitit, et frequens amicorum fautorumque cohors cum laicorum tum ecclesiasticorum, qui notitiam vestri et studium latius usque propagare contendunt. Non enim id, quod olim in ipso exordio intendebatis, ut civitatis vere catholicae formam adsereretis iuraque vindicaretis, iam obsolevisse et quasi ex acie cessisse quis putet, cum publicis institutis ubique concussis et paene labantibus acrior in dies urgeat necessitas novae civitatis formae proponendae et instaurandae, quae firmitatem suam ex Deo ex christianisque

principiis hauriat; quod quidem ut multi alii, scriptis libris editisque commentariis et ephemeridibus, strenue nunc praestant, sic vos in primis ex instituto vestro hactenus omni opera fecisse scimus semperque facturos esse confidimus.

Quamobrem quaecumque in hac re olim Decessores Nostri primum constituerunt et iterum iterumque sanxerunt, ut in alma Urbe collegium scriptorum Societatis Iesu esset quod legibus suis viveret et peculiaribus statutis regeretur, haec eadem Nos Ipsi ut olim confirmavimus, sic libenter rursus confirmamus approbamusque, vehementerque optamus omnes huic operi, ut Nobis carissimo, favere subsidiumque praebere suum, ii nominatim qui de ipsa Societate vel aptos scriptores vel scriptorum adiutores identidem collegio vestro conscribere debeant.

Vos autem, filii dilectissimi, pergite ea facere quae hactenus fecistis et bene coeptum cursum naviter tenete, scientes illi vel maxime vos esse probatos, cui probari unice semper desideraveritis. Atque adeo huius instituti forma, quam a Romanis Pontificibus accepistis, sancte religioseque servata, novae vitae saeculum, quod aureum vere vobis futurum precamur, bene auspicato ingredimini. Deus autem omnis gratiae operam vestram et labores usque fortunet, et vota perficiat, quae Ipsi pro vobis plenissima nuncupamus, dum divinorum munerum auspicem Nostraeque benevolentiae testem vobis vestrisque adiutoribus, amicis, fautoribus, densissimoque lectorum agmini, Apostolicam Benedictionem ex animo impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XII mensis Martii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EM̃UM P. D. NICOLAUM PROTODIACONUM SANCTI NICOLAI IN CARCERE TULLIANO S. R. E. CARDINALEM CANALI, PAENITENTIARIUM MAIOREM, EUNDEMQUE PONTIFICIAE COMMISSIONIS STATUI CIVITATIS VATICANAE MODERANDO PRAESIDEM, QUINQUAGESIMUM A SUSCEPTO SACERDOTIO ANNUM FELICITER EXPLENTEM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster salutem et Apostolicam Benedictionem. — Inter graves Apostolici ministerii sollicitudines peculiari Nobis iucunditati exstat laetitiam eorum adaugere, qui ad amplissimum Ecclesiae Senatum cooptati, iugiter sollertem operam afferre Nobis consuevere. Suavi igitur

animi delectatione agnovimus, te, exeunte hoc mense, decem ab inito sacerdotio lustra feliciter esse peracturum. Huiusmodi sane eventus commemoratio praeclaram Nobis exhibet opportunitatem tibi publice confirmandi existimationem ac benevolentiam, quibus a florente aetate te sumus prosequuti, quum praesertim in gravi Officio publicis Ecclesiae negotiis expediendis industrium actuosumque habuimus conlegam. Ipse enimvero per plures annos, regnante Pio X sanctae memoriae Decessore Nostro, Cardinali illius Officii Moderatori, Raphaëli Merry del Val, adsiduam frugiferamque operam navasti ac Substituti quoque partes sustinuisti. Interea eidem Cardinali, quocum quidem fidissime amcissimeque vixisti, in moderanda Pia adulescentium Consociatione a Sacro Corde in regione Urbis Transtiberina curam studiumque conferebas. Deinde a Secretis munus Sacri Consilii caerimoniis praepositi atque Adsessoris Sacrae Congregationis Sancti Officii diligenter obiisti. Denique proximus Decessor Noster ven. mem. Pius XI, haec inter cetera promerita perspecta habens, sacra Romana purpura te exornavit. Nos autem, qui semper prudentiam tuam atque alacritatem tanti duximus, Consilio ipsi Civitati Vaticanae gubernendae te praefecimus, Poenitentiarum Maiorem nominavimus atque alia officia ac mandata peculiaris momenti tibi conferre voluimus. Iure itaque ac merito, Dilecte Fili Noster, tam iucunda faustitate tibi imminente, Nos in primis sacri eventus celebrationem fervidis votis ominibusque prosequimur, tibique, oblata occasione, perlibenti animo gratulamur quum de sacerdotali ministerio tam diu utiliterque peracto, tum de sollicitudine atque indefesso labore, quibus ad latus Nostrum utilitati Ecclesiae et Civitatis Vaticanae prosperitati iugitur incumbis. Deum praeterea instanti prece rogamus, ut te, supernis donis solaciisque recreatum, longum adhuc in aevum incolumen vegetumque servare benigne velit. Horum quidem caelestium munerum in auspicium inque peculiaris Nostrae caritatis pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, cunctisque tuis coniunctis laborumque sociis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXI mensis Martii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIO

Ad docentes et alumnos Universitatum Studiorum et Scholarum e Gallia Romam peregrinantes. *

Les multiples et pressants devoirs inhérents au déroulement de l'Année Sainte Nous obligent à mesurer soigneusement l'emploi de Notre temps, pour ne Nous refuser à personne, et souvent ils ne Nous laissent, à Notre vif regret, d'autre ressource que de joindre ensemble des groupes divers dans une audience collective. Parfois, cependant, le regret est compensé par d'heureux avantages, et c'est bien le cas aujourd'hui, où Nous avons le plaisir de voir en vous comme une large et imposante synthèse de toute l'activité éducative et scientifique de France : enseignement officiel, enseignement libre, enseignement à tous les degrés, depuis les plus modestes écoles populaires jusqu'aux facultés des grandes Universités, étudiants faisant affectueusement couronne à leurs maîtres.

A vous Notre premier salut, Professeurs et étudiants des Universités de France. Depuis les jours lointains du Moyen-Age, où la renommée de l'Université de Paris, « Mère des sciences », franchissant les frontières, la rendait fameuse au delà des Alpes, jusqu'au temps présents, l'histoire du développement et du progrès des Instituts universitaires de votre patrie offre le vivant miroir d'un ample et profond mouvement de transformation, aujourd'hui encore en plein cours. Que l'on juge comme on voudra les étapes successives de cette évolution, ses lumières et ses ombres, ses effets bienfaisants ou sujets à caution, un fait est certain : nulle part au monde, la puissante impulsion, les vraies valeurs et les découvertes géniales, que la vie des Universités et la science française ont fournies au patrimoine culturel commun de l'Europe et de l'humanité, ne sauraient être appréciées autant qu'ici où les lettres de fondation de vos plus vénérables Universités furent écrites, scellées et dotées de riches privilèges par Nos Predécesseurs sur la Chaire de saint Pierre.

Dans votre présence personnelle ici même, dans le magnifique hommage de trois cent cinquante ouvrages de savants et hommes de lettres, Nous voyons l'affirmation, — honorable pour vous et, pour Nous, intimement consolante — du multiple et indissoluble accord de votre poursuite du savoir humain et du progrès scientifique avec le profond respect

* Habita die 10 Aprilis a. 1950.

pour la vérité divine, dont l'enseignement, la défense, la conservation, l'interprétation est confiée à l'Eglise du Christ.

C'est que, entre les résultats certains des investigations scientifiques et les données de la foi, il n'y a et il ne peut y avoir aucune opposition irréductible. Quant aux divergences éventuelles, il faut les mettre au compte d'erreurs auxquelles facilement sont sujets les jugements humains, mais jamais elles ne sont attribuables à un contraste objectif et inconciliable entre la science et la foi.

Non, Messieurs, de la part de la foi les droits de la raison et le progrès du savoir n'ont aucune menace à redouter. Leur ennemi, ce n'est pas Dieu ; ce sont tous ceux qui, d'une façon ou d'une autre, ont renié ou écarté Dieu pour mettre à sa place une idole. Et qui oserait nier que notre temps glisse dangeureusement sur la pente qui le mène au culte de fausses divinités, dont le service est incompatible avec la liberté morale et la dignité du savant?

Votre présence ici affirme en même temps votre conscience de l'héritage spirituel, que la Rome chrétienne a transmis au monde entier. Retournez dans votre belle patrie avec cette conviction enracinée au fond de vos esprits et de vos cœurs. Demeurez-y fidèles dans vos chaires, comme sur le terrain de vos recherches. Qu'elle passe comme un fluide communicatif de votre âme à celle de votre jeunesse universitaire, tout attentive à recueillir votre enseignement. Maîtres et disciples, soyez les uns et les autres, la noble élite, l'avant-garde intellectuelle de la France, d'une France, vers laquelle l'Europe, l'humanité, la chrétienté puissent fixer les yeux avec une nouvelle espérance, une confiance toujours grandissante.

Un second salut, et non moins cordial, à vous, représentants ici réunis de l'enseignement catholique en France, à vous, directeurs, maîtres, élèves.

Ouvrir, dilater, éclairer, orner progressivement l'esprit de l'enfant et de l'adolescent, qui s'éveille à la vie ; guider la jeunesse curieuse, ardente, saintement ambitieuse de découvrir la vérité, empressée à en cueillir les fruits sur toutes les branches du savoir ! Est-il tâche plus belle, plus étendue, plus variée dans sa merveilleuse unité? Car enfin, à tous les âges, dans tous les domaines de l'étude, une seule chose est en vue : l'acquisition, la possession de la lumière toujours plus pure, pour l'aimer et pour la goûter, pour la défendre et pour la propager, pour la donner à tous, à chacun selon sa capacité, pour en multiplier et répandre partout les bienfaits.

Nous vous félicitons donc, vous, maîtres de l'enseignement catholique, dont la mission est bien lourde, dont la tâche semblerait parfois ingrate , si vous n'y étiez soutenus par votre idéal. Autrement, sans idéal, sans l'idéal le plus haut, qui donc aurait le courage, qui donc aurait le droit de sacrifier — en apparence — les recherches et les créations d'une vie intellectuelle qu'il sent en lui riche et exubérante, les conquêtes brillantes d'une vie apostolique qui frémit en lui, avide de se dépenser au service de l'Eglise et des âmes, les joies d'une vie de famille durant les heures peut-être très courtes de loisir au foyer souvent très modeste, mais assuré du lendemain? Qui aurait le courage, qui aurait le droit de sacrifier tout cela pour se consacrer sans répit et sans réserve à instruire les enfants des autres, à l'âge étourdi où le profit et le progrès n'apparaissent guère, ou ne commencent à se laisser deviner qu'au moment de passer à la classe suivante? Et de chacun l'on se demande : *Quis, putas, puer iste erit?* [1] Si frequentes sont les déceptions, si nombreux et si amers les déchets ! Mais, grâces à Dieu tandis que votre poitrine s'épuise à parler, vos yeux à déchiffrer et corriger les devoirs, votre cœur monte vers Dieu, vers le Christ, à qui vous voulez donner ces enfants, qu'il vous a confiés. Bon nombre vous devront, même s'ils vous oublient, la vigueur et la charité de leur vie chrétienne, et la plupart des défaillants sentiront, à l'heure dernière, se réveiller les convictions et les sentiments de leur enfance. Le poète païen l'avait dit : « *Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu* ». [2] Mais comme cela est bien plus vrai de la jeunesse chrétienne !

Avec l'espoir et la confiance que, par la grâce de l'Esprit Saint, sous la protection de la Reine Immaculée Trône de la Sagesse, vous vous transformerez chaque jour de plus en plus en « lampes brillantes et ardentes », [3] Nous vous donnons à tous, à vos familles, à vos collègues, à vos disciples, Notre Bénédiction Apostolique.

[1] Luc., 1, 66.
[2] Horat. *Epist.*, l. I, 2, 69.
[3] Cfr. Io., 5, 35.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Pp. XII, successivis Decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

die 25 Martii 1950. — Metropolitanae Ecclesiae Marianopolitanae praefecit R. D. Paulum Aemilium Léger, Antistitem Urbanum et Rectorem Pontificii Collegii Canadensis Romae.

die 28 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Saginavensi Exc. P. D. Stephanum Woznicki, hactenus Episcopum titularem Peltenum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Lyrbitanae R. D. Alexandrum M. Zaleski, Antistitem Urbanum et parochum ecclesiae S. Vincentii a Paulo in vico dicto « Pontiac » archidioecesis Detroitensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Eduardi S. R. E. Card. Mooney, Archiepiscopi Detroitensis.

die 5 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Lampsacenae R. D. David F. Cunningham, Antistitem Urbanum et Vicarium Generalem dioecesis Syracusensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Gualtieri Andreae Foery, Episcopi Syracusensis.

die 1 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Busiritanae R. D.Ioannem von Rudloff, parochum ecclesiae S. Antonii Patavini in urbe Hamburgensi, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Gulielmi Berning, Archiepiscopi-Episcopi Osnabrugensis.

die 12 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Theodosiopolitanae in Armenia Exc. P. D. Dominicum Della Vedova, hactenus Episcopum Tiburtinum.

die 17 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Euroeensi in Epiro R. D. Polycarpum da Costa Vaz, canonicum Capituli cathedralis Visensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Augustini de Iesus y Souza, Episcopi Portugallensis.

die 6 Maii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Soteropolitanae R. D. Raphaëlem Calabria, Cubicularium intimum supra numerum San-

ctitatis Suae, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Cornelii Sebastiani Cuccarollo, Archiepiscopi Hydruntini.

— Titulari episcopali Ecclesiae Acarassensi, Exc. P. D. Constantium Jurgens, hactenus Episcopum Tuguegaraoanum.

die 13 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Carthaginensi in Hispania, Exc. P. D. Raymundum Sanahuja Marcé, hactenus Episcopum Segobricensem.

— Cathedrali Ecclesiae Victoriensi, Exc. P. D. Iosephum Mariam Bueno Monreal, hactenus Episcopum Iacensem.

— Cathedrali Ecclesiae Flaviobrigensi, noviter erectae, Exc. P. D. Casimirum Morcillo Gonzalez, hactenus Episcopum titularem Agathopolitanum.

— Cathedrali Ecclesiae S. Sebastiani in Hispania, noviter erectae, Exc. P. D. Iacobum Font Andreu, hactenus Episcopum Zamorensem.

— Cathedrali Ecclesiae Albasitensi, noviter erectae, Exc. P. D. Arthurum Tabera Araoz, hactenus Episcopum Barbastrensem.

— Cathedrali Ecclesiae Tiburtinae R. D. Aloysium Faveri, Cubicularium intimum supra numerum Sanctitatis Suae, Vicarium Generalem dioecesis Fulginatensis.

die 16 Maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Elusanae R. D. Aemilium Desmet, praesidem Seminarii maioris Mechlinensi, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Iosephi Ernesti S. R. E. Cardinalis Van Roey, Archiepiscopi Mechlinensis.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

CURIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE TERESIAE SCHERER, CONFUNDATRICIS ET PRIMAE SUPERIORISSAE GENERALIS CONGREGATIONIS SORORUM A CARITATE S. CRUCIS AB INGENBOHL E TERTIO ORDINE S. FRANCISCI.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.

Si quis vult post me venire, dicit Dominus, *abneget semetipsum, tollat crucem suam quotidie et sequatur me* (Lc. 9, 23). Serva Dei Maria Teresia Scherer, quae Dei gloriam christianamque sui animi perfectionem in

omnibus operibus suis sibi proposuerat assequendam, non aliam sane ab ipso Domino ostensam viam corripere debuit. Quod quidem, divina opitulante gratia, fideliter uti ex dicendis apparebit, peregisse videtur.

Die 31 mensis Octobris a. D. 1825 in paroeciali Ecclesia l. v. d. Meggen prope Lucernam in Helvetia, baptizata fuit Serva Dei, cui nomina imposita fuere: « Anna, Maria, Catharina ». Eius parentes Carolus Scherer et Maria Anna Sigrist, agricolae, christiana pietate moribusque spectabiles, septem genuerunt filios, quos in amore et timore Dei educare sategerunt.

Serva Dei, septennis adhuc, patre orbata, a quibusdam sibi sanguine coniunctis amanter excepta fuit, apud quos usque ad annum sextum decimum permansit. Quum acri polleret ingenio, Lucernam missa fuit ut aptius excoleretur atque Sororibus Vesuntinis, quae in civico nosocomio infirmorum curam gerebant, fuit credita uti infirmorum ministra. Catharina, utpote festiva ac iucunda indole praedita, aliquantum ab initio passa est repugnantiae, paulo post vero, sibimetipsi vim inferens, novae huic condicioni sese accommodavit, immo impensiori studio pietatem coluit.

Ad celeberrimum Einsiedlense Sanctuarium peregrinationem suscipiens ibi religionem actuosae vitae a Deo vocari cognovit. Quum certior tunc facta esset p. Theodosium Florentini, Ordinis Minorum Capuccinorum, novam Congregationem Sororum condere incepisse, suum eidem aperuit animum, plurimisque superatis difficultatibus, in hanc Congregationem est ingressa, annoque 1845 religiosa vota nuncupavit. Optavisset quidem ipsa litterarum studia excolere, contra commissum ei fuit munus aperiendi in pauperrimo pago ludum pro puellulis. Res optime cesserunt, adeo ut digna a p. Theodosio habita fuerit ut in oppido Baar, ubi Ecclesiae inimici acri contentione Sororum scholae adversabantur, eidem scholae praeesset.

Pater Theodosius magnam de illa expectationem conceperat; neque eventus eum fefellit. Quod contigit quoque in omnibus aliis sive officiis sive exstructionibus ei commissis; in illis praesertim, in quibus magnae contentiones sustinendae, quaestiones omne genus dirimendae et difficultates essent removendae, in quibus omnibus ipsa, sui animi studia compescens patrique Theodosio obtemperans, prudenter, sollerter, sagaciter fortiterque se gerebat. Multis doloribus, angustiis, poenis, quasi aurum igne, fuit a Deo probata, fidelisque inventa. Iesum enim pone secuta, crucem suam quotidie amanter est amplexata. Quam fidelitatem Deus munifice rependit; eam enim suavi fortitudine ditavit atque Congregationem Sororum a Caritate Sanctae Crucis, cuius regimen, post

initialis Instituti divisionem anno 1857 ei fuit commissum et postea semper confirmatum, mire amplificare ei dedit, non solum intra Helveticos fines, sed etiam per varias Europae regiones, eterodoxas quoque, in quibus missionalis spiritus, quo ipsa agebatur quemque filiabus inserere curabat, poterat expleri. Mire diximus, quia anno, quo Serva Dei obiit, professae Sorores numerabantur 1689, tirones ducentae : domus vero 422.

A. 1878 Apostolica Sedes Congregationi decretum laudis concessit.

Ingenbohlensis domus, noviter a fundamentis extructa, princeps Congregationis est constituta.

Aucto porro Sororum numero, caritatis omne genus opera est amplexata : scholas, pueritiae ludos, parentibus orbatorum, expositorum infantium, puellarum commercio aut domestico famulatui addictarum, carcere detentorum, caecorum, mente captorum aegrorumque curam. Meritis plena die 16 Iunii a. 1888 ad caelestes nuptias evolavit.

Sanctitatis fama ad nostra usque tempora vivax manet, uti peregrinantium ad eius sepulcrum turmae, qui ad plura milia unoquoque anno annumerantur, comprobant; pro quibus hospitio recipiendis magnum necesse fuit construere aedificium. Famam efficacissime quoque innumerae gratiae comprobant, quae ad plura milia referuntur accepta. Hanc tam virentem tamque vivacem perpendens, Emus Cardinalis van Rossum auctor fuit ut Beatificationis causa pertractari coepisset; quod annis 1931-1934 deinde a. 1941-1942 in Curiensi Episcopali Curia factum est felicique exitu. Nam die 6 Decembris a. 1942 Sacra haec Congregatio decretum pro scriptis edidit, dieque 8 Novembris 1949 de sanctitatis fama, Emo ac Revmo D. Cardinali Alexandro Verde referente, in Ordinario Cardinalium et Praelatorum Coetu pertractavit, votumque concorditer emisit : *Signandam esse commissionem Introductionis Causae si Sanctissimo placuerit.*

Suffragium hoc infrascriptus Cardinalis Praefectus Sanctissimo D. N. Pio Papae XII retulit; Sanctitas vero Sua die subsignato Rescriptum Emorum Patrum ratum habens, *commissionem Introductionis Causae Servae Dei Mariae Teresiae Scherer* Sua manu dignata est obsignare.

Datum Romae, die 11 Decembris a. D. 1949.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

QUITEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE ANNAE A IESU DE PAREDES, VIRGINIS

SUPER DUBIO

An, stante duorum miraculorum approbatione, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Beatae Canonizationem.*

Tota Aequatoriana Respublica maximam suam Filiam, Beatam Mariam Annam a Iesu de Paredes quae vitam pro civium incolumitate Deo obtulit, tanti aestimat, ut, postquam solemni decreto a Nationali Constituente Coetu, die 30 Novembris anno 1946 dato, eam Aequatorianae patriae « Heroinam » renuntiavit, nunc eius canonizationi anxie praestoletur; et quidem iure merito. Tanto enim omnium virtutum splendore, arctissimae praesertim paenitentiae, medio saeculo decimo septimo reniduit, ut insignioribus virginibus, quae Dei Ecclesiam illustrarunt, sit aequiparanda. Nova quoque gloria per hanc elationem non modo Franciscali Familiae accedit; Beata enim Tertii Ordinis regulam professa est eamque ad Seraphici Patris mentem sancte servavit; sed etiam Dominicianae, quia ipsa in Monasterium S. Catharinae Senensis, ut monialis fieret, ingredi optaverat, eandemque Sanctam uti specialem sui Patronam venerabatur; praecipue vero Societati Iesu, cuius alumni eius spiritum per totam vitam moderati sunt, cuius templum, sicut vivens ipsa frequentaverat, ut ibi quoque sepeliretur, elegit.

Meritis plena, anno septimo supra vicesimum nondum expleto, die 26 Maii a. 1645 innocentissimam vitam explevit.

Publicarum conturbationes rerum aliaque adversa adiuncta impediverunt quominus, ut in votis erat, canonicae inquisitiones, quae mature inceperant, prosequerentur. Unde factum est ut nonnisi anno 1757 die 17 Decembris, a Benedicto Pp. XIV commissio Introductionis causae fuerit sua manu signata; die 19 Martii a. 1776, Pio VI approbante, heroicae eius virtutes fuerint declaratae, dieque 12 Ianuarii a. 1847 a Pio IX duo miracula recognita, dieque 29 Septembris a. 1850 ab eodem Pontifice *Tuto* ad Beatificationem procedi posse fuerit decretum, Beatificationis Breve die 7 Octobris anni eiusdem fuerit expeditum; huius autem sollemnia die 20 Novembris a. 1853 celebrata.

Leo XIII die 22 Aprilis a. 1903 Canonizationis causam esse resumen-

dam decrevit. Novissime vero Aequatoriani populi, Gubernii quoque, optato datum est obsequi, quum duo miracula paucis abhinc annis a Deo per Beatae interventionem patrata, nuper die nempe 12 Ianuarii recognita sunt: ideoque ad Canonizationis via pandit.

Antequam vero ad Consistoria celebranda, in quibus Canonizatio est decernenda, procedi possit, sacri canones disceptandum in generali S. R. C. coram Summo Pontifice esse dubium praescribunt: *An, stante duorum miraculorum approbatione, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem,* Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Beatae Canonizationem.*

Dubium hoc Rmus Cardinalis Benedictus Aloisi Masella Episcopus Praenestinus, causaeque Relator, die 28 nuper elapsi mensis proposuit discutiendum: cui omnes, quotquot aderant, Rmi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores unanimi affirmativo suffragio responderunt. Beatissimus vero Pater vota haec cum gaudio auscultavit, suam tamen aperire sententiam ad hunc usque diem procrastinavit, ferventes interim Deo, luminum patri, preces effundens, ut ab Eo illustraretur.

Quocirca ad Se Rmis Cardinalibus causae Ponente ac infrascripto S. R. C. Praefecto, R. P. Salvatore Natucci, Fidei generali Promotore meque Secretario accitis, sacrosancto Missae sacrificio litato, edixit: Tuto *procedi posse ad Beatae Mariae Annae a Iesu de Paredes sollemnem Canonizationem.*

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 5 Martii a. D. 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

DE PRECIBUS ET PIIS OPERIBUS INDULGENTIIS DITATIS, NOVA COLLECTIONE EDITIS.

Quoniam volumen, quod « Preces et Pia Opera... » inscribitur atque anno MDCCCCXXXVII editum fuit, iam amplius non prostat, haec Sacra Paenitentiaria Apostolica illud iterum typis imprimere statuit, eo vel magis quod christifideles non pauci itemque Sacerdotes et Episcopi id ipsum multis ex partibus petierunt. Antequam tamen hoc propositum ad effectum deduceretur, opportunum visum est rem omnem diligenter recognoscere ac nonnulla expungere, quae minus apta viderentur, nonnulla vero adjicere, quae postremis hisce temporibus fuere indulgentiis insignita.

Normae autem, quibus hoc enchiridion compositum est et in praesentem formam redactum, eaedem sunt, idemque propositum; ut nempe authenticum habeatur opus, quod Pontificias omnes hac in re largitiones in unum volumen colligat, quod quidem communi pietati modo tuto respondeat.

Quapropter hoc volumen preces complectitur ac pia opera, quae usque ad praesentem diem a Summis Pontificibus fuere indulgentiis ditata, quae adhuc vigent; tum ea videlicet, quae in favorem omnium christifidelium, tum ea etiam, quae in favorem quorumdam coetuum personarum spiritualibus hisce muneribus insignita fuerunt, obrogatis ceteris omnibus generalibus indulgentiarum concessionibus, quae in hoc enchiridion non sint relatae.

Fore igitur sperandum est ut hoc opus uberes afferat spiritualis utilitatis fructus, utque ad sinceram ac solidam pietatem refovendam summopere conferat.

Ut autem omnino necessarium erat, res tota Augusti Pontificis Pii XII iudicio subiecta fuit, qui quidem in Audientia infra scripto Car-

dinali Paenitentiario Maiori die 29 mensis Decembris anni 1949 concessa, hanc precum piorumque operum Collectionem, typis Vaticanis impressam, approbavit; et obrogatis generalibus indulgentiarum concessionibus in eamdem Collectionem non relatis, ipsam tantum ut authenticam haberi mandavit.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam specialissima mentione dignis.

Datum Romae, ex eadem Sacra Paenitentiaria Apostolica, die xxx Ianuarii MDCCCCL.

N. Card. CANALI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì, 26 aprile 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Altezza Reale la Granduchessa CARLOTTA DI LUSSEMBURGO, la quale era accompagnata da Sua Altezza Reale il Principe FELICE, di Lei Consorte, e dai Figli.

Venerdì, 28 aprile 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza il Presidente d'Irlanda, Sua Eccellenza il Signor SEAN T. O'CEALLAIGH, con l' Eccma Consorte.

Lunedì, 15 maggio 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Dott. LEOPOLDO FIGL, Cancelliere Federale della Repubblica di Austria con l'Eccma Consorte.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 18 aprile 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della Ven. Serva di Dio Placida Viel, seconda Superiora Generale dell'Istituto delle Suore delle Scuole Cristiane della Misericordia.

Martedì, 23 maggio 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi han discusso su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione del Beato Ignazio da Laconi, Confessore, dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini, e che vengono proposti per la sua canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato nominare:

1 maggio 1950. Il Revmo Monsig. Giovanelli Amerigo, *Sostituto della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

1 maggio 1950. S. E. Revma Monsig. Casanueva Carlo, l'Illmo e Revmo Monsig. Pirelli Luigi e il Revmo Padre D. Agostino Meyer, dell'Ordine di san Benedetto, *Consultori della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

4 » » Il Revmo Padre Gumbinger Kuthberth, dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato nominare:

Prelati Domestici di Sua Santità:

29 febbraio 1948. Monsig. Bisdorff Nicola, della diocesi di Lussemburgo.
1 agosto » Monsig. Lubowiecki Edoardo, dell'arcidiocesi di Cracovia.
13 novembre » Monsig. Mention Giovanni, dell'arcidiocesi di Cambrai.
» dicembre » Monsig. Fernandes Domenico della Presentazione, dell'arcidiocesi di Braga.
» » » Monsig. Marques da Fonseca Giuseppe, della diocesi di Nazareth.
» » » Monsig. McShee Giuseppe, della diocesi di Northampton.
» » » Monsig. Constable Clemente Edoardo, della diocesi di Southwark.
18 gennaio 1949. Monsig. Michaud Maurizio, dell'arcidiocesi di Lione.
17 febbraio » Monsig. Salerno Antonio, della diocesi di Valencia nel Brasile.
27 » » Monsig. Belcastro Luigi, della diocesi di Sault Ste-Marie nel Canadà.
» » » Monsig. O'Leary Giovanni J., della medesima diocesi.
5 marzo » Monsig. Brenninkmeyer Adalberto, dell'arcidiocesi di Salisburgo.
9 » » Monsig. Pinard Ireneo, della diocesi di Sherbrooke.
23 » » Monsig. Gentil da Costa Francesco, della diocesi di Petropolis.
4 aprile » Monsig. Guinet Fernando, della diocesi di Autun.
» » » Monsig. Décréaux Lazzaro, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pacaud Paolo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pereira Giuseppe M., della diocesi di Guaxupé.
8 » » Monsig. Staniszewski Ladislao, dell'arcidiocesi di Posnania.
6 maggio » Monsig. Monsillon Gastone, della diocesi di Evreux.
10 » » Monsig. Vinot Pietro, della diocesi di Troyes.

12	maggio	1949.	Monsig.	Magalhaes Enrico, dell'arcidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
»	»	»	Monsig.	Guimaraes da Silva Gastone, della medesima arcidiocesi.
18	»	»	Monsig.	Van Zuylen Giuseppe, della diocesi di Liegi.
25	»	»	Monsig.	Kopkins Giacomo F., della diocesi di Erie.
»	»	»	Monsig.	Marino Luigi A., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Stanczak Wladislao J., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Rosendo Nuñez Giuseppe, della diocesi di San Diego.
30	»	»	Monsig.	Goijaerts Francesco A. G. A., della diocesi di 's-Hertogenbosch.
»	»	»	Monsig.	Van de Loo Felice, dell'arcidiocesi di Utrecht.
1	giugno	»	Monsig.	Mille Alfredo, della diocesi di Lussemburgo.
9	»	»	Monsig.	Bürchner Ladislao, della diocesi di Giavarino.
»	»	»	Monsig.	Dowling Giacomo G., della diocesi di Monterey Fresno.
»	»	»	Monsig.	Galvin Giovanni, della medesima diocesi.
11	»	»	Monsig.	Kulhanek Silvestro, della diocesi di Brno.
3	luglio	»	Monsig.	Campbell Aroldo V., della diocesi di Denver.
»	»	»	Monsig.	Froegel Bernardo J., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Kipp Guglielmo, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	O'Heron Giuseppe P., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	O'Sullivan Eugenio A., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Smith Gregorio, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Sommaruga Achille, della medesima diocesi.
9	»	»	Monsig.	Thuot Achille, della diocesi di Winona.
14	»	»	Monsig.	Mund Nicola, della diocesi di Aquisgrana.
12	agosto	»	Monsig.	Gunell Francesco, dell'arcidiocesi di Vienna.
5	settembre	»	Monsig.	Pignedoli Sergio, della diocesi di Reggio Emilia.
9	»	»	Monsig.	Masia Giovanni, dell'arcidiocesi di Sassari.
2	ottobre	»	Monsig.	Duffy Tommaso Patrizio, della diocesi di Nashville.
»	»	»	Monsig.	Boucher Alfredo, della diocesi di Prince Albert.
»	»	»	Monsig.	Mollier Camillo, della medesima diocesi.
4	»	»	Monsig.	Sampaio Angelo, della diocesi di Petrolina.
14	»	»	Monsig.	Allard Augusto, della diocesi di Bathurst.
»	»	»	Monsig.	Chiasson Livano, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Duche Edmondo, della diocesi di Chicoutimi.
»	»	»	Monsig.	Keronack Silvio, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Lemieux Luigi D., della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Tremblay Giuseppe, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig.	Basche Adalberto, della diocesi di Green Bay.

14 ottobre 1949. Monsig. Huhn Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Kiernan Guglielmo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ropella Ceslao Adalberto, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Reul Guglielmo Luigi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Schemmer Giorgio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. McIntyre Lauclino Adolfo, della diocesi di Nelson.
» » » Monsig. McKenzie Wilberto Basilio, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Auth Luigi, dell'arcidiocesi di Newark.
» » » Monsig. Burke F. Tommaso, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Collins L. Paolo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Condon S. Guglielmo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Coyle A. Daniele, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Di Luca Antonio, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Glover J. Ralph, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Kelmelis Ignazio, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Kiernan E. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Lenihan P. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. McCarty J. Giustino, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. McManus H. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. McNulty L. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Morrissey F. Tommaso, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Mulligan Michele, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Murphy Edoardo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. O'Connor B. Pietro, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Shaw Carlo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Stanton W. Martino, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Tichler W. Carlo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Walsh M. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Wetula F. Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Hill G. Enrico, della diocesi di Paterson.
» » » Monsig. Louis Guglielmo Francesco, della medesima diocesi.
» » » Monsig. O'Sullivan M. Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pfister Cristiano, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Romanak J. Andrea, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Scanlan J. Carmelo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Stanley Giovanni Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Werne T. Pietro, della medesima diocesi.

20 ottobre 1949. Monsig. Wrzeciono Giacomo, della medesima diocesi.
28 » » Monsig. Pistola Luigi, della diocesi di Ventimiglia.
5 novembre » Monsig. Biagi Carlo, dell'arcidiocesi di Siena.
24 » » Monsig. Beaudette Walter, della diocesi di Superior.
» » » Monsig. Reuter Gregorio, della medesima diocesi.
30 » » Monsig. Pfister Pietro, dell'arcidiocesi di Besançon.
12 dicembre » Monsig. Pierce Butler Pietro, della diocesi di Peterborough.
» » » Monsig. McAuley Giovanni Vincenzo, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Pirot Emanuele, dell'arcidiocesi di Bourges.
14 » » Monsig. Ryan Fred, della diocesi di Bathurst.
20 » » Monsig. Boivin Leonzio, della diocesi di Chicoutimi.
» » » Monsig. Martel Giovanni B., della medesima diocesi.
» » » Monsig. O'Neill Giovanni J., dell'arcidiocesi di Saint Louis.
22 » » Monsig. Barden Tommaso, della diocesi di Lincoln.
» » » Monsig. Barry Dennis L., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ekeler Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Kenney Giuseppe A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Obrist Lorenzo F., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Wageman Raimondo L., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Marchioni Ambrogio, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Beauregard Luciano, della diocesi di San Giacinto.
» » » Monsig. Bouvier Ernesto, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Baril Donato, della diocesi di Trois Rivières.
» » » Monsig. Patry Maurizio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Trudel Hervé, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Coulombe Floriberto, della diocesi di Chicoutimi.
26 » » Monsig. D'Angelo Giuseppe, della diocesi di Agrigento.
» » » Monsig. Bettoni Francesco, della diocesi di Crema.
» » » Monsig. Belardi Osvaldo, della diocesi di Montefiascone.
» » » Monsig. Bolla Luigi, della diocesi di Pinerolo.
30 » » Monsig. Harza Ludovico, dell'arcidiocesi di Strigonia.
3 gennaio 1950. Monsig. Pennisi Francesco, dell'arcidiocesi di Catania.
» » » Monsig. Donati Luigi, della diocesi di Montefeltro.
15 » » Monsig. Feliziani Ferdinando, dell'arcidiocesi di Camerino.
» » » Monsig. Giardinieri Francesco, della diocesi di Todi.
21 » » Monsig. De Biasi Giuseppe, della diocesi di Vittorio Veneto.

23 gennaio 1950. Monsig. Cecchetti Igino, dell'arcidiocesi di Fermo.
26 » » Monsig. Aveta Alfredo, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Smaldone Filippo, della medesima arcidiocesi.
27 » » Monsig. Isotti Carlo, della diocesi di Fano.
» » » Monsig. Longo Rocco, della diocesi di Tricarico.
15 febbraio » Monsig. Diana Giuseppe, della diocesi di Ales e Terralba.
» » » Monsig. Tarabini Castellani Pio, della diocesi di Carpi.
» » » Monsig. Valentini Aldo, della medesima diocesi.
18 » » Monsig. Fitzpatrick Giacomo, della diocesi di Sale.
5 marzo » Monsig. Niel McDermott Patrizio, della diocesi Des Moines.

Camerieri segreti soprannumerari di Sua Santità:

30 agosto 1946. Monsig. Dubravec Stefano, della diocesi di Nitra.
17 marzo 1947. Monsig. Boháč Vincenzo, della diocesi di Hradec-Kralové.
» » » Monsig. Kohel Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mašina Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mikulecký Carlo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Sahula Giorgio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Škeřík Francesco, della medesima diocesi.
22 aprile » Monsig. Sobek Rodolfo, dell'arcidiocesi di Olomuc.
» » » Monsig. Vlach Francesco, della medesima arcidiocesi.
1 agosto » Monsig. Malzone Erminio, della diocesi di Guaxupé.
30 gennaio 1948. Monsig. Rebello Emanuele, della diocesi di Arassuaì.
29 febbraio » Monsig. Erasmy Mattia, della diocesi di Lussemburgo.
» » » Monsig. Schmit Enrico, della medesima diocesi.
5 maggio » Monsig. Rulli Giovanni, della diocesi di Riberao Preto.
30 settembre » Monsig. Amantino Dos Santos Giuseppe, dell'arcidiocesi di Diamantina.
9 novembre » Monsig. Varoni Francesco, della diocesi di Jaboticabol.
13 » » Monsig. Gonçalves Aguenaldo Giuseppe, dell'arcidiocesi di S. Paolo del Brasile.
» » » Monsig. Pavesio Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Ricci Arturo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. De Aranyo Giovanni Deusdedit, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Zioni Vincenzo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. De Almeida Luigi Gonzaga, della medesima arcidiocesi.
26 » » Monsig. Tortorelli Romeo, della diocesi di San Carlo del Pinhal.

9 dicembre 1948. Monsig. Dolfen Cristiano, della diocesi di Osnabrück.
13 » » Monsig. Adelmaro Da Mota Valença, della diocesi di Garanhuns.
» » » Monsig. Canteraria de Almeida Souza Benedetto, della diocesi di Oeiras.
» » » Monsig. Cowderoy Cirillo Corrado, della diocesi di Southwark.
» » » Monsig. De Souza Liborio Paolo Filippo, della diocesi di Teresina Piauí.
12 gennaio 1949. Monsig. D'Andrea Pietro, della diocesi di Barra do Pirai.
» » » Monsig. Müsch Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pires Elio, della medesima diocesi.
16 » » Monsig. Ricking Giovanni, della diocesi di Münster.
30 » » Monsig. Desain Giovanni Francesco M., della diocesi di Haarlem.
17 febbraio » Monsig. Domin Ivo Sante, della diocesi di Valencia nel Brasile.
» » » Monsig. Tegerino Tommaso, della medesima diocesi.
25 » » Monsig. Frank Andrea Pietro, della diocesi di Porto Alegre (Brasile).
» » » Monsig. Hoff Leopoldo Pietro, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Neis Alfonso, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Sartori Luigi Vittore, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Seger Giacomo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Wagner Germano, della medesima diocesi.
3 marzo » Monsig. Ebert Giuseppe, della diocesi di Passavia.
» » » Monsig. Huber Giuseppe, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Krey Umberto, dell'arcidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Vogel Carlo, dell'arcidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
4 aprile » Monsig. Hack Bernardo, della diocesi di Berlino.
» » » Monsig. Panucci Giuseppe Antonio, della diocesi di Guaxupé.
» » » Monsig. De Almeida Pereira Giuseppe, della diocesi di Niterói.
» » » Monsig. Barenco Coelho Goffredo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ferstl Francesco Saverio, della diocesi di Ratisbona.
17 » » Monsig. Van Trigt Cosma Gerardo, della diocesi di Haarlem.
25 » » Monsig. De Souza Sena Bernardino, della diocesi di Arassuaí.

25 aprile 1949. Monsig. De Oliveira Espedito Edoardo, dell'arcidiocesi di Fortaleza.
2 maggio » Monsig. Fath Stefano, della diocesi di Scepusio.
6 » » Monsig. Singer Giovanni Battista, della diocesi di Ratisbona.
12 » » Monsig. Pavesi Giovanni, della diocesi di Spirito Santo.
30 » » Monsig. Mangan Bernardo P., della diocesi di Winona.
9 giugno » Monsig. Keenan Daniele J., della diocesi di Monterey Fresno.
» » » Monsig. McLoughlin Guglielmo T., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Daly Patrizio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. O'Connor Patrizio A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Singleton Francesco Saverio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Nekula Antonio, dell'arcidiocesi di Praga.
11 » » Monsig. Cermak Francesco, della diocesi di Brno.
25 » » Monsig. Steffen Alberto, della diocesi di Lussemburgo.
3 luglio » Monsig. Canovan Walter J., della diocesi di Denver.
» » » Monsig. Cavanagh Giovanni P., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Cullen Bernardo J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Flanagan Giacomo P., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Kolka Elmer J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Maloney David M., della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Hoban Giacomo, dell'arcidiocesi di Cincinnati.
17 » » Monsig. Fischl Giovanni, della diocesi di Secovia.
19 » » Monsig. Mielech Francesco R., della diocesi di Covington.
» » » Monsig. Towel Carlo A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Walsh Giovanni J., della medesima diocesi.
31 » » Monsig. Reinhold Luigi, dell'arcidiocesi di Cincinnati.
6 agosto » Monsig. Buswell Carlo, della diocesi di Oklahoma.
» » » Monsig. Conoly Donaldo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Finn Cecilio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Harkin Raimondo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Hardesty Gilberto, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Higgins Giovanni J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Leven Stefano, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Monaghan Gavino, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pierets Giacomo B., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Reed Vittore, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Reid Guglielmo H., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Irwin Giuseppe M., della diocesi di Wilmington.

6 agosto 1949. Monsig. Stout Eugenio T., della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Koselbach Rocco, della diocesi di Secovia.
» » » Monsig. Pert Floriano, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Arpin Edmondo M., della diocesi di Salina.
» » » Monsig. Brown Cornelio J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Menard Raimondo M., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Merchant Guglielmo H., della medesima diocesi.
15 settembre » Monsig. Tracanna Aurelio, della diocesi di Atri.
17 » » Monsig. Kelley Giovanni Giuseppe, della diocesi di Pueblo.
26 » » Monsig. Alcindo Carlo Veloso de Siqueira, della diocesi di S. Carlo del Pinhal.
2 ottobre » Monsig. Bezon Enrico Carlo, dell'arcidiocesi di New Orléans.
» » » Monsig. Frey Gerardo Ludovico, della medesima arcidiocesi.
14 » » Monsig. Head Enrico C., della diocesi di Green Bay.
» » » Monsig. Westenberger Edoardo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Bagnoli Luigi, della diocesi di Guastalla.
» » » Monsig. Dolceamore Amedeo, della diocesi di Penne.
20 » » Monsig. Mendoza Guerrero Giulio, della diocesi di Cali.
» » » Monsig. Stefan Andrea Vittore, della diocesi di Paterson.
28 » » Monsig. Maselli Benedetto, della diocesi di Rochester.
» » » Monsig. Mazzoncini Vittorio, della diocesi di Pescia.
» » » Monsig. Tognarelli Giulio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. De Daszkiewicz Antonio, della diocesi di Ventimiglia.
5 novembre » Monsig. Zucca Salvatore, della diocesi di Ales.
17 » » Monsig. Acquafreda Francesco Antonio, della diocesi di Valencia nel Brasile.
20 dicembre » Monsig. Girouard Gastone, della diocesi di San Giacinto.
22 » » Monsig. Collins Raffaele, della diocesi di Lincoln.
26 » » Monsig. Cacciatore Angelo, della diocesi di Agrigento.
» » » Monsig. D'Angelo Lorenzo, della diocesi di Andria.
» » » Monsig. Alfano Vito, della diocesi di Caltanissetta.
» » » Monsig. Fiordelli Pietro, della diocesi di Città di Castello.
» » » Monsig. Radice Carlo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Flamini Marino, della diocesi di Osimo e Cingoli.
» » » Monsig. Ciabattini Ubaldo, dell'arcidiocesi di Siena.
3 gennaio 1950. Monsig. Zabkar Giuseppe, della diocesi di Lubiana.
» » » Monsig. Lizambri Venusto, della diocesi di Montefeltro.
» » » Monsig. Sebastiani Italo, della medesima diocesi.

11 gennaio 1950. Monsig. Gilligan Martino, dell'arcidiocesi di Cincinnati.
15 » » Monsig. Rizzo Angelo, della diocesi di Ariano.
» » » Monsig. Longobardi Catello, della diocesi di Castellammare di Stabia.
» » » Monsig. Bartoli Emanuele, dell'arcidiocesi di Malta.
21 » » Monsig. Juhasz Colomanno, della diocesi di Csanád.
» » » Monsig. Palmai Giuseppe, della diocesi di Gran Varadino dei Latini.
» » » Monsig. Moras Giuseppe, della diocesi di Vittorio Veneto.
23 » » Monsig. Filici Alfredo, dell'arcidiocesi di Rossano.
27 » » Monsig. Sinigallia Giovanni, dell'arcidiocesi di Atene.
» » » Monsig. Mariotti Antonio, della diocesi di Fano.
» » » Monsig. Santarelli Leandro, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ferraro Nicola, dell'arcidiocesi di Gaeta.
29 » » Monsig. Mühlebach Alberto, della diocesi di Basilea.
22 febbraio » Monsig. Gordon Giovanni, dell'arcidiocesi di Dublino.
» » » Monsig. Veuillot Pietro, dell'arcidiocesi di Parigi.
5 marzo » Monsig. Lastella Enrico, della diocesi di Lacedonia.
» » » Monsig. Fuhrmann Ernesto, dell'arcidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Pálfi Ludovico, della medesima arcidiocesi.
17 » » Monsig. Rizzi Antonio, della diocesi di Ascoli Satriano.
» » » Monsig. Fieni Paris, della diocesi di Cerignola.
» » » Monsig. Leone Michele, della medesima diocesi.
5 maggio » Monsig. Troteau Vittoriano, dell'arcidiocesi di Ottawa.

Camerieri segreti soprannumerari di spada e cappa di S. S.:

29 dicembre 1948. Al sig. Constable Maxwell Gerardo Giuseppe, della diocesi di Portsmouth.
» giugno 1949. Al sig. Stearns Foster, della diocesi di Manchester.
» » » Al sig. Dervaux Raimondo, della diocesi di Soissons.
6 agosto » Al sig. Berl E. Ennals, della diocesi di Wilmington.
» » » Al sig. Lynch Stewart, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Raskob Guglielmo F., della medesima diocesi.
4 dicembre » Al sig. nob. Castiglione Humani Vincenzo (Roma).
» febbraio 1950. Al sig. Strake Giorgio W., della diocesi di Galveston.
17 marzo » Al sig. Pagani Planca Incoronati Alberto (Roma).

Camerieri d'onore in abito paonazzo di Sua Santità:

30 agosto 1946. Monsig. Benuska Paolo, della diocesi di Nitra.
» » » Monsig. Patka Andrea, della medesima diocesi.
22 aprile 1947. Monsig. Hanzlik Giovanni, dell'amministrazione apostolica di Tirnava.

22 aprile 1947. Monsig. Karmas Augusto, della medesima amministrazione apostolica.
» » » Monsig. Klco Giovanni, della medesima amministrazione apostolica.
» » » Monsig. Zajac Vendelino, della medesima amministrazione apostolica.
» » » Monsig. Cech Stefano, dell'arcidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Horky Martino, della medesima arcidiocesi.
11 giugno 1949. Monsig. Chadim Edoardo, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Jancik Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pelan Francesco, della medesima diocesi.
23 luglio » Monsig. Zeher Francesco, della diocesi di Secovia.
28 ottobre » Monsig. De Riccardis Pantaleo, della diocesi di Lecce.
24 novembre » Monsig. Muzzatti Vincenzo, della diocesi di Concordia.
18 dicembre » Monsig. Zoli Mario (Roma).
3 gennaio 1950. Monsig. Gobbi Marino, della diocesi di Montefeltro.
» » » Monsig. Pucci Cirillo, della medesima diocesi.
15 » » Monsig. Cesarini Vincenzo, della diocesi di Senigallia.
» » » Monsig. Morici Americo, della medesima diocesi.

Camerieri d'onore soprannumerari di spada e cappa di S. S.:

2 dicembre 1949. Al sig. prof. Gedda Luigi (Roma).
4 » » Al sig. Urso Biagio (Roma).
» » » Al sig. Bottiglieri Girolamo, della diocesi di Salerno.
17 marzo » Al sig. Lo Coco Pietro (Roma).

Cappellani d'onore extra urbem *di Sua Santità*:

21 gennaio 1950. Monsig. Camera Pasquale, dell'arcidiocesi di Amalfi.
» » » Monsig. Di Stefano Gregorio, della medesima arcidiocesi.

Cappellani segreti d'onore di Sua Santità:

18 febbraio 1950. Monsig. Durante Mario, dell'arcidiocesi di L'Aquila.
» » » Monsig. Ottaviani Vittorio, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Torlone Amilcare, della medesima arcidiocesi.

An. et vol. XXXXII 9 Iunii 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

BEATARUM VIRGINUM BARTHOLOMAEAE MARIAE CAPITANIO ET CATHARINAE VINCENTIAE GEROSA, IN BASILICA VATICANA DIE XVIII MENSIS MAII A. MDCCCCL HABITA.

Ad postulationem instanter, instantius, instantissime factam, per Advocatum Sacri Consistorii, a Viro Eminentissimo Clemente S. R. E. Card. Micara, Praefecto S. Rituum Congregationis, Revmus D. Antonius Bacci, ab Epistulis ad Principes, Sanctitatis Suae nomine, haec respondit:

Sacrae virgines duae, niveo candore fulgentes ac superna incensae caritate, e caelestis beatitatis sede Summo Pontifici arrident, qui iam eas sanctitatis infula decoraturus est. Dum triumphans laetatur Ecclesia, non minore gaudio militans afficiatur, ac novis excitata exemplis salutaribus, novisque donata praesidiis, ad christianae virtutis enitatur assequenda fastigia.

Tum Sanctissimus ex Cathedra sollemniter sic pronunciavit:

Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum No-

strorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio; Beatam Bartholomaeam Capitanio et Beatam Vincentiam Gerosa, Sanctas esse decernimus et definimus ac Sanctorum Catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illarum memoriam quolibet anno die earum natali, Bartholomaeae nempe die XXVII Iulii, et Vincentiae XXVIII Iunii inter Sanctas Virgines non Martyres pia devotione recoli debere. In nomine Pa ✠ tris et Fi ✠ lii et Spiritus ✠ Sancti.

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

Hoc in terrestri exsilio nihil profecto pulchrius, nihil amabilius, quam candidus virginitatis nitor, quo vultus, oculi, animi radiantur; et quo cernentes omnes suavi quodam modo ad caelestia excitantur ac diriguntur. Quodsi huic intaminatae integritatis fulgori divinae caritatis flamma coniungitur, tum aliquid habetur, quod hominum mentes vehementius commovet, voluntates impensius trahit, atque ad praeclara illa patranda facinora impellit, quae christiana solummodo virtus efficere potest. Hoc in sacris illis caelitibus admirari licet, quibus Nos hodie, summo cum gaudio, hac in excelsa rerum maiestate, sanctitudinis honores tribuendos decrevimus.

Bartholomaea Maria Capitanio ingenium sortita est perspicax, vivax ac vehemens; at illud inde a teneris unguiculis ita edomuit, temperavit, inflexit, ut superna iuvante gratia, quam enixis efflagitabat precibus, ad Caelum unice dirigeret, ad christianam assequendam perfectionem et ad divinae omnibus in rebus obtemperandum voluntati.

In domestico convictu quasi angelus apparuit; ac patrem suum e cauponae lusionisque illecebris, quibus immodice delectabatur, ad christianam parsimoniam probitatemque suavi quadam alloquendi agendique ratione reduxit. In oppidulo suo,

ac deinceps in Claralium coenobio, ubi instituenda educandaque aliquot vixit annos, praeclaro omnibus exemplo fuit. Itaque virtutibus exornata, ac praesertim virginali castimonia, flagrantissimae pietatis studio atque impensa erga Deum, erga proximos caritate, divino quodam afflatu ad id se vocatam sensit, ut non modo suae ipsius saluti divina ope consuleret, sed ceterorum etiam, quantum poterat, consilio et opera prospiceret. Quamobrem de sacrarum virginum Instituto condendo cogitare coepit, cuius esset puellarum recte suscipere educationem, aegrotorum in valetudinariis animi corporisque curare infirmitates, senibus egentibus praebere refugium, derelictis largiri hospitium, omnes denique miseros atque afflictos pro facultate mulcere ac relevare.

At quomodo poterat haec simplex puella, fere omni humana ope destituta, tam magnum, tam arduum propositum ad felicem deducere exitum? Nihil prorsus se valere profitebatur; illam tamen Apostoli gentium sententiam sibi tribuere poterat: « Omnia possum in eo, qui me confortat »: [1] nam ipsa non propriis viribus, non suae ipsius voluntati, sed Deo unice confidebat, eiusque caelesti auxilio. Quid autem est, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, quod invicta fides aggredi, quod christiana caritas assequi, Numine iuvante, nequeat? Nihil omnino, ut universa catholicae religionis historia edocet, ac miranda sanctorum virorum sanctarumque mulierum vita admonet.

Itaque Bartholomaea Capitanio, conscientiae suae moderatore suadente ac divina aspirante gratia, paucis cum puellis ac felicibus cum auspiciis, Instituti sui fundamenta iecit. At erat divinitus provisum ut, florescente adhuc aetate, quasi candidum lilium a divino suo Sponso excideretur, atque ad praemium vocaretur sempiternae potiundae beatitatis.

Hoc in rerum discrimine visum est Institutum ab ea conditum, quod ut tenuis arbuscula nondum radices egerat, morti esse destinatum; attamen non humani, sed divini consilii res

[1] *Philipp.*, IV, 13.

erat, atque adeo interire non poterat. Altera virgo exstitit, non minoribus animi dotibus donata, ac praesertim innocentiae nitore, christiana simplicitate, integerrima fide, invicta fortitudine incensaque caritate. Catharina Vincentia Gerosa, postquam summo cum maerore desideratissimam comitem suam ac laboris sociam e vivis ereptam profusis lacrimis deflevit, ad Eucharistica tabernacula se contulit, ibique caelesti Sponso, quem vehementer adamabat, animum suum incertum, trepidum, anxium aperuit; ab eoque lumen, consilium, solacium, vires supplicibus impetravit precibus.

Se nihil posse noverat; sed noverat etiam se omnia posse illius virtute suffultam, qui « infirma mundi elegit..., ut confundat fortia ».[2] Mente igitur divinitus collustrata, voluntateque superno confirmata robore, postquam ab animi sui moderatore audivit se esse ad tantum opus destinatam, inceptum alacriter exsequendum moderandumque suscepit. Ac quotiescumque cernebat se imparem esse, suasque sentiebat imminui ac deficere vires, iterum iterumque divinum Sponsum suum deprecatura adibat, atque ad immaculatae eius Genetricis aram acclinis et supplex longissimas ac suavissimas traducebat horas. Inde profecto vim illam hauriebat supernam, quae difficultates omnes exsuperat, quae omnia vincit, quae animo, etsi adversis turbulentisque rebus iactato, dat requietem et pacem. Itaque, divino opitulante Numine, ea moderatrice factum est, ut parvula illa arbor, quam irrigandam ac sustentandam susceperat, excelsa ac ramosa succresceret, atque uberes ederet fructus saluberrimos.

Respiciat ipsa de Caelo — una cum prima sui laboris socia, quam quidem pro sui animi demissione matrem nuncupare solebat — respiciant ambae benignae, novo hodie fulgore insignitae, ab se conditam religiosam sodalitatem; a Deoque validissimo suo patrocinio impetrent, ut filiae omnes, quibus idem evangelicae perfectionis institutum quasi sacra hereditate reli-

[2] *I Cor.*, I, 27.

querunt, utriusque praeclara exempla libentes volentesque imitentur; idque etiam efficiant pro viribus, ut quotquot suae institutioni suisque curis concrediti sunt, eadem sanctissima vestigia alacriter actuoseque sequantur. Amen.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

INSULAE FORMOSAE SEU KAOHSUNGENSIS (TAIPEHENSIS)

PRAEFECTURAE APOSTOLICAE INSULAE FORMOSAE, IN POSTERUM KAOHSUNGENSIS VOCANDAE, TERRITORIUM BIPARTITUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA TAIPEHENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo in Insula Formosa seu Taiwan melius aptiusque evangelizationis operi consuli possit, Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando praeposita, audito favorabili voto venerabilis Fratris Antonii Riberi, Archiepiscopi titularis Darensis et Internuntii Apostolici in Sinis, peramplum Praefecturae Apostolicae Insulae Formosae territorium bipartire et novam exinde Praefecturam Apostolicam erigere censuit. Quapropter Sacra illa Congregatio, vigore facultatum, sibi a Nobis peculiariter concessarum et per totum vertentem Iubilarem Annum millesimum nongentesimum quinquagesimum valiturarum, a Praefecturae Apostolicae Insulae Formosae, ex Decreto eiusdem Congregationis, die undevicesima huius mensis edito, posthac *Kaohsungensis* nomine nuncupandae, territorio civiles provincias *Taipeh*, *Shinchu* et *Hoalien* seiunxit, harumque territorium in novam Praefecturam Apostolicam, *Taipehensem* nomine, hac ipsa die erexit eamque dilectis Filiis Congregationis Discipulorum Domini Sodalibus, qui illic tam impense ac fructuose in Christi regno prolatando adlaborant, concredendam decrevit. Nos vero, hanc Sacrae Congregationis de Propaganda Fide sententiam excipientes ac ratam habentes, harum Litterarum Nostrarum vi ac tenore, confirmamus et roboramus praefatamque novam Praefecturam Apostolicam

Taipehensem uti supra erectam et constitutam declaramus. Huic igitur novae Praefecturae eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae Praefecturae Apostolicae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse et fore volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eamdem volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini ergo liceat hanc paginam dismembrationis, erectionis, commissionis, confirmationis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire. Si quis vero hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo nono, die trigesima Decembris mensis, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVIII, n. 70. – Al. Trussardi.

II

CAMPIFONTIS
(WIGORNIENSIS)

A DIOECESIS CAMPIFONTIS TERRITORIO PARS DISTRAHITUR, QUAE IN NOVAM DIOECESIM, WIGORNIENSIS NOMINE, ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad animarum bonum satius provehendum quam maxime iuvat ita ecclesiasticas circumscriptiones ordinari, ut fidelium necessitatibus pro locorum adiunctis apprime respondeant. Quo motus consilio, venerabilis Frater Hamletus Ioannes Cicognani, Archiepiscopus Laodicensis in Phrygia, Delegatus Apostolicus in Americae septentrionalis Statibus Foederatis, habito aliquot Ordinariorum favorabili voto, ab Apostolica Sede postulavit ut a dioecesis Campifontis, modo vacantis, territorio pars dismembretur, quae in novam constitui queat dioecesim, alterius vigilantis Antistitis regimini concredendam. Nos vero, qui nihil antiquius habemus, quam ut catholica res magis magisque ubique terrarum florescat et christifideles commodiora habeant ad spirituale assequendum bonum emolumenta, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Negotiis Consistorialibus praepositorum consilio, oblatis precibus praefatis benigne annuere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, aliorum quorum intersit vel qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi a quam memoravimus dioecesis Campifontis territorio comitatum civilem separamus, qui vulgo *Worcester* appellatur, illumque in novam erigimus et constituimus dioecesim, cui a Wigornia urbe, vulgo *Worcester,* quae comitatus illius princeps est, *Wigorniensis* nomen erit. In hac autem urbe dioecesis episcopalem sedem constituimus; templum vero Deo in honorem S. Pauli dicatum, ibidem exstans, ad Ecclesiae Cathedralis gradum evehimus, et huic et pro tempore Episcopis Wigorniensibus omnia tribuimus iura, privilegia, insignia, honores, quibus ceterae per orbem cathedrales Ecclesiae earumque Praesules iure communi gaudent, eosdemque pariter omnibus adstringimus oneribus et obligationibus, quibus et ceteri adstringuntur. Novam autem hanc dioecesim Wigorniensem suf-

fraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Bostoniensi, eiusque Episcopos metropolitico subiicimus iuri Archiepiscopi Bostoniensis. Indulgemus insuper ut, usque dum Capitulum Cathedrale constitui nequeat, Consultores dioecesani, ad iuris tramitem, eligantur et adhibeantur. Quod vero ad dioecesis istius regimen, administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad Seminarii dioecesani constitutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Quoad autem clerum peculiariter attinet, decernimus ut, simul ac hae Litterae Nostrae ad exsecutionem demandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime degunt. Mandamus insuper ut omnia documenta et acta, quae novam dioecesim eiusque clericos et fideles respiciunt, a Cancellaria dioecesis Campifontis ad novae dioecesis Wigorniensis Curiam quamprimum tradantur, ut in huius archivo religiose serventur. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, exsecutioni mandanda venerabilem quem supra diximus Fratrem Delegatum Apostolicum in Americae Septentrionalis Statibus Foederatis, vel eum qui in exsecutionis actu illi Delegationi Apostolicae praeerit, deputamus et illi facultates tribuimus ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar, quam primum fas erit, transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse ac fore volumus et decernimus, non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ce-

terisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, vel excerptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae praesentibus Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo, die quartadecima Ianuarii mensis, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Pro S. R. E. Cancellario
F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr. A. I. Card. PIAZZA
S. C. Consistorialis a Secretis.

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVIII, n. 81. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SANCTUS IOANNES BOSCO, CONFESSOR, SODALITATIS CATHOLICORUM EDITORUM EX ITALIA PRAECIPUUS CAELESTIS PATRONUS CONSTITUITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quantum hisce temporibus, quibus artium studia doctrinaeque summam obtinuerunt vim et incrementum, libri, ephemerides, folia, typis impressa, valeant ubique, nemo est qui ignoret; quae saepe, ut experientia compertum est, in hominum salutem atque beneficium vertuntur, eadem ad perniciem et corruptionem possunt plurimum. Ut ergo damna haec pro viribus praecaverentur, Catholicorum Sodalitati Editorum gentis Italicae expedire visum est Caelestis Patroni praesidium deposcere, e quo in hac arte versantes similitudinem duce-

rent cuiusque cogitatione animum et mentem conformarent. Supernum vero id munus Sancto Ioanni Bosco ita putant demandandum ut nemini rectius, quippe qui nec impensae pepercerit nec labori ut honestos libros quoquoversus propagaret quique eo processerit ut, coëmptis scriptis haeretico tabo infectis, integros in eorum locum substitueret atque ipse conscriberet quod plebis christianae facultati et ingenio foret accommodatum. Qui ad huius operis rationem suscipiendam persequendamque Sanctum Franciscum Salesium principem habuit ac protectorem, hic vir, excellens virtute et animarum studio flagrans, societatem instituit cuius esset libros et commentarios, christianae doctrinae congruentes, passim disseminare, et instrumenta ac subsidia sibi comparavit ut dilataret inceptum atque stabiliret: namque sodales plures sibi asciscebat, qui scientia et copia praestabant quibusque unus erat amor animarum, ac librarias excitabat officinas, ingeniosis recentioris aetatis machinationibus instructas. His adiutus, praeter ea quae Italica lingua « Letture cattoliche » inscripsit, opuscula, quibusque cum vulgus tum scholarum praesertim tirones ad bonam frugem revocabat, in edendis libris magnas est molitus res ea quidem tempestate qua de antiquis scriptoribus legendis, elegantibus iisdem sed a christiana institutione alienis, multum disceptabatur. Eius enim auctoritate praeclara opera Latina, Graeca et Italica, pro iuvenilibus animis de industria castigata, ex ordine sunt edita nec non series selectorum christiani nominis scriptorum: cui tam gloriosum laborem subeunti mentis flumen non deerat multorum sociique annum praebebant plurimi. Eodem quoque Sancto Ioanne Bosco agitante, lexica variarum linguarum et ad eruditionem doctrinamque vel disciplinas speciales spectantia, condita sunt ac divulgata atque tractatus de historiis, physicis, philosophia, theologia, artibus, musicis, ac fabulae ad scaenarum actus compositae. Cuius animum cura sollicitabat adulescentium, litterarum studio deditorum, idem ipse data opera enitebatur ut ab eis, utpote tenellis atque fluxis, propulsaret pericula eosque libris, quibus christianae virtutes exponebantur Sanctorumque vitae, ad verecundiam ac pietatem permoveret. Neque minus cordi erat illi populus Dei quem eiusdem artis librariae operibus studebat erudire, qua ex parte satis est memorare commentariorum qui « Letture cattoliche », ut diximus, nominabantur, decem lustris a quo primum emissi essent, centies fere centena milia e scriptoriis prodiisse officinis, eundemque piissimum magistrum opuscula historica vel ad res divinas pertinentia, a vulgari intelligentia haud remota, et innumerabiles paginas volitantes, praelo excussas, quibus deterrimam colluviem vesanorum scriptorum atque catholicam veritatem petentium prohiberet, diffudisse

longe lateque. Cum denique actis Societatis Salesianae, quae Italico nomine « Bollettino Salesiano » appellantur, hic multorum animos amore operum missionalium incenderit adduxeritque ad sacra capessenda munia, de Ecclesia optime meritus est ea ipsa arte typographica. Ut igitur illi in quos maxima vis et pondus librorum atque ephemeridum, praelo multiplicatorum, recidunt, in tanto officio haberent quem intuerentur, cuius obtegerentur protectione, invenirent, Catholicorum Sodalitas Editorum nationis Italicae supplices preces Nobis adhibuit ut Sanctum Ioannem Bosco praecipuum sibi Caelestem Patronum constituere dignaremur. Nos autem, hoc consilium aperte probantes ut huic aetati iniquae admodum consentaneum, qua per laboriosa volumina ac diaria exilia tot videmus serpere errores quaque plurimum refert scripta scriptis refellere ac legentium oculis quasi porrigere sincera pabula veritatis, hisce votis libentissime statuimus obsecundare. Quapropter, audito Venerabili Fratre Nostro Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Salotti, Episcopo Praenestino ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Sanctum Ioannem Bosco, Confessorem, Catholicorum Sodalitatis Editorum ex Italia praecipuum apud Deum Caelestem Patronum constituimus ac declaramus, omnibus honoribus et privilegiis liturgicis adiectis quae praecipuis coetuum Patronis rite competunt. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere: illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis Maii, in festo Beatissimae Virginis Mariae Auxiliatricis, anno MCMXLVI, Pontificatus Nostri octavo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. Montini
Subst. Secret. St.

II

ECCLESIA CATHEDRALIS METROPOLITANA MEDELLENSIS HONORIBUS BASILICAE MINORIS INSIGNITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter praeclariora catholicae fidei monumenta quibus est ornata Columbiana Respublica certe Ecclesia Cathedralis Medellensis, Deo in honorem Immaculatae B. M. V. Conceptionis dicata, est accensenda. Ipsa enim non solum cetera memoratae civitatis et archidioecesis templa dignitate et honore praecellit, sed etiam totius Nationis sacras aedes molis amplitudine, egregia forma, ad leges romanae architecturae plane composita et veterum Basilicarum similitudinem referente, necnon mirabili tum singularum partium tum totius aedificii praestat pulchritudine. Quam auget et admirabiliorem reddit magna pietas fidelium, qui hoc venerabile templum a fundamentis excitandum et omnimode exornandum curarunt, quique, illuc turmatim convenientes, devoti celebrare non desinunt. Illustre ibidem Canonicorum Collegium, artefactis sedibus insidens, commisso sibi munere nomine Ecclesiae divinas laudes concinendi et sacra peragendi, assidue et decore perfungitur, ita ut debitus cultus, a sacerdotibus et fidelibus, qua par est devotione et sollemnitate, iugiter Deo tribuatur. Haec Nobis cum retulerit Venerabilis Frater Ioachim García Benítez, Archiepiscopus Medellensium, Metropolitanae Ecclesiae suae honorem augere, suorumque fidelium animos intima magnaque laetitia afficere exoptans, humiles et enixas Nobis adhibuit preces ut memoratum princeps templum Basilicae Minoris titulo insignire dignaremur. Quibus votis Nos benigne concedere volentes, ut supplicanti Archiepiscopo et Christifidelibus non solum archidioeceseos Medellensis sed etiam totius ditionis Columbianae gratificemur, Nostramque benevolentiam publice ostendamus, conlatis consiliis cum Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia et matura deliberatione Nostris atque Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam Cathedralem Metropolitanam Medellensem, Deo in honorem Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis dicatam, honoribus ac privilegiis *Basilicae Minoris* decoramus atque afficimus. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus ac statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illis-

que ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse et definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Iunii, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis

III

DELEGATIO APOSTOLICA DE « DAKAR » CONSTITUITUR

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Expedit et Romanorum Pontificum usu institutoque receptum est, ut quae prosperitati Christiani gregis in longisquis regionibus feliciter succrescentis eiusque regimini satius prospicere queant, ea sollicito studio decernantur ac promoveantur. Iamvero, quum in Africae et continentalis et insularis regionibus, subiectis Gallicae dicioni civili ac Sacrae Congregationis de Propaganda Fide potestati religiosae, fidelium numerus, hisce praesertim postremis annis, auctus sit, atque iisdem in locis Missiones plurimum susceperint incrementi ac profectus, nec non auctoritatem exerceant, ut earundem Pastoribus studium ac benevolentia Apostolicae Sedis praestentur, atque catholicae disciplinae unitati aptiore ratione consulatur, opportunum visum est consilium novam Delegationem Apostolicam pro memorata Africae parte, sicut iam pro aliis Africae territoriis provisum est, constituere. Quare, audito consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, pro paterna Nostra sollicitudine et, quem fovemus, amore erga Missiones illas, Delegationem Apostolicam Africae cum continentalis tum insularis, dicionis Gallicae, Sacrae de Propaganda Fide Congregationis potestati subiectam, vulgo « de Dakar » appellandam, erigimus atque constituimus, certa spe freti hanc novam Delegationem necessitatibus Mis-

sionum fideliumque bono melius atque utilius provisuram esse. Volumus autem ut haec Delegatio singulas attingat Missiones Sacrae Congregationis de Propaganda Fide potestati subiectas, exstantes in Africa continentali et insulari Gubernio Gallico subiecta, adiectis quoque Dioecesi Reunionis, tota Madascariensi Insula et aliis finitimis Insulis dicionis Gallicae, illis tamen exceptis Dioecesibus Africae Septemtrionalis, Carthaginensi nempe, Constantiniana, Algeriensi et Oranensi. Haec statuimus, decernentes has Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus.

Datum ex arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Septembris, anno MCMXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

IO. BAPT. MONTINI
Subst. Secr. St.

IV

ECCLESIA CATHEDRALIS AUGUSTODUNENSIS, DEO IN HONOREM SANCTI LAZARI, EP. CONF., DICATA, BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Aeduorum principem Civitatem Almae Urbi Romae suam, non sine providenti Dei consilio, arctissime intexuisse sortem, nemo est qui ignoret atque ex historicis patet monumentis. Etenim quae, a Romanis subiecta atque ab Augusto Imperatore et nomine donata et privilegiis aucta, « Soror et Aemula Romae » gloriabatur, ipsa Augustodunensis Galliae Civitas, cito Evangelii praeconio honestata nec non Episcopali Cathedra, ac Sancti Symphoriani sanguine purpurata, insignes Sancti Lazari, quem « Christi amicum et discipulum » Martyrologium Romanum dicit, Reliquias recepit et « Aedua Christi Civitas » facta est; labentibusque annis tam constantem erga hanc Beati Petri Cathedram ostendit observantiam, ut « Filia et Ancilla Romae » appellari maluerit et iure meritoque potuerit haberi. Pristinis exinde gloriae titulis, uberrimos per saecula Religionis ac

pietatis fructus edere non desistens, novas easdemque altiores, Christianas nempe, addidit laudes. Quae quidem, historicis memoriis onustae, in Ecclesiam Cathedralem, tamquam in cor, mire confluunt, ibique renident affabre clareque patent. Est enim Augustodunensis princeps Ecclesia grave antiquissimae illustrisque historiae religiosae ac civilis illius regionis monumentum atque tutum receptaculum: anno MCXXX a Decessore Nostro, fel. rec., Innocentio PP. II sollemniter consecrata, vetustam solidamque pulchre servat architecturam « romanicam », etsi magna ex parte serioribus ornatam structuris; plurimas saeculi XII sculpturas et celeberrimum tympanum ostendit, quod novissimum et universale Christi Domini Iudicium prae se fert. Tanta insuper huius Cathedralis Ecclesiae est moles, ut totam Augustodunensem Civitatem eiusque regionem superare videatur atque ad seipsam, veluti ad matrem, statutis diebus, fideles innumeros, quasi filios, peregrinantium more, sacrorum sollemnium splendore allicere. Quod sane potissimum evenit, hisce nostris temporibus, in Episcopali Augustodunensi Cathedra sedente, omnibus desideratissimo Cardinali Perraud, qui, peculiari Decessoris Nostri, rec. mem., Leonis PP. XIII benevolentia donatus, pietate, doctrina, prudentia, pastorali sollicitudine feliciter enituit splendideque praefulsit. Cum autem hoc ipso anno millesimum tercentesimum quinquagesimum incidat anniversarium ex quo Sanctus Pontifex Gregorius Magnus sacrum Pallium, praeter tunc temporis consuetudinem, Sancto Syagrio, memoratae Civitatis Episcopo, ob praeclara erga Apostolicam Sedem eius merita, benigne concessit, Venerabilis Frater Lucianus Lebrun, Augustodunensibus Infulis ornatus, exoptans ut huius anni MCMXLIX, sacerdotibus efformandis et sanctificandis praecipue dicati, gratum exstaret «mnemosynon », nomine proprio nec non amplissimi Canonicorum Collegii, utriusque Cleri universique populi, enixe a Nobis efflagitavit ut Augustodunensi memoratae Ecclesiae Cathedrali titulum et privilegia Basilicae Minoris benigne deferre dignaremur. Quibus omnibus mature perpensis, ne tam constans firmaque erga Apostolicam hanc Petri Sedem et Romanum Pontificem Augustodunensium fidelitas congruenti careat praemio, sed quo magis Episcopalis vetustissimae Dioeceseos Sedes Romanae Cathedrae coniuncta sit, huiusmodi precibus annuendum libenti censuimus animo. Qua propter, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, memoratam Augustodunensem Ecclesiam Cathedralem, Deo in

honorem Sancti Lazari, Episcopi et Confessoris, dicatam, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* afficimus atque decoramus, cum omnibus iuribus ac privilgegiis rite competentibus. Contrariis quibuslibet non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare et permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Aprilis, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. Montini
Subst. Secr. St.

V

BEATA MARIA VIRGO, SUB TITULO « IN VIA » CIVITATIS ET TOTIUS ARCHIDIOECESIS CAMERINENSIS CAELESTIS APUD DEUM PATRONA AEQUE PRINCIPALIS CUM SANCTO VENANTIO, MARTYRE, CONSTITUITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Camertes, quorum germanae fidei et erga Deum magnae pietatis plurima exstant atque conspicua in eorum urbe monumenta, singulari omni tempore prosecuti sunt devotione, una cum Sancto Venantio, adolescente cive atque Christi Martyre clarissimo, Beatissimam Virginem Mariam, « in Via » appellatam, cuius vetusta et clara prodigiis in tabula picta est Imago. Hanc in Templo, Deo in Eius honorem dicato, atque ex munificentia Cardinalis Giori, Camerinensis, mirifice exstructo, Prioris Parochi et aliquot Cappellanorum curis concredito, ipsi Camertes, pluribus a saeculis, pro acceptis beneficiis gratias referentes, pro concedendis in posterum supplicantes, venerantur et colunt. Cum autem, superiore anno, memorata Sacra Imago per totam Camerinensem Archidioecesim « peregrinata » est, ut aiunt, Archiepiscopo saepe comitante, Clero et populo singularum Paroeciarum oppidorumque plaudentibus et orantibus atque pompam ducentibus, magis magisque a patribus quasi haereditate acceptus, erga tenerrimam Caelestem Ma-

trem et Reginam filiorum subditorumque feliciter crevit amor, vividior pietas, maior accensa est fides, uberrimi christianarum virtutum fructus collecti sunt. Inde unum omnium, Sacrorum Antistitis in primis, Optimatum, Cleri et Christi fidelium, votum: ut Sanctissima Deipara, « in Via » nuncupata, Patrona aeque principalis ac Sanctus Venantius Martyr, « dux ac decus Camertium », civitatis et Archidioeceseos Camerinensis, ex Apostolico indulto, eligeretur atque constitueretur; ut feliciter peractae « Peregrinationis Mariae », quam dicunt, perenne exstaret in posterum memoria, utque dictae Sacrae Imaginis, ab Oriente, uti fertur, opera Camerinensium cruce signatorum, translationis, saeculo sexto mox pleno, quae apparatur celebratio sollemnior evaderet. Nos autem, quibus maxime cordi est ut Christianae plebis pietas erga Sanctissimam Dei Genetricem in dies augeatur, huiusmodi votis, quae Venerabilis Frater Ioseph D'Avack, Camerinensis Archiepiscopus, nomine quoque Cleri et christifidelium omnium suae curae concreditorum Nobis deprompsit, ultro libenterque annuere decrevimus. Quare, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, certa scientia Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum, Beatam Mariam Virginem, sub titulo « in Via », civitatis et totius Archidioecesis Camerinensis Caelestem apud Deum Patronam aeque principalem una cum Sancto Venantio Martyre constituimus ac declaramus, omnibus additis honoribus et privilegiis liturgicis, quae principalibus locorum Patronis de iure competunt. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; eisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Ianuarii, anno MCML, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

VI

DELEGATIO APOSTOLICA INDONESIAE AD INTERNUNTIATURAE APOSTOLICAE GRADUM EVEHITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Id maxime Nostrum est Nobisque perquam optandum ut Sanctae Sedis et Nationum mutuis rationibus commode decoreque Legationes Nostrae consulant. Quapropter, cum in praesenti publica officiorum vincula inter Apostolicam Sedem et Foederatas Indonesiae Civitates intercedentia postulent ut Apostolica Legatio necessitudines inter eas aptius foveat, firmioremque reddere queat religiosae ac civilis auctoritatis invicem concordiam et operam, in eam mentem venimus loco Delegationis Apostolicae, quae usque adhuc inibi viguit, Internuntiaturam Apostolicam constituere. Quam ob rem, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi, in Foederatis Indonesiae Civitatibus Internuntiaturam Apostolicam erigimus, cuius sedem in civitate « Diakarta » appellata collocamus. Eidem igitur sic per Nos erectae Internuntiaturae omnia et singula deferimus officia, privilegia atque indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Legationi constitutae nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Martii anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

EPISTULAE

I

AD EM̃UM P. D. MAXIMUM TIT. SANCTAE MARIAE IN PORTICU S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM MASSIMI, SUPREMI SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNALIS PRAEFECTUM EUNDEMQUE SACRI COLLEGII CAMERARIUM, QUINQUAGESIMUM SACERDOTII ANNUM FAUSTE CELEBRATURUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Decem sacerdotii lustra, egregiis operibus meritisque plena, sunt profecto inter praeclara Dei beneficia referenda. Ex quo enim primum divina hostia perlitasti, ex Eucharistico sacrificio et convivio lucem ac robur ad totam vitam tuam illustrandam alendamque iugiter sumpsisti. In ipso quidem florente aevo, solida pietate, litteris doctrinisque sacris, iurisprudentia canonica et civili probe institutus, in Pontificio ad Sancti Apollinaris Athaeneo Romanum ius per sexdecim annos tradidisti et Sacrae Romanae Rotae Tribunali in causis agendis definiendisque diuturnum studium operamque navasti, partes praesertim Promotoris iustitiae, Auditoris et Decani quoque sustinendo. Interea ad Romani iuris scientiam et catholicam doctrinam latius evulgandas, plura edidisti volumina, et sententiarum pondere et maiestate verborum insignia. Comperta autem est heic in Urbe et plane cognita illa adulescentium Congregatio ad Sancti Claudii a te instituta, in qua, praelucente tuarum virtutum exemplo, divinum verbum declarando, sacramenta administrando totamque educationis religiosae rationem moderando, animarum bono ac profectui tot annorum decursu ipse incubuisti. Postquam vero Civitas Vaticana condita est, Decessor Noster ven. mem. Pius XI te elegit Praesidem Commissionis, quam vocant, de Constitutione tribunalium et ratione procedendi in causis civilibus eiusdem Civitatis, novis normis ordinandis, deinde in amplissimum Ecclesiae Senatum cooptavit ac Praesidem Sacri Consilii ad Codicem Iuris Orientalis redigendum nominavit. Nos autem, qui te quondam habuimus condiscipulum et eximia tua erga Ecclesiam merita semper magni aestimavimus, Cardinalium coetui ad Codicis canones authentice interpretandos libenter praeposuimus et Supremo Signaturae Apostolicae Tribunali praefecimus. Nunc autem, iucundam faustitatis proximae nacti occasionem, tibi, Dilecte Fili Noster, de sacro ministerio tam diu actuoseque peracto ex animo gratulamur, Deum be-

nignissimum exorantes, ut te seros in annos, meritorum similiter plenos, ad animarum bonum Ecclesiaeque utilitatem volens propitius tueatur ac sospitet. Caelestium denique munerum praenuntia praecipuaeque Nostrae caritatis testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, tuisque in studiis laboribusque adiutoribus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis Aprilis, in Coena Domini, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

II

AD EXCMUM P. D. PAULUM GIOBBE, ARCHIEPISCOPUM TIT. PTOLEMAIDENSEM IN THEBAIDE AC NUNTIUM INTERNUNTIUM IN HOLLANDIA APOSTOLICUM, QUINQUE A SUSCEPTO EPISCOPATU LUSTRA FELICITER IMPLENTEM.

PIUS PP. XII

Venerabilis, Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Concordem Hollandiae episcopatum recens libenti animo intelleximus in eo iam esse, ut quintum ac vicesimum annum tecum concelebret, ex quo ipse ad dignitatem archiepiscopalem feliciter evectus es. Quae quidem iucunda sacrorum Antistitum conspiratio, proximam eiusmodi sollemnitatem exspectantium, luculenter sane demonstrat quanta istic gaudeas existimatione, quantaque veneratione boni Batavi te prosequantur, non modo ob praeclarum officium, quo fungeris, verum quoque ob egregia animi tui ingeniique ornamenta. Haec profecto in flore tuae iuventutis primum enituere, praesertim quum Sacro de Propaganda Fide Consilio studium operamque navasti ipsumque Collegium Urbanum actuose rexisti. Deinde archiepiscopali auctus dignitate, antea Apostolicum Nuntium egisti in Columbiana Republica, decem post annos in praenobili isto Regno Bataviae. Cuius quidem cives in primisque auctoritates probe sciunt inter cetera, quanta ipse sollicitudine, partena Nostra vota fideliter persolvens, adlaboraveris, ut, infando bello desaeviente ac premente hostica militum occupatione, asperae populi conditiones temperarentur et vulnera exacti belli demulcerentur. Nos igitur, praecipua merita tua suavi memoria repetentes, de constanti sedulitate atque industria in obeundo Legati munere ex animo palamque gratulamur et sacri eventus celebrationem secundis faustisque ominibus adaugemus. Quo interea auspicati diei sollemnia utiliora fideli populo evadant, tibi

ultro facultatem largimur, ut, Sacro pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas plenariam indulgentiam iisdem proponens, peculiaribus servatis normis ad Sacrum Iubilaeum pertinentibus. Caelestis denique praesidii in auspicium, inque praecipuae caritatis Nostrae pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, itemque tuis laborum sociis peramanter in Domino impertimus.

Datum, Romae apud Sanctum Petrum, die IX mensis Aprilis, Dominica Resurrectionis D. N. I. C., anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

III

AD REVM̃UM P. IOANNEM BAPTISTAM JANSSENS, SOCIETATIS IESU PRAEPOSITUM GENERALEM : DE CONGREGATIONIBUS MARIANIS PROVEHENDIS.

PIUS PP. XII

Dilecte fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Cum audiverimus Romam undique convenisse « Promotores », qui dicuntur, Marianarum Congregationum, quae a Societate Iesu pendent, ut consilia inter se conferrent de fovendis provehendisque iisdem Congregationibus ad optata Nostra saepius antehac, praesertim vero in Constitutione Apostolica « *Bis saeculari* » declarata (*A. A. S.*, XL, pp. 399-402), noluimus opportunam hanc praetermittere occasionem, quin cum carissimis Nostris hisce filiis paternam assensionem probationemque Nostram per has litteras communicaremus.

Probe novimus id genus Consociationes, quae a vobis reguntur exiguo quidem esse numero, si cum omnibus comparentur Sodalitatibus hodie in toto mundo exsistentibus ; at novimus quoque non raro apud vos Congregationes haberi, a quibus aliae exemplum sumant. Quod profecto incitamento vobis esse debet, ita quidem ut omnes vestrae Sodalitates dignae revera sint et digniores in dies fiant, quae tamquam exemplar adspiciantur. Etsi enim Sodalitates, ad « Primam Primariam » Collegii Romani aggregatae, quiddam sunt non unius Societatis Iesu proprium, sed Ecclesiae universae commune, negari tamen haud potest, ut alias animadvertimus (*A. A. S.*, XL, p. 397), eas, iam inde ab origine ac deinceps aetatum decursu, e Societate Iesu suum excellentioris sanctimoniae et ardentioris apostolatus spiritum hausisse ; atque etiam nunc eas iure

exspectare posse ex sacra Ignatiana militia perfectissimum exemplum et efficacissimam impulsionem.

Hac de causa ad vos quoque, filii Societatis Iesu, tum ferebatur cogitatio Nostra, cum vehemens Nostrum desiderium manifestabamus ut hae spiritales copiae quam latissime per orbem propagarentur ac feliciter florerent (*A. A. S.*, XL, p. 399) et cum praeterea declaravimus hoc praesertim tempore, si umquam alias, eas necessarias esse (*A. A. S.*, XL, p. 395), cumque ediximus eis « notarum nullam, quibus Actio Catholica insignitur, esse denegandam » (*A. A. S.*, XL, p. 398), cum Ecclesia « potius multiformi unitati faveat in apostolicis operibus gerendis, per fraternam utique conspirationem, Episcopis moderatoribus, in unam metam viribus unitis dirigendis » (*A. A. S.*, XL, pp. 398-399). Id enim prae oculis habebamus, cum Sodalitates Marianas incitavimus ut hoc sibi proprium tribuerent munus, efformandi nempe et ad actionem ducendi electissimos manipulos apostolorum, qui sese tamquam salem terrae et caeleste inter homines virtutis veluti fermentum praeberent (*A. A. S.*, XL, pp. 395, 401; *A. A. S.*, XXXIX, p. 632). Nec dubitamus haec vota Nostra vobis plane perspecta esse, et, pro vestra sueta obediendi voluntate, vos ardenter velle ea pro viribus ad effectum deducere. Placet autem heic iterum declarare Christi Vicarium in hac tam magnifica progressione et dilatatione apostolatus laicorum, nostris temporibus peculiari, Sodalitates Marianas non sine summo animi gaudio ac solacio intueri quasi conspicuo in loco collocatas; et Eundem a vestrae Societatis filiis exspectare, ut pro sui Instituti indole impigre in easdem Sodalitates excolendas et provehendas operam suam impendant. Ecclesia multum a vobis exspectat, atque optat ut ubique Congregationes Mariales suum teneant locum; ut Actio nempe Catholica pleno iure nominari possint sub Beatissimae Virginis tutela, atque eodem ordine polleant, ac ceterae Consociationes, quae apostolatus opera provehunt sub una Ecclesiasticae Hierarchiae auctoritate (*A. A. S.*, XL, p. 402).

Placet vero ea vobis inculcare, quae iam diximus de Sodalitatibus « Primae Primariae » aggregatis, quaeque propterea iis peculiaribus notis praeditae esse debent, quas descripsimus in Constitutione Apostolica « *Bis Saeculari* »: ediximus nempe has peculiares notas « nullo esse impedimento quominus Congregationes Marianae pleno iure dici possint Actio Catholica B. M. Virgine auspice et afflante suscepta » (*A. A. S.*, XL, p. 398); atque iisdem tribuere, in Actionis Catholicae agminibus, partes certo notabiles; immo etiam utilissimas et fere omnino necessarias. Congregationes enim Mariales, qua sunt historia et indole, pecu-

liariter designantur ad fovendas pulcherrimas has notas: notam imprimis sanctimoniae, quae vera ac solida sanctimonia sit, et quae optima dici possit pro cuiusque Sodalis condicione vitae (*A. A. S.*, XL, pp. 394-395); notam praeterea christianae Sodalium conformationis qua eorum revera unusquisque fiat exemplum suorum aequalium in vita tum familiari tum sociali (*A. A. S.*, XL, p. 407); notam postremo plenae et perpetuae obedientiae observantiaeque Christo Domino et Eius Ecclesiae, Beatissima Virgine Maria quasi praelucente ac duce; quod quidem auspicium felicissimum dici debet hoc nostro saeculo, mariali nomine insigniendo, cui contigit experiri praesentiorem tutelam Matris Dei eiusque validissimum patrocinium.

Quae cum ita sint, vos cohortamur ut hac vestra via haud trepidi pergatis, etsi interdum per eam impedimenta varia non deerunt. Dei Eiusque Matris auxilio freti, conscii desideriorum et iussorum Vicarii Iesu Christi, depositaque quavis dubitatione cunctationeque, urgete animose opus Congregationum Marialium, prouti earum indoles et leges requirunt: imprimisque severam cooptandorum selectionem curate, eos tantum adlegendo, qui ad altiora revera adspirent ac studium apostolicum combibere cupiant; ac praeterea praecipuas apud vos partes habeat interior animorum formatio, sine qua inanis, vel suspecta vobis esse debet quaelibet exterior tantum operositas. Haec autem solida animorum conformatio, et apostolica operositas inde permanans, indolem omnino marialem prae se ferre debent; siquidem pia illa animi propensio in Beatissimam Virginem colendam et amandam, qualem Sodalitates vestrae semper professae sunt, ubique et perpetuo veluti tessera ac peculiaris nota habeatur verae fidei veraeque doctrinae. Nec nimium vobis cordi sit assensum multitudinis haurire: etenim vos, ad exemplum Christi Domini, non venistis ad blandiendum mundanis auribus sed ad testimonium reddendum veritati. Ne timeatis denique hoc efficacissimum sanctimoniae et apostolatus instrumentum adhibere praesertim apud illos coetus, qui quidem hoc christiano imbui spiritu magis indigent, vel eum magis possunt per venas humanae societatis infundere; atque in primis apud opifices, itemque apud eos, qui altiorum disciplinarum studiis vacant. Haud ignoramus labores huiusmodi non leves esse, nec paucas praebere difficultates; at novimus etiam vos consuevisse non facilioribus laboribus vos addicere, sed fructuosioribus ad maiorem Dei gloriam; ac praeterea cum magnum vobis a Deo donum concreditum sit, quales sunt Congregationes Marianae, monitionem illam tamquam vobis

a Iesu Christo impertitam habeatis: *Cui multum datum est multum requiretur ab eo* (Luc., 12, 48).

At necessarium non videtur Nobis adhortationi huic Nostrae diu multumque immorari, cum Nobis apprime nota sit vestra erga Episcopos locorumque Ordinarios observantia, atque iisdem habenda obtemperatio; neque minus exploratum Nobis sit sincera vos percupere voluntate ceteris apostolatus coetibus adiutricem fraterna consensione praestare operam secundum normas per Apostolicam Constitutionem « *Bis saeculari* » a Nobis datas.

Caelestium interea munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili, universisque Societatis Iesu religiosis viris, peculiarique modo iis, qui Congregationibus Marialibus provehendis moderandisque navant operam eorumdemque alumnis Apostolicam Benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die decima quinta mensis Aprilis, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EXCM̃UM P. D. IOSEPHUM VII GHANIMA, PATRIARCHAM BABYLONENSEM CHALDAEORUM QUINTUM AC VICESIMUM EPISCOPATUS ANNUM FAUSTE CELEBRATURUM.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Proximo Maio mense, ut libenter agnovimus, quinque a suscepto episcopatu lustra ipse iuvante Deo perficies. Quae quidem iucunda sacri eventus commemoratio praeclaram Nobis praebet opportunitatem persequendi faustitatem tuam secundis votis ominibusque et benevolentiam erga te Nostram publice confirmandi. Iamdiu profecto nota sunt beneficia, quae in animarum salutem contulisti, quum in ipso iuventutis flore clericorum Seminarii rectorem in isto patriarchatu egisti et Vicarii ipsius partes deinde alacriter sustinuisti. Episcopali vero auctus dignitate, antea Auxiliaris Iosephi Emmanuelis Thomas, Patriarchae Babylonensis Chaldaeorum, aetate provecti, postea duos quidem annos, tamquam Patriarcha, regimini pastorali, inter plures rerum temporumque difficultates, totus incubuisti. Egregia enim pietate ac sacra nitens doctrina, plures callens sermones dicendique arte praeditus, sollertem assiduam-

que operam animarum saluti tribuisti. Constanti autem fide et caritate cum Apostolica hac Sede coniunctus, peculiares curas attulisti ad ecclestiasticas vocationes colendas tuendasque, ad dissidentes in sinum catholicae Ecclesiae revocandos, ad fovendum omni studio prudentiaque patriarchatus istius incrementum. Nos itaque, laetitiae tuae tuorumque cumulum addere cupientes, de pastorali officio diuturne naviterque gesto ex animo tibi gratulamur, instantique prece Deum exoramus, ut longaevitatem salutaribus donis meritisque affatim exornatam in utilitatem istius gregis tibi benigne largiri velit. Quo interea sacri eventus celebratio in maiorem cedat animarum profectum, tibi ultro potestatem damus, ut, statuta die, Sacro pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, peculiaribus servatis normis ad Sacrum Iubilaeum pertinentibus. In caelestium denique munerum auspicium, inque caritatis Nostrae testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, itemque clero ac populo tuae curae demandato peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Aprilis, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIO

Ad Excmum Virum H. E. Sukardjo Wiryopranoto, Reipublicae Statuum Foederatorum Indonesiae Legatum extra ordinem liberis cum mandatis, Summo Pontifici Litteras publicas porrigentem. *

Mr. Minster:

Today brings an addition to the Diplomatic Corps accredited to the Holy See, which, as all true friends of peace will recognize, is highly significant and filled with promise for the advancement of happy relations between peoples and governments. As a new and fully qualified member of the comity of nations, the United States of Indonesia deemed it important not to let pass the first year of its freedom and independence without giving proof of its friendly attitude towards the Holy See by establishing diplomatic relations. Fully conscious of what this step means, to Your Excellency, to whom the President has confidently

* Habita die 25 Maii mensis a. 1950.

entrusted the post of Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, We extend Our hearty welcome.

Occupying a corner of the globe which, while offering great and unusual possibilities of development, is also exposed to manifest difficulties and dangers, a people of seventy million citizens, in its struggles to consolidate and strengthen its freedom, deserves the fraternal assistance and encouragement of all, who are sincere in their purpose no longer to withhold from nations and international society the blessings and fruits of a just and lasting peace.

This goal, object of the deepest longing and most earnest prayer of all men of good will, is worthy of man's finest efforts, and no one is more laboriously intent on its attainment than We. Our paternal heart is heavy with anxiety, as the whole tragic story of international disunion unfolds before Our eyes, and We gaze on the results in the material and especially the moral order of the present phase of a persistent policy to retard and to block and to menace the peace of the world.

Mr. Minister, at your first solemn entrance upon your high Mission, speaking in the name of your countrymen, you have paid tribute to the ultimate and richest source of true and genuine peace. In the basic principles proclaimed by your nascent State in the « Pantjasila » the name and the supreme authority of the Almighty hold a foremost place. Where the primacy due to God and to Him alone is recognized and upheld, men, nations, democracy and a right social consciousness naturally and in forceful, fruitful harmony, find their proper place in the hierarchy of values; and though external circumstances and human weakness and liability to err may at times hinder progress, as long as the goal and the path that leads to it remain substantially unchanged, the way is open to a bright and hopeful future.

God who knows all things, knows how sincere is Our wish, that the Indonesian people so dear to Our heart may in this hour of their existence make rapid strides towards happiness, progress and prosperity. This is the wish of all who share Our faith and convictions; and We are sure that the children of the Church working in Indonesia will yield to none in their ambition to serve their country and fellow-citizens with devoted unselfishness in the fields of education, charity and civic duty. This is their duty as members of the great human family and as Catholics.

We recall here with pleasure the words of His Excellency the President of the Republic pronounced when Our Inter-Nuntius was received in the Spring of this year. Referring to the cultural activity of Catholics in Indonesia, he declared that this was assured for the future under the

guaranty of « Pantjasila ». Those words have thrown a bridge of confidence across vast stretches of land and sea to link your distant country with the Holy See. You have been entrusted with the noble charge to ensure its strength and stability. Nor have We any doubt that from this first day of your mission Your Excellency will carry through that charge in a way to bring keen satisfaction to your own high moral sense and enrichment and blessing to your country and its folk.

In this spirit of happy anticipation We beg you to extend Our greetings to His Excellency the President, to the members of the goverment and to all classes of the Indonesian people. Let all be assured that We shall rejoice always in being witness to the progress achieved by your State, young but conscious of its lofty destiny, in a temper of self-reliance, wisdom and moderation, until it takes its place in the council of nations, where its endeavours for national prosperity and greatness will be found to harmonize effectively with a united service dedicated to the universal good of all mankind. God grant it.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

MONTIS REGALIS IN PEDEMONTE ET CUNEENSIS

DECRETUM

DE IMMUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Ad fines dioecesium Montis Regalis in Pedemonte et Cuneensis duo Communia exsistunt, vulgo *Morozzo* et *Montanera* nuncupata, quorum incolae cum nimis absint a sua paroeciali Ecclesia, aliam adeunt, quae propior exstat sed ad alienam dioecesim pertinet.

Ut praedictum incommodum amoveatur, Excellentissimi Patres Dominus Sebastianus Briacca, episcopus Montis Regalis in Pedemonte et Dominus Iacobus Rosso, episcopus Cuneensis, collatis consiliis, pro sua quisque dioecesi novas paroecias erigere decreverunt in locis *Riforano* dioecesis Montis Regalis in Pedemonte, et *Consovero,* dioecesis Cuneensis.

Nunc vero praedicti Excellentissimi locorum Ordinarii, bono animarum consulere cupientes, ab Apostolica Sede expostularunt ut in praedictis locis dioecesani fines aliquantulum immutarentur ita ut incolae adscribi valeant illi paroeciae cui propiores exsistunt.

Porro haec Sacra Congregatio Consistorialis, rei opportunitate perpensa, vi specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Pio Divina Providentia Pp. XII tributarum, oblatis precibus benigne annuendum censuit.

Quapropter, vi praesentis Consistorialis Decreti, perinde valituri ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit ut a dioecesi Montis Regalis in Pedemonte dismembretur et Cuneensi dioecesi attribuatur ea pars territorii quae continetur intra fines qui in sequentibus describuntur: « a sud-est il confine parrocchiale dei Trucchi (canale detto del Terzo), il confine comunale di Margarita, la strada comunale Margarita-Riforano fino all'altezza della villa Perlascotto, il canale detto del Bruciato ed anche del prato selvatico e la sua ulteriore

diramazione a nord fino al canale dei Boschetti; il medesimo canale col nome di *Fosso della Tronassa* ed infine, risalendo ad ovest, il corso del suo primo affluente, fino a raggiungere il confine comunale di Castelletto Stura, attuale confine di diocesi »; et vicissim a Cuneensi dioecesi distrahatur ac dioecesi Montis Regalis in Pedemonte aggregetur sequens territorium: « tra gli attuali confini ed una linea che partendo dal punto di intersecazione della strada comunale di Morozzo-Montanera col confine di Morozzo raggiunge il canale della nuova centrale elettrica del primo salto al sottopassaggio della diramazione del canale Bealerasso, segue questa diramazione, quindi il fontanile di Ambasio per il suo corso maestro fino a raggiungere il confine opposto di Montanera S. Albano Stura, sulla strada dei Tetti Nuovi », mutatis, hac ratione, utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sacra Congregatio deputat Exc. P. D. Iacobum Rosso, ipsique tribuit facultates necessarias et opportunas, ad effectum de quo agitur, etiam subdelegandi quemlibet virum ecclesiasticum in dignitate consitutum, facto onere mittendi quamprimum ad Sacram Congregationem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 19 Ianuarii 1950.

✠ Fr. A. I. Card. Piazza, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Ferretto, *Substitutus.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

MBEYAËNSIS-KAREMENSIS

DECRETUM

DE VICARIATUUM FINIUM MUTATIONE

Cum, in territorio Tanganyikensi Africae Orientalis Britannicae, Vicariatus Apostolicus Mbeyaënsis, Patribus e Societate Missionariorum Africae (vulgo Pères Blancs) concrediti, aliqua pars, ad meridiem occi-

entrusted the post of Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, We extend Our hearty welcome.

Occupying a corner of the globe which, while offering great and unusual possibilities of development, is also exposed to manifest difficulties and dangers, a people of seventy million citizens, in its struggles to consolidate and strengthen its freedom, deserves the fraternal assistance and encouragement of all, who are sincere in their purpose no longer to withhold from nations and international society the blessings and fruits of a just and lasting peace.

This goal, object of the deepest longing and most earnest prayer of all men of good will, is worthy of man's finest efforts, and no one is more laboriously intent on its attainment than We. Our paternal heart is heavy with anxiety, as the whole tragic story of international disunion unfolds before Our eyes, and We gaze on the results in the material and especially the moral order of the present phase of a persistent policy to retard and to block and to menace the peace of the world.

Mr. Minister, at your first solemn entrance upon your high Mission, speaking in the name of your countrymen, you have paid tribute to the ultimate and richest source of true and genuine peace. In the basic principles proclaimed by your nascent State in the « Pantjasila » the name and the supreme authority of the Almighty hold a foremost place. Where the primacy due to God and to Him alone is recognized and upheld, men, nations, democracy and a right social consciousness naturally and in forceful, fruitful harmony, find their proper place in the hierarchy of values; and though external circumstances and human weakness and liability to err may at times hinder progress, as long as the goal and the path that leads to it remain substantially unchanged, the way is open to a bright and hopeful future.

God who knows all things, knows how sincere is Our wish, that the Indonesian people so dear to Our heart may in this hour of their existence make rapid strides towards happiness, progress and prosperity. This is the wish of all who share Our faith and convictions; and We are sure that the children of the Church working in Indonesia will yield to none in their ambition to serve their country and fellow-citizens with devoted unselfishness in the fields of education, charity and civic duty. This is their duty as members of the great human family and as Catholics.

We recall here with pleasure the words of His Excellency the President of the Republic pronounced when Our Inter-Nuntius was received in the Spring of this year. Referring to the cultural activity of Catholics in Indonesia, he declared that this was assured for the future under the

guaranty of « Pantjasila ». Those words have thrown a bridge of confidence across vast stretches of land and sea to link your distant country with the Holy See. You have been entrusted with the noble charge to ensure its strength and stability. Nor have We any doubt that from this first day of your mission Your Excellency will carry through that charge in a way to bring keen satisfaction to your own high moral sense and enrichment and blessing to your country and its folk.

In this spirit of happy anticipation We beg you to extend Our greetings to His Excellency the President, to the members of the goverment and to all classes of the Indonesian people. Let all be assured that We shall rejoice always in being witness to the progress achieved by your State, young but conscious of its lofty destiny, in a temper of self-reliance, wisdom and moderation, until it takes its place in the council of nations, where its endeavours for national prosperity and greatness will be found to harmonize effectively with a united service dedicated to the universal good of all mankind. God grant it.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

MONTIS REGALIS IN PEDEMONTE ET CUNEENSIS

DECRETUM

DE IMMUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Ad fines dioecesium Montis Regalis in Pedemonte et Cuneensis duo Communia exsistunt, vulgo *Morozzo* et *Montanera* nuncupata, quorum incolae cum nimis absint a sua paroeciali Ecclesia, aliam adeunt, quae propior exstat sed ad alienam dioecesim pertinet.

Ut praedictum incommodum amoveatur, Excellentissimi Patres Dominus Sebastianus Briacca, episcopus Montis Regalis in Pedemonte et Dominus Iacobus Rosso, episcopus Cuneensis, collatis consiliis, pro sua quisque dioecesi novas paroecias erigere decreverunt in locis *Riforano* dioecesis Montis Regalis in Pedemonte, et *Consovero,* dioecesis Cuneensis.

Nunc vero praedicti Excellentissimi locorum Ordinarii, bono animarum consulere cupientes, ab Apostolica Sede expostularunt ut in praedictis locis dioecesani fines aliquantulum immutarentur ita ut incolae adscribi valeant illi paroeciae cui propiores exsistunt.

Porro haec Sacra Congregatio Consistorialis, rei opportunitate perpensa, vi specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Pio Divina Providentia Pp. XII tributarum, oblatis precibus benigne annuendum censuit.

Quapropter, vi praesentis Consistorialis Decreti, perinde valituri ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit ut a dioecesi Montis Regalis in Pedemonte dismembretur et Cuneensi dioecesi attribuatur ea pars territorii quae continetur intra fines qui in sequentibus describuntur: « a sud-est il confine parrocchiale dei Trucchi (canale detto del Terzo), il confine comunale di Margarita, la strada comunale Margarita-Riforano fino all'altezza della villa Perlascotto, il canale detto del Bruciato ed anche del prato selvatico e la sua ulteriore

diramazione a nord fino al canale dei Boschetti; il medesimo canale col nome di *Fosso della Tronassa* ed infine, risalendo ad ovest, il corso del suo primo affluente, fino a raggiungere il confine comunale di Castelletto Stura, attuale confine di diocesi »; et vicissim a Cuneensi dioecesi distrahatur ac dioecesi Montis Regalis in Pedemonte aggregetur sequens territorium: « tra gli attuali confini ed una linea che partendo dal punto di intersecazione della strada comunale di Morozzo-Montanera col confine di Morozzo raggiunge il canale della nuova centrale elettrica del primo salto al sottopassaggio della diramazione del canale Bealerasso, segue questa diramazione, quindi il fontanile di Ambasio per il suo corso maestro fino a raggiungere il confine opposto di Montanera S. Albano Stura, sulla strada dei Tetti Nuovi », mutatis, hac ratione, utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sacra Congregatio deputat Exc. P. D. Iacobum Rosso, ipsique tribuit facultates necessarias et opportunas, ad effectum de quo agitur, etiam subdelegandi quemlibet virum ecclesiasticum in dignitate consitutum, facto onere mittendi quamprimum ad Sacram Congregationem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 19 Ianuarii 1950.

✠ Fr. A. I. Card. Piazza, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Ferretto, *Substitutus.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

MBEYAËNSIS-KAREMENSIS

DECRETUM

DE VICARIATUUM FINIUM MUTATIONE

Cum, in territorio Tanganyikensi Africae Orientalis Britannicae, Vicariatus Apostolicus Mbeyaënsis, Patribus e Societate Missionariorum Africae (vulgo Pères Blancs) concrediti, aliqua pars, ad meridiem occi-

dentem versus sita atque ad regionem, cui nomen « Unyamwanga », pertinens, iisdem Patribus per magnam anni partem, ingenti saltu interiecto, impervia maneat, visum est Emis ac Revmis Patribus huius Sacrae Congregationis regimini praepositis, quo aptius evangelizationis operi prospiceretur, ad limitum immutationem ibidem procedere.

Quamobrem, in plenariis comitiis die 30 Ianuarii vertentis anni habitis, re mature perpensa, memoratam regionis de « Unyamwanga » partem, ad districtus civiles de Chunya et de Mbeya spectantem, ab Apostolico Mbeyaënsi Vicariatu distrahendam et Vicariatui Apostolico Karemensi, iisdem Patribus e Societate Missionariorum Africae commisso, ita ut montes quos memoravimus, etiam in territorii parte, de qua agitur, deinceps limitem inter utrumque Vicariatum constituant, adnectendam censuerunt.

Sacra igitur haec Congregatio, de mandato Ssmi D. N. Pii Div. Prov. Papa XII, vigore facultatum sibi ab Ipso specialiter concessarum, limitum mutationem, ut supra dictum est, Vicariatum Mbeyaënsem inter et Karemensem decrevit, atque praesens ad rem Decretum expediri iussit.

Datum ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 2 Februarii mensis anno D. 1950.

P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

DJAKARTAN.

DECRETUM

VICARIATUS APOSTOLICUS BATAVIAE DEINCEPS « DJAKARTANUS » APPELLABITUR

Cum recenti Statuum Foederatorum Indonesianorum constitutione nomen urbis Bataviae, quae est caput eorundem Statuum, mutatum sit in Djakarta, Sacra haec Congregatio, attento etiam voto Excmi ac Revmi Domini Georgii de Jonghe d'Ardoye, Archiepiscopi tit. Misthiensis et Apostolici in Archipelago Indonesiano Delegati, loco hodiernae denominationis Vicariatum Apostolicum Bataviae Djakartanum Vicariatum appellandum in posterum censuit.

Quapropter eadem Sacra Congregatio, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papa XII concessarum, sta-

tuit ut Vicariatus Apostolicus Bataviae deinceps nuncupetur « Djakartanus » Vicariatus et praesens ad rem Decretum expediri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Congregationis de Propaganda Fide, die 7 mensis Februarii anno D. 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis, ut infra, datis Decretis Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando Ssm̃us Dn̄us Noster Pius div. Prov. Pp. XII dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum :

die 8 Martii 1950. — Titulari episcopali Ecclesiae Cabasitanae Exc. P. D. Patritium Lyons, hactenus Episcopum Christopolitanum, quem deputavit Auxiliarem Em̃i P. D. Normanni Thomae S. R. E. Cardinalis Gilroy, Archiepiscopi Sidneyensis.

die 12 Martii. — Titulari episcopali Ecclesiae Saccaeotenae R. P. Dominicum Hoang-van-Doan, Ordinis Praedicatorum, quem constituit Vicarium Apostolicum de Bac-Ninh.

— Titulari episcopali Ecclesiae Siguitanae R. P. Petrum Kelleter, Congregationis Sancti Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Bethlehem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Stectorenae R. D. Owen Mc Cann, e clero saeculari, quem constituit Vicarium Apostolicum de Capetown.

— Titulari episcopali Ecclesiae Aegeaensi R. D. Michaëlem Bernard, Congregationis Sancti Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum Konakriensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Thebanae in Phtiotide R. D. Franciscum Santos Santiago, Instituti Hispanici S. Francisci Xaverii, quem constituit Vicarium Apostolicum Sancti Georgii.

IV

NOMINATIONES

Decretis, ut infra, datis, Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad suum beneplacitum renunciavit:

die 18 Novembris 1949. — R. D. Paulum Ly, e clero saeculari sinensi, *Praefectum Apostolicum de Lintsing.*

die 21 Novembris. — R. P. Ignatium Iosephum Waterschoot, Ordinis Praemonstratensis sodalem, *Praefectum Apostolicum de Lolo.*

die 25 Decembris. — Excmum P. D. Albertum Soegijapranata, Episcopum tit. Danabenum, Vicarium Castrensem Indonesiae.

die 13 Ianuarii 1950. — R. P. Iosephum Kuo, Congregationis Discipulorum Domini, *Praefectum Apostolicum Taipehensem.*

die 27 Ianuarii. — R. P. Eduardum Gabrielem Quint, Ordinis Fratrum Minorum, *Praefectum Apostolicum de Wei-Hai-Wei.*

die 17 Martii. — R. P. Mauritium Le Mailloux, Congregationis Spiritus Sancti sodalem, *Praefectum Apostolicum Kankanensem.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Edita a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XII Apostolica Constitutione *Sacramentum Ordinis* die 30 Novembris anno 1947 (*A. A. S.*, 1948, p. 5), in qua determinatur forma sacramentalis Ordinum: Diaconatus, Presbyteratus et Episcopatus, Sacra Rituum Congregatio, pontificio mandato obsequens, variationes atque addenda in rubricis Pontificalis Romani, necnon rationem qua sacramentales formae sunt typis edendae, ut evidentiores fiant, disposuit, atque mandat ut haec in novis Pontificalis Romani editionibus inserantur; interim vero in folio separato edantur in Episcoporum commodum, ea ratione qua in annexis foliis continetur. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, die 20 Februarii 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

† A. Carinci, Archiep. Seleucien., *Secretarius.*

VARIATIONES IN RUBRICIS PONTIFICALIS ROMANI

PARS I

CAPUT II

De Ordinibus conferendis

In Rubricis generalibus, ante collationem Sacrorum Ordinum positis, deleantur hæc verba:

« Moneat ordinandos, quod instrumenta, in quorum traditione character imprimitur, tangant ».

DE ORDINATIONE DIACONI

Omnia ut in Pontificali Romano usque ad Præfationem.

Præfatio

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honórum dator, ordinúmque distribútor, atque officiórum dispósitor, qui in te manens ínnovas ómnia, et cuncta dispónis per verbum, virtútem, sapientiámque tuam, Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, sempitérna providéntia præparas, et síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas. Cujus corpus, Ecclésiam vidélicet tuam, cæléstium gratiárum varietáte distínctam, suorúmque connéxam distinctióne membrórum, per legem mirábilem totíus compáginis unítam, in augméntum templi tui créscere, dilataríque largíris: sacri múneris servitútem trinis grádibus ministrórum nómini tuo militáre constítuens; eléctis ab inítio Levi fíliis, qui in mýsticis operatiónibus domus tuæ fidélibus excúbiis permanéntes, hæreditátem benedictiónis ætérnæ sorte perpétua possidérent. Super hos quoque fámulos tuos, quæsumus Dómine placátus inténde, quos tuis sacris altáribus servitúros in offícium

Diaconátus supplíciter dedicámus. Et nos quidem tamquam hómines, divíni sensus et summæ ratiónis ignári, horum vitam, quantum póssumus, æstimámus. Te autem Dómine, quæ nobis sunt ignóta non tránseunt, te occúlta non fallunt. Tu cógnitor es secretórum : tu scrutátor es córdium. Tu horum vitam cælésti póteris examináre judício, quo semper prævales, et admíssa purgáre et ea, quæ sunt agénda, concédere.

His solus Pontifex, manum dexteram extendens, ponit super caput cuilibet ordinando, dicens cuilibet, sine cantu :

Accipe Spíritum Sanctum, ad robur, et ad resisténdum diábolo, et tentatiónibus ejus. In nómine Dómini.

Postea, extensam tenens manum dexteram, dicit verba formæ sacramentalis, sine cantu :

Emitte in eos, quæsumus Dómine, Spíritum Sanctum, quo in opus ministérii tui fidéliter exsequéndi septifórmis grátiæ tuæ múnere roborétur.

Et prosequitur usque in finem Præfationis, extensam tenens manum dexteram (quae extensio non est de valore) :

Abúndet in eis totíus forma virtútis, auctóritas modésta, pudor constans, innocéntiæ púritas, et spirituális observántia disciplínæ. In móribus eórum præcépta tua fúlgeant ; ut suæ castitátis exémplo imitatiónem sanctam plebs acquírat : et bonum consciéntiæ testimónium præferéntes, in Christo firmi et stábiles persevérent ; dignísque succéssibus de inferióri gradu per grátiam tuam cápere potióra mereántur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Post hæc Pontifex, sedens cum mitra, cuilibet ordinato ante se genuflexo stolam, quam singuli in manu habent, imponit, successive super humerum sinistrum, dicens singulis :

Accipe stolam cándidam, etc...

Cætera quæ sequuntur ut in Pontificali Romano.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI

Omnia ut in Pontificali Romano usque ad Præfationem.

Præfatio

Per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honórum áuctor et distribútor ómnium dignitátum; per quem proficiunt univérsa, per quem cuncta firmántur, amplificátis semper in mélius natúræ rationális increméntis, per órdinem cóngrua ratióne dispósitum. Unde et Sacerdotáles gradus, atque offícia Levitárum, Sacraméntis mýsticis institúta crevérunt: ut cum Pontífices summos regéndis pópulis præfecísses, ad eórum societátis et óperis adjuméntum, sequéntis órdinis viros et secúndæ dignitátis elígeres. Sic in erémo per septuagínta virórum prudéntium mentes, Móysi spíritum propagásti; quibus ille adjutóribus usus, in pópulo innúmeras multitúdines fácile gubernávit. Sic et Eleázarum et Ithamárum fílios Aaron patérnæ plenitúdinis abundántiam transfudísti; ut ad hóstias salutáres, et frequentióris offícii Sacraménta, ministérium sufficeret Sacerdótum. Hac providéntia, Dómine, Apóstolis Fílii tui Doctóres fídei cómites addidísti, quibus illi orbem totum secúndis prædicatiónibus implevérunt. Quaprópter infirmitáti quoque nostræ, Dómine, quæsumus, hæc adjuménta largíre; qui quanto fragilióres sumus, tanto his plúribus indigémus.

Postea dicit verba formæ sacramentalis, quæ dici debet sine cantu, extensis ante pectus manibus:

Da, quæsumus, omnípotens Pater in hos fámulos tuos presbytérii dignitátem; ínnova in viscéribus eórum spíritum sanctitátis; ut accéptum a te, Deus, secúndi mériti munus obtíneant, censurámque morum exémplo suæ conversatiónis insínuent.

Et prosequitur cum cantu:

Sint próvidi cooperatóres órdinis nostri; elúceat in eis totíus forma justítiæ, ut bonam ratiónem dispensatiónis sibi créditæ redditúri, ætérnæ beatitúdinis prémia consequántur.

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula sæculórum.

℟. Amen.

Cætera quæ sequuntur ut in Pontificali Romano, mutatis tamen quibusdam rubricis, ut sequitur:

Intonato Hymno « Veni Creátor » ponatur hæc Rubrica:

Surgit Pontifex, et facit ut in fine Hymni habetur, interim schola prosequitur Hymnum: qui, si propter ordinatorum multitudinem necesse fuerit, repetatur, omisso primo Versu.

In Rubrica posita post Hymnum, loco illorum verborum: « ... et singuli ordinandi successive... » ponantur hæc verba:

« *... et singuli ordinati successive...* ».

Rubrica posita post manuum unctionem sic immutetur:

« *Pontifex producit manu dextera signum crucis super manum ordinati, et prosequitur*: »

Et in fine formulæ unctionis ponatur:

« *Et quilibet ordinatus respondeat*: *Amen* ».

DE CONSECRATIONE EPISCOPI

Ubicumque in Rubricis occurrunt verba « Episcopi Assistentes » legatur:

« *Episcopi Conconsecrantes* ».

Immediate ante Præfationem, Rubricæ « Deinde Consecrator et Assistentes Episcopi... » hæc alia substituatur:

Deinde Consecrator ambabus manibus caput Consecrandi tangit, dicens: « Accipe Spíritum Sanctum », *quod successive faciunt Episcopi Consecratores, qui non solum debent utraque manu caput Electi tangere, dicentes*: « Accipe Spíritum Sanctum », *verum etiam, facta opportuno tempore mentis intentione conferendi episcopalem consecrationem una simul cum Episcopo Consecratore, orationem quoque* « Propitiáre » *recitare cum integra sequenti Præfatione, itemque, universo ritu perdurante, ea omnia submissa voce legere quæ Consecrator legit vel canit, exceptis*

tamen precibus ad pontificalium indumentorum benedictionem præscriptis, quæ in ipso Consecrationis ritu sunt imponenda.

Quo facto, Consecrator stans, deposita mitra, dicit:

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et inclináto super hunc fámulum tuum cornu grátiæ sacerdotális, bene✠dictiónis tuæ in eum effúnde virtútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus:

Deinde extensis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honor ómnium dignitátum, quæ glóriæ tuæ sacris famulántur ordínibus. Deus, qui Móysen fámulum tuum secréti familiáris affátu, inter cétera cæléstis documénta cultúræ, de hábitu quoque induménti sacerdotális instítuens, eléctum Aaron mýstico amíctu vestíri inter sacra jussísti, ut intelligéntiæ sensum de exémplis priórum cáperet secutúra postéritas, ne erudítio doctrínæ tuæ ulli deésset ætáti. Cum et apud véteres reveréntiam ipsa significatiónum spécies obtinéret, et apud nos certióra essent experiménta rerum, quam ænígmata figurárum. Illíus namque Sacerdótii anterióris hábitus, nostræ mentis ornátus est, et Pontificálem glóriam non jam nobis honor comméndat véstium, sed splendor animárum. Quia et illa, quæ tunc carnálibus blandiebántur obtútibus, ea pótius quæ in ipsis erant, intelligénda poscébant. Et idcírco huic fámulo tuo quem ad summi Sacerdótii ministérium elegísti, hanc, quæsumus, Dómine, grátiam largiáris, ut quidquid illa velámina in fulgóre auri, in nitóre gemmárum, et in multímodi óperis varietáte signábant, hoc in ejus móribus actibúsque claréscat.

Postea dicit verba formæ consecrationis episcopalis, quæ dici debent sine cantu, extensis ante pectus manibus:

Comple in sacerdóte tuo ministérii tui summam, et ornaméntis totíus glorificatiónis instructum, cæléstis unguénti rore sanctifica.

Si in Curia Romana fit Consecratio, Subdiaconus Apostolicus, vel unus ex Capellanis Pontificis ligat caput Consecrati cum una ex longioribus mappulis de octo superius dictis, et Consecrator, flexis genibus, versus ad altare incipit, cæteris prosequentibus, hymnum:

Veni, Creátor Spíritus,

et dicitur usque ad finem, prout habetur supra in Ordinatione Presbyteri.

Finito primo versu, surgit Pontifex; et sedet in faldistorio ante medium altaris; capit mitram; deponit annulum et chirothecas; resumit annulum, et imponitur ei gremiale a ministris. Tum pollicem suum dexterum intingit in sanctum Chrisma et caput Consecrati coram se genuflexi inungit, formans primo signum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens:

Ungátur, et consecrétur caput tuum, cælésti benedictióne, in órdine Pontificáli.

Et producens manu dextera tertio signum crucis super caput Consecrati, dicit:

In nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ Sancti.

℟. Amen.

℣. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Et si plures sint consecrati, hoc in persona cujuslibet singulariter repetit.

Expleta unctione, Pontifex pollicem cum medulla panis paululum abstergit; et finito Hymno prædicto, deposita mitra, surgit et in pristina voce prosequitur dicens:

Hoc, Dómine, copióse in caput ejus ínfluat, hoc in oris subjécta decúrrat; hoc in totíus córporis extréma descéndat, ut tui Spíritus virtus et interióra ejus répleat, et exterióra circúmtegat. Abúndet in eo constántia fídei, púritas dilectiónis, sincéritas pacis. Sint speciósi múnere tuo pedes ejus ad evangelizándum pacem, ad evangelizándum bona tua. Da ei, Dómine, ministérium reconciliatiónis in verbo, et in factis, in virtúte signórum et prodigiórum. Sit sermo ejus, et prædicátio, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis. Da ei, Dómine, claves regni cælórum, ut utátur, non gloriétur potestáte, quam tríbuis in ædificatiónem, non in destructiónem. Quodcúmque ligáverit super terram, sit ligátum et in cælis, et quodcúmque sólverit super terram, sit solútum et in cælis. Quorum retinuérit pec-

cáta, reténta sint, et quorum remíserit tu remíttas. Qui maledíxerit ei, sit ille maledíctus, et qui benedíxerit ei, benedictiónibus repleátur. Sit fidélis servus, et prudens, quem constítuas tu, Dómine, super famíliam tuam, ut det illis cibum in témpore opportúno, et exhíbeat omnem hóminem perféctum. Sit sollicitúdine ímpiger, sit spíritu fervens, oderit supérbiam, humilitátem ac veritátem díligat, neque eam umquam déserat, aut láudibus aut timóre superátus. Non ponat lucem ténebras, nec ténebras lucem : non dicat malum bonum, nec bonum malum. Sit sapiéntibus et insipiéntibus débitor; ut fructum de profféctu ómnium consequátur. Tríbuas ei, Dómine, cáthedram episcopálem, ad regéndam Eccléstam tuam, et plebem sibi commíssam. Sis ei auctóritas, sis ei potéstas, sis ei fírmitas. Multíplica super eum benedictiónem et grátiam tuam : ut ad exorándam semper misericórdiam tuam tuo múnere idóneus et tua grátia possit esse devótus.

Deinde submissa voce dicit legendo, ita quod a circumstantibus audiri possit :

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula sæculórum.

℟. Amen.

Post hæc Consecrator inchoat, schola prosequente, Antiphonam : Unguéntum in cápite etc...

Incepta Antiphona ante Psalmum, imponitur ad collum Consecrati alia ex longioribus mappulis, de octo supradictis. Consecrator sedet; accipit mitram; et Consecrato ante ipsum genuflexo inungit ambas manus simul junctas cum Chrismate in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero intincto duas lineas; videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ; et mox inungat totaliter palmas Consecrati, dicens :

Ungántur manus istæ de óleo sanctificáto, et Chrísmate sanctificatiónis, sicut unxit Sámuel David Regem et Prophétam, ita ungántur, et consecréntur.

Et producens manu dextera ter signum crucis super manus Consecrati, dicit :

In nómine Dei Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ Sancti, faciéntes...

Cetera quæ sequuntur ut in Pontificali Romano.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 25 maggio 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Dott. H. E. SUKARDIO WIRYOPRANOTO, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica degli Stati Uniti di Indonesia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato nominare:

4 giugno 1950. I Reverendissimi Monsig. Carlo Fruhstorfer, Sacerdote Bernardo Giovanni Alfrink e Padre Pietro Gerardo Duncker, O. P., *Consultori della Commissione Pontificia per gli Studi Biblici.*

7 » » Gli Illmi e Revmi Monsignori Silvio Sericano e Carlo Grano, *Consultori della Sacra Congregazione Concistoriale.*

ONORIFICENZE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato conferire:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

26 giugno 1948. Al sig. conte de Meeus Stanislao, dell'arcidiocesi di Malines.

14 luglio » Al sig. Ancey Giuseppe, dell'arcidiocesi di Marsiglia.

» » » Al sig. Borgialle Clemente, della medesima arcidiocesi.

7 agosto » Al sig. Muller-Tierret Pietro, della diocesi di Lussemburgo.

21 » » Al sig. Culot Paolo Maria, della diocesi di Tournai.

24 » » Al sig. Dejardin Leone Emanuele, della diocesi di Liegi.

» » » Al sig. Dessard Natale Renato, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Henrard Paolo G. M., della medesima diocesi.

9 dicembre 1948. Al sig. Guelpa Venerando, dell'arcidiocesi di San Paolo del Brasile.

19 » » Al sig. Morganti Elio, della diocesi di San Carlo de Pinhal.

5 marzo 1949. Al sig. De Jonghe Leopoldo G., dell'arcidiocesi di Malines.

7 » » Al sig. Flandin Enrico, della diocesi di Nevers.

12 » » Al sig. Traglia Emilio (Roma).

30 aprile » Al sig. Kosatic Francesco, dell'arcidiocesi di Olomouc.

» » » Al sig. Vykopal Luigi, della medesima arcidiocesi.

6 maggio » Al sig. Van Put Emilio, dell'arcidiocesi di Malines.

9 giugno » Al sig. Schumacher Uberto, della diocesi di Lussemburgo.

17 » » Al sig. Gabriel Gustavo, della diocesi di Gand.

» » » Al sig. Gielen Lamberto, della diocesi di Liegi.

» » » Al sig. Roberti de Winghe Giulio, dell'arcidiocesi di Malines.

» » » Al sig. Verbist Alfonso, della medesima arcidiocesi.

3 » » Al sig. Craven Giuseppe A., della diocesi di Denver.

» » » Al sig. Tynan Tommaso J., della medesima diocesi.

» » » Al sig. Walsh Giuseppe J., della medesima diocesi.

» » » Al sig. Young T. Raimondo, della medesima diocesi.

31 luglio » Al sig. Buonocore Luigi, dell'arcidiocesi di Salerno.

28 agosto » Al sig. de Kerchove d'Exaerde Roberto, dell'arcidiocesi di Malines.

17 settembre » Al sig. Cingolani Marino, della diocesi di Recanati e Loreto.

23 » » Al sig. Boon Giovanni, dell'arcidiocesi di Malines.

» » » Al sig. Brifaut Valentino, della medesima arcidiocesi.

» » » Al sig. Cardon de Lichtbuer Norberto, della medesima arcidiocesi.

20 ottobre » Al sig. Consonni Egidio, della diocesi di Cali.

» » » Al sig. Mariño Cordoba Luigi, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Mercato Antonio Giuseppe, della medesima diocesi.

12 novembre » Al sig. Santagostino Carlo, dell'arcidiocesi di Milano.

19 » » Al sig. de Terlinder Carlo, dell'arcidiocesi di Malines.

24 » » Al sig. Davey Frend Bernardo, dell'arcidiocesi di Boston.

11 dicembre » Al sig. De Brito Manuel Gaetano, dell'arcidiocesi di San Luigi del Maragnano.

20 » » Al sig. Di Blasi Antonino, dell'arcidiocesi di Catania.

» » » Al sig. Priore Angelo Antonio, dell'arcidiocesi di Taranto.

» » » Al sig. Lajole Leone, della diocesi di Trois-Rivières.

20 dicembre 1949. Al sig. Laurin Maurizio, della medesima diocesi.
5 gennaio 1950. Al sig. Franchini Valfré, dell'arcidiocesi di Firenze.
» » » Al sig. Palumbo Luigi, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. Baldissarre Marco, della diocesi di Pinerolo.
» » » Al sig. Lo Guzzo Pietro (Roma).
25 » » Al sig. Stori Dino, della diocesi di Adria.
» » » Al sig. Falivene Achille, della diocesi di Alife.
» » » Al sig. Arizaga Toral Enrico, dell'arcidiocesi di Quito.
» » » Al sig. Uribe Francesco, della medesima arcidiocesi.
4 febbraio » Al sig. Zolli Mario, dell'arcidiocesi di Benevento.
15 » » Al sig. conte Piloni Luigi (Roma).
25 » » Al sig. Introna Francesco, dell'arcidiocesi di Bari.
» » » Al sig. Beretta Pietro, della diocesi di Padova.
1 marzo » Al sig. Boustani Fouad, dell'arcidiocesi di Beirut dei Maroniti.
» » » Al sig. Tyan Emilio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Caspar Edmondo, dell'arcidiocesi di Beirut.
» » » Al sig. Corm Charles, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Cosmidis Ferdinando, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Khayat Alberto, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Meguerdiche Basilio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Maggear Giuseppe, dell'arcidiocesi di Beirut dei Melchiti.
17 » » Al sig. Virzi Baldassarre, della diocesi di Ascoli Satriano.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

20 ottobre 1949. Al sig. col. Carrizosa Pardo Riccardo, dell'arcidiocesi di Bogotà.
12 maggio » Al sig. col. Gonçalves Dagoberto, dell'arcidiocesi di Porto Alegre (Brasile).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

14 luglio 1948. Al sig. Bergasse Luigi, dell'arcidiocesi di Marsiglia.
» » » Al sig. Combes Giovanni Battista, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Jacquet Giulio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Maurin Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Melizan Paolo, della medesima arcidiocesi.
25 agosto » Al sig. Himmer Renato, della diocesi di Namur.
18 settembre » Al sig. Perrini Nicola, della diocesi di Troia.
9 dicembre » Al sig. Smulders Giovanni, della diocesi di Haarlem.
23 » » Al sig. Beckers Uberto, della diocesi di Breda.

23 dicembre 1948. Al sig. Vroom Giuseppe Leopoldo, dell'arcidiocesi di Utrecht.

29 » » Al sig. Delhougne Giuseppe Edmondo, della diocesi di Ruremonda.

28 gennaio 1949. Al sig. Schaap Giovanni Guglielmo M., della diocesi di Haarlem.

30 » » Al sig. Hoosemans Francesco, dell'arcidiocesi di Malines.

» » » Al sig. Hankart Maurizio, della medesima arcidiocesi.

» » » Al sig. Bartels Francesco E. A., dell'arcidiocesi di Utrecht.

3 febbraio » Al sig. Le Roy Jean, della diocesi di Blois.

» » » Al sig. Ceulemans Giuseppe, dell'arcidiocesi di Malines.

4 » » Al sig. Limoni Angelo (Roma).

17 » » Al sig. Rigaud Casimiro, dell'arcidiocesi di Aix.

» » » Al sig. Eras Leonardo Giacomo M., della diocesi di Breda.

» » » Al sig. Geerdes Ranieri Enrico M., della diocesi di Haarlem.

» » » Al sig. Jousse Pietro, della diocesi di Le Mans.

» » » Al sig. Turba Enrico, della diocesi di Orléans.

» » » Al sig. Van de Kar Guglielmo J. J., della diocesi di 's-Hertogenbosch.

19 » » Al sig. Lochet Pietro, dell'arcidiocesi di Reims.

5 marzo » Al sig. Sweens Giuseppe Cornelio M., della diocesi di Breda.

» » » Al sig. De Roy Luigi, dell'arcidiocesi di Malines.

» » » Al sig. Lambrechts Francesco, della medesima arcidiocesi.

7 » » Al sig. Haindl Giorgio, della diocesi di Augusta.

» » » Al sig. Morlé Francesco, della diocesi di Nevers.

» » » Al sig. Ethier Giuseppe A. C., della diocesi di Sherbrooke.

» » » Al sig. Laberge J. Armando, della medesima diocesi.

23 » » Al sig. Huibers Pietro Leonardo, della diocesi di Haarlem.

» » » Al sig. Goeman Renato, dell'arcidiocesi di Malines.

12 aprile » Al sig. de Jong Enrico W. J. M., della diocesi di Haarlem.

» » » Al sig. Koning Bernardo Gerardo, della diocesi di 's-Hertogenbosch.

26 » » Al sig. Ijsselmniden Giuseppe G. G., dell'arcidiocesi di Utrecht.

30 » » Al sig. Steegmans Enrico, della diocesi di Ruremonda.

12 » » Al sig. Kauffer Gastone M. G., della diocesi di Fréjus.

6 maggio » Al sig. Dessard Roberto, della diocesi di Liegi.

» » » Al sig. Boever Giulio M., della diocesi di Namur.

6 maggio 1949. Al sig. Gillet Giuseppe, della medesima diocesi.
9 giugno » Al sig. Mario Travassos Alua, del patriarcato di Lisbona.
» » » Al sig. de Castro Simas, del medesimo patriarcato.
» » » Al sig. Jost Carlo, della diocesi di Lussemburgo.
» » » Al sig. Rock Giovanni B., della medesima diocesi.
17 » » Al sig. Perrot Giovanni, dell'arcidiocesi di Malines.
25 » » Al sig. Atilano Giuseppe T., della diocesi di Zamboanga.
28 agosto » Al sig. Van Caillie Francesco, della diocesi di Bruges.
17 settembre » Al sig. Boggetti Leonardo (Italia).
2 ottobre » Al sig. Osimani Alessandro, della diocesi di Recanati.
20 » » Al sig. Garrido Alfonso, della diocesi di Cali.
» » » Al sig. Gutierrez Ignazio, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Loreto Gustavo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Ocampo Gonzalo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Scarpetta Mario, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Mylod Giacomo Patrizio, dell'arcidiocesi di Newark.
» » » Al sig. Martin Collins Lorenzo, della diocesi di Paterson.
28 » » Al sig. De Biasi Carlo, della diocesi di Brooklyn.
24 novembre » Al sig. De Blasio Eugenio, dell'arcidiocesi di Benevento.
» » » Al sig. Benatti Antenore, della diocesi di Guastalla.
» » » Al sig. Carugo Carlo Pietro, dell'arcidiocesi di Milano.
14 dicembre » Al sig. Dumont Giorgio L., della diocesi di Bathurst.
» » » Al sig. Paulin Ernesto, della medesima diocesi.
20 » » Al sig. Mansi Francesco, della diocesi di Campagna.
25 gennaio 1950. Al sig. Condemi Pietro, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. Baldini Nicola (Roma).
» febbraio » Al sig. Trân-van-Triêm Giuseppe, del vicariato apostolico di Phat-Diem.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

12 maggio 1949. Al sig. cap. Monteiro Sefvein Silano, dell'arcidiocesi di Porto Alegre.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

2 ottobre 1945. Al sig. Sheridan Giuseppe, del vicariato apostolico di Zanzibar.
25 agosto 1948. Al sig. Beckers Enrico, della diocesi di Aquisgrana.
24 ottobre » Al sig. Ruwet Giovanni L., della diocesi di Liegi.
28 » » Al sig. Uribandeau Armando, dell'arcidiocesi di Parigi.
» gennaio 1949. Al sig. Martins Avellino Geraldo, della diocesi di Jaboticabal.

20 febbraio 1949. Al sig. De Biase Pietrangelo, della diocesi di Spirito Santo.
12 aprile » Al sig. De Bauw Anatolio, dell'arcidiocesi di Malines.
30 » » Al sig. Tanaglia Vittorino (Roma).
9 giugno » Al sig. Caput Carlo, della diocesi di Namur.
17 » » Al sig. Li Gotti Salvatore, della diocesi di Mazara del Vallo.
» » » Al sig. Siena Luigi, della medesima diocesi.
8 luglio » Al sig. Arts Antonio, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Van Ackere Alberto, della medesima arcidiocesi.
31 » » Al sig. Rinaldi Arturo, dell'arcidiocesi di Salerno.
12 ottobre » Al sig. Squintani Carlo, della diocesi di Cremona.
» » » Al sig. Salmareggi Giuseppe, della diocesi di Foligno.
» » » Al sig. Balton Herbert Eugenio, della diocesi di Monterey Fresno.
» » » Al sig. Silvestri Francesco (Roma).
24 » » Al sig. Magarotto Antonio, della diocesi di Padova.
10 dicembre » Al sig. De la Torre Vitalio (Roma).
20 » » Al sig. Acinni Raffaele, dell'arcidiocesi di Catania.
» » » Al sig. Gerosa Paolo, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Azarias Germano, della diocesi di Trois Rivières.
» » » Al sig. Crête Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Al sig. de Cobret J. Enrico Renato, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Milot Omero E., della medesima diocesi.
3 gennaio 1950. Al sig. Mazzucca Gerardo, della diocesi di Montefeltro.
5 » » Al sig. Costa Carlo, della diocesi di Alba.
» » » Al sig. Vico Carlo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Danelon Francesco, dell'arcidiocesi di Gorizia.
» » » Al sig. Martello Tommaso, della diocesi di Macerata e Tolentino.
» » » Al sig. Nabacino Daniele, dell'arcidiocesi di Rossano.
19 » » Al sig. Manfredi Luigi, della diocesi di Alessandria.
20 » » Al sig. Tamburrano Luciano, della diocesi suburbicaria di Frascati.
» » » Al sig. Cunietti Mario, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Crivelli Giuseppe (Roma).
» » » Al sig. Mattioli Riccardo (Roma).
» » » Al sig. Parola Erminio (Roma).
» » » Al sig. Vastano Michele (Roma).
» » » Al sig. Scrocca Pasquale, della diocesi di Sessa Aurunca.
» » » Al sig. Berti Giovanni, della diocesi di Tortona.
23 » » Al sig. De Luca Luigi (Roma).

23 gennaio 1950. Al sig. Maffuccini Guido, dell'arcidiocesi di Trani.
25 » » Al sig. Vigiietta Antonio, della diocesi di Biella.
» » » Al sig. Marsili Remo, della diocesi di Cremona.
» » » Al sig. Giachetti Alberto, dell'arcidiocesi di Firenze.
» » » Al sig. Calvanese Carlo, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. Russo Antonino, dell'arcidiocesi di Quito.
» » » Al sig. Lucci Cesare, della diocesi di Rimini.
» » » Al sig. Bellardo Bernardo, dell'arcidiocesi di Torino.
27 » » Al sig. Arrighi Aristide, della diocesi di Ales e Terralba.
» » » Al sig. Marini Mario, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Minghetti Filippo, della medesima diocesi.
4 febbraio » Al sig. Cucurullo Francesco, della diocesi di Agrigento.
» » » Al sig. Gentile Ugo, della diocesi di Marsi.
» » » Al sig. Moscatelli Olinto, della diocesi di Teggiano.
15 » » Al sig. Paternostro Umberto, della diocesi di Bisceglie.
» » » Al sig. Cinotti Cesare (Roma).
» » » Al sig. Mondo Michele, dell'arcidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Pappolla Giuseppe, dell'arcidiocesi di Trani.
18 » » Al sig. Cornini Aurelio (Roma).
» » » Al sig. Di Meola Gennaro (Roma).
» » » Al sig. Sambusida Giuseppe (Roma).
25 » » Al sig. Mazzarelli Francesco, dell'arcidiocesi di Bari.
» » » Al sig. Tinelli Giuseppe, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Gaetani Tavella Samuele, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Fogliano Luigi, dell'arcidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. Rinaldini Guglielmo, della medesima arcidiocesi.
1 marzo » Al sig. Charles Giuseppe, del vicariato apostolico di Aleppo.
5 » » Al sig. Iannini Ascenso, dell'arcidiocesi di L'Aquila.
17 » » Al sig. Reguitti Silvio, della diocesi di Brescia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

24 ottobre 1948. Al sig. Bonnet Fernando E., della diocesi di Liegi.
» » » Al sig. Brisbov Giulio G., della medesima diocesi.
» » » Al sig. Masset Giulio, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Moreau Giovanni, della medesima diocesi.
5 marzo 1949. Al sig. Philippen Giuseppe, dell'arcidiocesi di Malines.
30 aprile » Al sig. Vernacchia Valerio (Roma).
17 giugno » Al sig. Hanssens Giov. Battista, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Rodts Giuseppe P. M., della medesima arcidiocesi.
31 luglio » Al sig. Antignani Gerardo, dell'arcidiocesi di Salerno.

31 luglio 1949. Al sig. Postiglione Alberto, della medesima arcidiocesi.
28 agosto » Al sig. De Preter Gustavo, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Van den Bossche Edmondo, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Iemmolo Michele, della diocesi di Noto.
23 settembre » Al sig. Casali Ferruccio, dell'arcidiocesi di Milano.
12 ottobre » Al sig. Cavallaro Nicola, dell'arcidiocesi di Catania.
20 » » Al sig. Botero Salazar Giuseppe, della diocesi di Cali.
28 » » Al sig. Cardyn Giulio, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Peremans Willy, della medesima arcidiocesi.
12 novembre » Al sig. Falez Stefano, dell'arcidiocesi di Gorizia.
» » » Al sig. Raggi Luigi, dell'arcidiocesi di Newark.
21 » » Al sig. Napoli Paolo, dell'arcidiocesi di Salerno.
» » » Al sig. Trucillo Vincenzo, della medesima arcidiocesi.
24 » » Al sig. Calistri Carlo Alberto, della diocesi di Orvieto.
» » » Al sig. Sarra Vincenzo, dell'arcidiocesi di Matera.
» » » Al sig. Daverio Franco, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Daverio Giancarlo, della medesima arcidiocesi.
12 dicembre » Al sig. Schaedel Antonio (Roma).
» » » Al sig. Steinhausen Guglielmo (Roma).
14 » » Al sig. Ryan Giuseppe L., della diocesi di Bathurst nel Canadà.
20 » » Al sig. Saladini Giuseppe (Roma).
» » » Al sig. De Julio Umberto, della diocesi di San Severo.
3 gennaio 1950. Al sig. Francioni Cornelio, della diocesi di Montefeltro.
5 » » Al sig. Motteran Angelo, della diocesi di Adria.
» » » Al sig. Danese Isacco, della diocesi di Andria.
» » » Al sig. Fuzio Girolamo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Fabbri Giuseppe, della diocesi di Faenza.
» » » Al sig. Jaboni Raffaele, dell'arcidiocesi di L'Aquila.
» » » Al sig. Rizzo Renato, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Pisani Carlo, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Mingucci Giuseppe, della diocesi di Rimini.
» » » Al sig. Blasetti Amedeo (Roma).
» » » Al sig. Gori Medoro (Roma).
20 » » Al sig. Caramello Lorenzo, dell'arcidiocesi di Firenze.
» » » Al sig. Capurro Giuseppe, dell'arcidiocesi di Genova.
» » » Al sig. Magi Gennaro, della diocesi di Lecce.
» » » Al sig. Zaccarelli Staglieno, dell'arcidiocesi di Urbino.
23 » » Al sig. Bonacini Cesare, dell'arcidiocesi di Modena.
» » » Al sig. Bonvicini Elio, della medesima arcidiocesi.
25 » » Al sig. Attanasio Giuseppe, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Miniuchi Alberto, della diocesi di Pesaro.

25 gennaio 1950. Al sig. Ferraris Paolo, dell'arcidiocesi di Torino.
27 » » Al sig. Grimaldi Piero, della diocesi di Ales e Terralba.
29 » » Al sig. Badoni Mario (Roma).
4 febbraio » Al sig. Frasca Achille, della diocesi di Teggiano.
» » » Al sig. Malagodi Pietro (Roma).
15 » » Al sig. Barracchia Antonio, dell'arcidiocesi di Barletta.
» » » Al sig. Tatò Francesco, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Morroni Ugo (Roma).
» » » Al sig. Croce Antonio (Roma).
» » » Al sig. Torretta Eugenio, dell'arcidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Sorrenti Francesco, dell'arcidiocesi di Trani.
25 » » Al sig. Zavala Enrico, della diocesi di Ssma Concezione in Paraguay.
» » » Al sig. Sanvido Gino, della diocesi di Padova.
» » » Al sig. Hao-Niêm Pietro, del vicariato apostolico di Phat-Diem.
» » » Al sig. Nguyên-Rât Simone, del medesimo vicariato apostolico.
17 marzo » Al sig. Ieralla Vittorio, della diocesi di Trieste e Capodistria.

NECROLOGIO

22 aprile 1950. Monsig. McNicolas Giovanni Timoteo, Arcivescovo di Cincinnati.
25 » » Monsig. Joffily Giovanni Ireneo, Arcivescovo tit. di Anasarta.
18 maggio » Monsig. Shaughnessy Gerardo, Vescovo di Seattle.
22 » » Monsig. McDonald Andrea Giuseppe, Arcivescovo di Sant'Andrea ed Edimburgo.
25 » » Monsig. Glaser Marco, Vescovo tit. di Cesaropoli.
2 giugno » Monsig. Kidd Giovanni Tommaso, Vescovo di London.
3 » » Monsig. Droulers Alberto, Vescovo di Amiens.

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXII, n. 8 – 9 Iunii 1950)

ACTA PII PP. XII

In sollemni canonizatione Beatarum Virginum Bartholomaeae Mariae Capitanio et Catharinae Vincentiae Gerosa

pag.

I. Proclamatio 417
II. Homilia 418

Constitutiones Apostolicae

I. Insulae Formosae seu Kaohsungensis (Taipehensis). *Quo in Insula Formosa.* – Praefecturae Apostolicae insulae Formosae, in posterum Kaohsungensis vocandae, territorium bipartitur et nova erigitur Praefectura Apostolica Taipehensis. – 30 Decembris 1949 421

II. Campifontis (Wigorniensis). *Ad animarum bonum.* – A dioecesis Campifontis territorio pars distrahitur, quae in novam dioecesim, Wigorniensis nomine, erigitur. – 14 Ianuarii 1950 423

Litterae Apostolicae

I. *Quantum hisce.* – Sanctus Ioannes Bosco, Confessor, Sodalitatis Catholicorum Editorum ex Italia praecipuus caelestis Patronus constituitur. – 24 Maii 1946 425

II. *Inter praeclariora.* – Ecclesia Cathedralis metropolitana Medellensis honoribus Basilicae Minoris insignitur. – 12 Iunii 1948 428

III. *Expedit.* – Delegatio Apostolica de « Dakar » constituitur. – 22 Septembris 1948 429

IV. *Aeduorum principem.* – Ecclesia Cathedralis Augustodunensis, Deo in honorem Sancti Lazari, Ep. Conf., dicata, Basilicis Minoribus accensetur. – 8 Aprilis 1949 430

V. *Camertes.* – Beata Maria Virgo, sub titulo « in Via » civitatis et totius archidioecesis Camerinensis caelestis apud Deum Patrona aeque principalis cum Sancto Venantio, martyre, constituitur. – 8 Ianuarii 1950 . . 432

VI. *Id maxime.* – Delegatio Apostolica Indonesiae ad Internuntiaturae Apostolicae gradum evehitur. – 15 Martii 1950 434

Epistulae

I. *Decem sacerdotii lustra.* – Ad Em̃um P. D. Maximum tit. Sanctae Mariae in Portica S. R. E. Presbyterum Cardinalem Massimi, Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis Praefectum eundemque Sacri Collegii Camerarium, quinquagesimum sacerdotii annum fauste celebraturum. – 6 Aprilis 1950 435

II. *Concordem Hollandiae.* – Ad Exc̃mum P. D. Paulum Giobbe, Archiepiscopum tit. Ptolemaidensem in Thebaide ac Nuntium Internuntium in Hollandia Apostolicum, quinque a suscepto episcopatu lustra feliciter implentem. – 9 Aprilis 1950 436

III. *Cum audiverimus.* – Ad Reṽum P. Ioannem Baptistam Janssens, Societatis Iesu Praepositum Generalem: de Congregationibus Marianis provehendis. – 15 Aprilis 1950 . . . 437

IV. *Proximo Maio mense.* – Ad Exc̃mum P. D. Iosephum VII Ghanima, Patriarcham Babylonensem Chaldaeorum quintum ac vicesimum episcopatus annum fauste celebraturum. – 18 Aprilis 1950 440

Allocutio

Ad Exc̃mum Virum H. E. Sukardjo Wiryopranoto, Reipublicae Statuum Foederatorum Indonesiae Legatum extra ordinem liberis cum mandatis, Summo Pontifici Litteras publicas porrigentem. – 25 Maii 1950 . . . 441

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Montis Regalis in Pedemonte et Cuneensis. – Decretum. De immutatione finium dioecesium. – 19 Ianuarii 1950 . . 444

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *Mbeyaënsis-Karemensis.* – Decretum. De Vicariatuum finium mutatione. – 2 Februarii 1950 445

II. *Djakartan.* – Decretum. Vicariatus Apostolicus Bataviae deinceps « Djakartanus » appellabitur. – 7 Februarii 1950 446

III. Provisio Ecclesiarum 447

IV. Nominationes 448

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Urbis et Orbis. – Decretum. Variationes in rubricis Pontificalis Romani. – 20 Februarii 1950 448

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 456

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 456

III. Necrologio 464

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

CITTÀ DEL VATICANO

ANNUARIO PONTIFICIO 1950

CON RITRATTO DI S. S. PIO XII E STEMMA A COLORI - LEGATURA IN TELA, TITOLO IN ORO

Un vol. di pp. 1420 Lit. 1300

NUPER PRODIIT

A. PERUGINI

CONCORDATA VIGENTIA

notis historicis et iuridicis declarata

(Nova impressio)

Pag. VIII-344 – Pretium Lib. 1300 ($ 2,50)

Volumen, quod primo editum est anno 1934, complectitur textus originales omnium concordatorum, quae PIO XI Summo Pontifice inita sunt. Singulis concordatis praemittuntur notitiae historicae atque eadem comitantur plures notae iuridicae. Adduntur in appendice quaedam conventiones, adhuc vigentes, superiore saeculo a Sancta Sede pactae cum Helvetia sive cum nonnullis eius Pagis, cum republica Haitiana, cum Columbia, cum Anglia (de Melita insula).

Praeter Indicem generalem et Indicem canonum Codicis Iur. Can., qui in notis memorantur, amplus Index systematicus, pro rerum diversitate in XXVIII titulos digestus, peraptum exhibet subsidium ad principia novissimi iuris concordatarii expeditius invenienda planeque percipienda.

De vi ac valore adnotationum placet inter cetera referre iudicium doctissimi I. Zeiger S. J., in Pont. Universitate Gregoriana professoris: « ...Notae, quibus auctor noster pacta illustrat, profundissima iuris vigentis et ecclesiastici et profani scientia necnon cognitione condicionum ac rationum politicarum singulorum populorum excellunt; quod praeprimis etiam ex brevibus, sed nervosis notis introductoriis in singulas conventiones elucet... » (*Gregorianum*, fasc. IV, anno 1934).

SUB PRAELO:

SERAPHINI DE ANGELIS

DE INDULGENTIIS

tractatus quoad earum naturam et usum

EDITIO ALTERA accurate emendata et satis aucta